

“การป้องกันก่อนรักษา” น่าจะเป็นทางเลือกที่ดีกว่าไหม?

“อะไรที่มากไปก็ไม่ดี
อะไรที่น้อยไปก็ไม่ดี”

“ความหวาน” อาหารจำพวกน้ำตาลในชีวิตประจำวันของเรา เช่น กาแฟ น้ำอัดลม นมเปรี้ยว ชาเขียว นมเย็น โทโก้ งนมปัง เค้ก และอาหารแทบทุกชนิด เมื่อกินเข้าไปจะถูกเปลี่ยนเป็นพลังงาน แต่ถ้ามากเกินไป จะถูกเปลี่ยนเป็นไขมันสะสมในร่างกาย ดังนั้นการบริโภคน้ำตาลมากเกินไป จะส่งผลให้น้ำหนักเพิ่มขึ้น อ้วน และทำให้เกิดปัญหาสุขภาพตามมา

“ลดการกิน
หวาน มัน เค็ม
ลง”

หวานแค่ไหน ?

หันมาดูแลสุขภาพทั้งกายและใจ
ควบคู่ไปกับการออกกำลังกายหรือมีกิจกรรมทางกาย เช่น การเดิน การทำงานบ้าน ฯลฯ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 150 นาที
ให้ความสำคัญกับอาหารมื้อเช้า
ปริมาณอาหารและ **ลดหวาน มัน เค็ม** ให้พอดี
เท่านี้เราก็จะห่างไกลจากโรค

๑๔๑๑๓ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

- ผลร้ายหากบริโภคน้ำตาลมากเกินไป!!
- 1 โรคเบาหวาน
 - 2 โรคอ้วน
 - 3 โรคความดันโลหิตสูง
 - 4 โรคหัวใจและโรคหลอดเลือด

ซึ่งทางองค์การอนามัยโลกบอกว่า
ความหวานที่พอดีกับชีวิตประจำวันของเราคือ
ไม่เกิน 4-6 ซองชา หรือ 24 กรัม ต่อ วัน !!

เสนาศึกษา

ที่มา <https://phralan.in.th>

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธาน ในพิธีถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ และงานเลี้ยงปิดการฝึกภาคสนามของนักเรียนนายร้อย ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ ณ โรงเรียนนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินไปในการทอดพระเนตรการฝึกภาคสนามของนักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ วิชาการฝึกยิงอาวุธประจำกาย ณ พื้นที่การฝึกศูนย์การทหารราบ อำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

- ถวายบังคมก้มลงแล้วทรงกราบ
บันทึกภาพประวัติศาสตร์ชาติสยาม
รับทรงราชย์ขึ้นปกเกล้าป้องเขตคาม
ปีห้าเก้าเริ่มสืบสามตุลาคม
- ๖ คือหน่อพุทธางกูรสมบุรณ์สิทธิ์
ตามลิขิตสันตติวงศ์ทรงเหมาะสม
๖ เป็นศูนย์รวมใจไทยเกลียวกลม
สืบบรมวงศ์ไว้ไม่หมองมัว
- บรมราชาภิเษกฉลองขึ้นครองราชย์
เฉลิม "พระบาท" สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เป็นร่วมเกล้าชาว จปร.และครอบครัว
ราษฎรถ้วนทั่วขอพระองค์ทรงพระเจริญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
(พันเอก จิระ เหล่าจิรวงกูร ร้อยกรอง)

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก มกราคม ๒๕๕๘

กำเนิดครั้งหลัง สิงหาคม ๒๕๖๓

นิตยสารราย ๒ เดือน ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ ผลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ สารคดี ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ปรึกษาภคิตติมศักดิ์

กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ

รองผู้อำนวยการ

พล.ต.ณรงค์ พฤษกรรุ่งเรือง

พล.ต.เอกรัตน์ ช้างแก้ว

พล.ต.วิชาดิ เอี่ยมไพจิตร

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ต.ศุภชัย ศรีหอม

พล.ต.ประมวล จันทร์ศรี

ที่ปรึกษา

พล.อ.วรวิทย์ พรรณสมัย

พล.อ.พอฟล มณีรินทร์

พล.อ.ชาญชัย ยศสุนทร

พล.ท.ประเสริฐ หวานฉ่ำ

พล.ท.กานต์ พันนิยาศาสตร์

พล.ท.ศ.สมชาย สิงห์โต

พล.ต.หญิง ศิริรัตน์ บุญรอด

พล.ต.วัลลภ ไชยลาโก

พล.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

พล.อ.อำนาจ อี่ยมผกา

พล.อ.นันทยศ บุชา

พล.อ.อนุสรณ์ สิทธิสกุลรัตน์

พล.อ.ชัยณรงค์ แก้วประสิทธิ์

พล.อ.ณรงค์ ภักดีศุภผล

พล.อ.กิตติพงษ์ ระมาศ

เลขานุการ

พล.อ.ตรีบัณฑิต จิตรีศรีอร่าม

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พล.ต.หญิง กฤตยา ไม้รอด

พล.อ.จิระ เหล่าจิระอังกูร

ประจำกองบรรณาธิการ

พล.อ.หญิง อโนมา คงตะแบก

พล.อ.หญิง ศิริวรรณ กาญจนโหติ

พล.อ.หญิง บุญมาศ ทรรทรานนท์

พล.อ.หญิง จิรัชยา ประสิทธิ์ผล

พล.ท.หญิง ชื่นหทัย สุริยโสภานพันธุ์

พล.ต.หญิง อนันพร ยอดเพชร

ร.อ.หญิง ฉัตรแก้ว ยูวพรหม

ฝ่ายศิลป์

พล.อ.ศึกษา วรภักษ์

ฝ่ายกฎหมาย

พล.ท.สุวัฒน์ กฤษณะสมิต

ช่างภาพ

จ.ส.อ.สุรัชชัย พงษ์ปฏิเมศร์

จ.ส.อ.อาทิตย์ รัตนจางาม

กองจัดการ

ผู้จัดการ

พล.อ.ชัยณรงค์ แก้วประสิทธิ์

ผู้พิมพ์และโฆษณา

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

เหรียญ

พล.อ.รณชัย เปลี่ยนภักดี

ผู้ช่วยเหรียญ

พล.ต.โชคชัย ชิงชนะกุล

ฝ่ายจัดส่ง

พล.ท.ไวพจน์ ปาจะกัง

ส.อ.เกียรติพล พงศ์ทองกุล

นางพรหมิพรรณ ยอดชมภู

นางนันทวี ชุนสะอาดศรี

น.ส.กนกนันทน์ ปาจันทร์

น.ส.วราภรณ์ ไวยภาษ

ฝ่ายธุรการ

ร.ท.พิสิษฐ์ เจาะเศษ

จ.ส.อ.สมหมาย พุทธา

จ.ส.อ.หญิง พจมาลย์ ยังขวัญ

น.ส.อรสา ทองศิเรียน

นายปฐม กอบแก้ว

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง

จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

โทรสาร ๖๒๕๒๑, ๐ ๒๒๕๗ ๕๕๑๐ e-mail : senacma@gmail.com

✳️ การติดต่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหรียญนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยธนาคารดิจิทัลจ่าย ปรณ.รร.จปร. ในนาม เหรียญ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๑๐๔, ๖๒๗๔๓, ๐๕๗ - ๐๐๕๘๓๙๘ และกรุณาส่งยศชื่อ - สกุล สมาชิกฯ พร้อมหลักฐานการชำระเงิน มาที่เหรียญ

✳️ การติดต่อกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ การย้ายที่อยู่ ทวงถามหรือสมัครเป็นสมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

✳️ อัตราค่าบำรุง ๑ ปี (๑ เล่ม ๖ ตอน) ๒๕๐ บาท สำหรับข้าราชการ(ศิษย์เก่า รร.จปร.) ประจําการสังกัดกระทรวงกลาโหม หักจาก ฝกง.ของหน่วย

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และโฆษณา พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

บรรณาธิการแถลง

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๔ ตอนที่ ๒ เดือนมีนาคม - เมษายน ๒๕๖๒

สวัสดีครับ ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านเสนาศึกษาทุกท่าน

“ชาติของเราเป็นไทยอยู่ได้ จนถึงตัวเราคนหนึ่งนี่ เพราะบรรพบุรุษของเราเอาเลือด เอาเนื้อ เอาชีวิต และความลำบากยากเข็ญเข้ามาแลกไว้ เราต้องรักษาชาติ เราต้องบำรุงชาติ เราต้องสละชีพเพื่อชาติ” นี่คือ คำปฏิญาณตนของทหารหลังสงคราม ก่อนนอนทุกคืน นักเรียนทหารทุกเหล่าทัพก็เช่นกัน บูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้าของไทยทุกพระองค์ ล้วนมีพระคุณยิ่งต่อคนไทยและชาติไทย เพราะทุกพระองค์ทรงเป็นผู้นำ เป็นนักรบ ที่ต่อสู้เคียงบ่าเคียงไหล่กับบรรพบุรุษนักรบไทย รักษาชาติมาได้จนถึงทุกวันนี้ หากไม่มีพระมหากษัตริย์ในวันนั้น ก็คงไม่มีคนไทย และชาติไทยในวันนี้ นำเสียดายที่วิชาประวัติศาสตร์ในระบบการศึกษาถูกลดความสำคัญลงไป จึงทำให้คนรุ่นหลังบางคน ไม่นึกถึงบุญคุณของบรรพบุรุษไทยในอดีต ไม่กี่คนที่คิดเช่นนี้ก็คงไม่เป็นอะไร แต่ถ้ามากคนก็อาจทำให้เกิดความแตกแยกวุ่นวายได้

พระราชพิธีบรมราชาภิเษกพุทธศักราช ๒๕๖๒ เป็นพระราชพิธีบรมราชาภิเษก สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์แห่งประเทศไทยตามพระราชประเพณี ของราชอาณาจักร พร้อมทั้งเฉลิมพระปรมาภิไธย พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๑๐ เป็นพระราชพิธีที่ทำให้คนไทย ปลื้มปีติกันทั่วประเทศ คนไทยควรภูมิใจที่ชาติของเรายังมีพระราชประเพณีที่ศักดิ์สิทธิ์สืบทอดกันมา เรามีพระมหากษัตริย์ที่เป็นศูนย์รวมใจให้คนไทยรักสามัคคีเป็นพี่น้องกัน เคารพนับถือในความอาวุโส เรียกขานเป็นญาติกัน ก็ขอฝากให้คนส่วนน้อยที่คิดต่าง เคารพความคิดของคนส่วนใหญ่ของประเทศ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เฉลิมพระนามาภิไธย สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็น สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เจ้าฟ้ามหาดัชนีสิรินธร มหาวชิราลงกรณวราชนกภักดี สิริกิจการิณีพิริยพัฒน์ รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี (เขียนแบบย่อคือ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี) เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แต่เนื่องจากนิตยสารเสนาศึกษาเล่มนี้ได้กล่าวถึงพระราชกิจ ของเดือน มีนาคม และ เมษายน ๒๕๖๒ จึงยังใช้พระนามาภิไธยเดิมเพื่อให้ตรงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามวันและเวลาดังกล่าว

เรื่องการเมือง จะเป็นอย่างไรก็คงเป็นไปตามวิถีทางที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ๖๐ ซึ่งผ่านประชามติเป็นรัฐธรรมนูญที่แก้อ่อนในอดีตรวมถึงทั้งการป้องกันและแก้ไขกระบวนการเพื่อไม่ให้ถึงทางตัน ในการจัดตั้งรัฐบาล เราควรยอมรับกติกาและมีสติเคารพตัวเอง มีศักดิ์ศรี คิดเอง ตัดสินใจเอง และไม่ตกเป็นเครื่องมือของใคร ทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด และถ้าอยากจะช่วยชาติ แค่นี้ก็ช่วยชาติได้แล้วครับ

สวัสดีครับ

พล.ต. ธีรพล ไม้รอด

บรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา

ตำนาน... ๔๑

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

พระราชประวัติ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มทาวชิราลงกรณ
บดินทรเทพยวรางกูร

๑๓

สารบัญ

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๕ ตอนที่ ๒ เดือนมีนาคม - เดือนเมษายน ๒๕๖๒

- ★ ปวงประชาเป็นสุขสานต์..... ๒๑
- ★ ปฏิทินกิจกรรม รร.จปร.ประจำเดือน มีนาคม - เมษายน ๒๕๖๒..... ๒๙
- ★ จิตอาสา : ทำความดีด้วยหัวใจ (ต่อ)..... ๓๒
- ★ นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้ ๓๘
- ★ การพัฒนาบ้านเมืองสมัยรัชกาลที่ ๕ ๔๗
- ★ อินเดียบกับความขัดแย้งบริเวณแนวชายแดนแคชเมียร์ ๒๐๑๙..... ๕๔
- ★ กระทรวงกลาโหมจัดพิธีส่งมอบระบบสนามฝึกยิงปืนยุทธวิธี ๖๐
- ★ เปิดภาคการศึกษา คือ ปัญหาหรือโอกาส ๖๖
- ★ Goodbye Summer ปีสุดท้ายของชีวิตนักเรียนนายร้อย..... ๗๑
- ★ ขนาดเราก็เพ็ญรู้ !!..... ๗๗
- ★ ภาษาอังกฤษ ๘๑
- ★ ประธานาธิบดีจีน สี จิ้นผิง ๘๓
- ★ ไฟรักไฟสงคราม..... ๙๕
- ★ ความเข้าใจเรื่องมนุษย์ ๑๐๐
- ★ มีของดีมาฝาก ๑๐๔
- ★ เคล็ดลับเกร็ดความรู้..... ๑๐๘
- ★ ใคร อะไร ที่ไหน..... ๑๐๙

๙๐

ความดัน **ต่ำ** ไม่ใช่โรค

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

๑

๒

๓

๑ - ๓ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ไปทอดพระเนตรการฝึกภาคสนามของ นนร.ชั้นปีที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ วิชาการฝึกยิงอาวุธประจำกาย ณ พื้นที่การฝึก ศร. อ.ปราณบุรี จว.ป.ข. เมื่อ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒

๔

๕

๖

๗

๘

๙

๑๐

๔ - ๑๐ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเป็นประธาน ในพิธีถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ และงานเลี้ยงปิดการฝึกภาคสนามของ นนร. ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ ณ โรงเรียน นนร.ร.จปร. เมื่อ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๒

**ตามสัมพันธ
กิจกรรมทั่วไป**

๑

๒

๑ - ๒ พล.ต. ณรงค์ พฤษกรุ่งเรือง รอง ผบ.รร.จปร. ตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของ นนร.ชั้นปีที่ ๑ รุ่นที่ ๗๐ วิชาการฝึกบุคคลทำการรบและยุทธวิธีขั้นพื้นฐาน ณ ศร. จว.ป.ข. เมื่อ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒

๓

๔

๓ - ๔ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ต้อนรับ นตท.รร.ตท.สปท. ชั้นปีที่ ๒ (ตท.๖๐) เข้ารายงานตัว เป็น นนร.ชั้นปีที่ ๑ (จปร.๗๑) ปีการศึกษา ๒๕๖๒ และพบผู้ปกครอง ในโอกาสทำสัญญาเข้าเป็น นนร. รร.จปร. ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒

๕

๖

๕ - ๖ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของ นนร.ชั้นปีที่ ๓ รุ่นที่ ๖๘ วิชาการฝึกหลักสูตรส่งทางอากาศ ณ รร.สพศ.ศสพ. จว.ล.บ. เมื่อ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒

๗

๘

๗ - ๘ พล.ต.ณรงค์ พฤษกรุ่งเรือง รอง ผบ.รร.จปร. ตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของ นนร. ชั้นปีที่ ๒ รุ่นที่ ๖๙ วิชาการฝึกขับรถยนต์ทหาร ณ ศฝ.ขส.ทบ. จว.ก.จ. เมื่อ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๒

๙

๙ พล.ต. เอกรัตน์ ช้างแก้ว รอง ผบ.รร.จปร. ตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของ นนร. ชั้นปีที่ ๒ รุ่นที่ ๖๙ วิชาการฝึกการใช้ยุทธโปกรณ์ของเหล่าทหารม้า ณ ศม. จว.ส.บ. เมื่อ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๒

๑๐

๑๑

๑๒

๑๐ - ๑๒ พล.ท. สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานพิธีมอบโล่ประกาศเกียรติคุณ ให้กับคุณวีรชัย ใจดี และคุณสนธยา สำเร็จวิทย์ ผู้ให้การสนับสนุนโรงเรียนเพาะเลี้ยงพันธุ์กล้วยไม้ เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้ไม้ดอกไม้ประดับ สำหรับข้าราชการและครอบครัว รร.จปร. เมื่อ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๒

๑๓

๑๔

๑๓ - ๑๔ พล.ต. ณรงค์ พฤษกรุ่งเรือง รอง ผบ.รร.จปร. ตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของ นนร. ชั้นปีที่ ๑ รุ่นที่ ๗๐ วิชาการฝึกการติดต่อสื่อสารเบื้องต้น ณ ส.๑ จว.ส.ค. เมื่อ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒

๑๕

๑๖

๑๕ - ๑๖ พล.ต. ณรงค์ พุทธรุ่งเรือง รอง ผบ.รร.จปร. เป็นประธานกิจกรรมจิตอาสา “เราทำความดีด้วยหัวใจ” และกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ เพื่อถวาย พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ ๒ เมษายน ณ รร.ชุมชนบ้านคลองเหมือง จว.น.ย. เมื่อ ๒ เมษายน ๒๕๖๒

ตามสัมพันธกิจกรมทั่วไป

๑๗ พล.ต. ณรงค์ พุทธรุ่งเรือง รอง ผบ.รร.จปร. ตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของ นนร.ชั้นปีที่ ๓ รุ่นที่ ๖๘ วิชาการฝึกทางยุทธวิธีทหารม้าระดับหมวด ณ คม.จว.ส.บ. เมื่อ ๕ เมษายน ๒๕๖๒

๑๗

๑๘

๑๙

๒๐

๑๘ - ๒๐ พล.ต. ณรงค์ พุทธรุ่งเรือง รอง ผบ.รร.จปร. ตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของ นนร.ชั้นปีที่ ๒ รุ่นที่ ๖๙ วิชาการฝึกปืนใหญ่สนามและปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน ณ คป.จว.ล.บ. เมื่อ ๙ เมษายน ๒๕๖๒

๒๑

๒๒

๒๑ - ๒๒ พล.ท. สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีสงฆ์พระพุทธรูปและขอพร สืบสานประเพณีเนื่องในโอกาสเทศกาลสงกรานต์ ประจำปี ๒๕๖๒ ณ บก.รร.จปร. เมื่อ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒

กิจกรรม นักเรียนนายร้อย

พิธีส่งตัวและรับ นนท.ร.ร.ตท.สปท. ชั้นปีที่ ๒ (รุ่นที่ ๖๐) ที่สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑
เข้าเป็น นนร.ร.จปร. ชั้นปีที่ ๑ (รุ่นที่ ๗๑) ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ เมื่อ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒

พิธีเลื่อนชั้นการศึกษาของ นนร.ชั้นปีที่ ๑ (ใหม่) และนนร.ชั้นปีที่ ๑-๔ ประดับเครื่องหมายชั้นปี
นักเรียนผู้บังคับบัญชา และขอขมาลาอุปสมบท ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑
ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๒

กิจกรรม นักเรียนนายร้อย

การร่วมแข่งขันทักษะทางทหารแซนเฮิสต์ ประจำปี ๒๕๖๒ (Sandhurst Competition 2019)
โดยตัวแทน นนร. ชั้นปีที่ ๒ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ ห้วงระหว่าง ๘ - ๑๓ เมษายน ๒๕๖๒
ณ รร. นายร้อยสหรัฐอเมริกา (USMA) ประเทศสหรัฐอเมริกา นนร. ได้รับประสบการณ์ทางทหาร ระดับสากล

เสนาศึกษา

โดย บัณฑิตา

พระราชประวัติ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มทาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ตอน พระราชพิธีสถาปนาเฉลิมพระนามาภิไธย
“สยามมกุฎราชกุมาร”

👑 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มทาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

เป็นพระราชโอรสพระองค์เดียวในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลราชเดช รัชกาลที่ ๙ และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระราชสมภพ ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิตเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๔๙๕ เวลา ๑๗ นาฬิกา ๔๕ นาที ตรงกับวันจันทร์ ขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๙ ปีมะโรง จัตวาศก อธิกวาร จุลศักราช ๑๓๑๔ นับ

เป็นปีที่ ๗ แห่งการเสด็จขึ้นครองราชย์ของพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลราชเดช รัชกาลที่ ๙ เมื่อทรงเจริญพระชนมายุได้ ๑ พรรษา “ทูลกระหม่อมพ่อ” ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระนาม โดยสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ ทรงเป็นผู้ตั้งถวายตามดวงพระชะตาว่า

สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ
บรมจักรยาติศรสันตติวงศ์
อภิคุณูปการมหิตลาดุลเดช
กิตติสิริสมบูรณสวางควัฒน์

เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ
เทเวศรธำรงสุบริบาล
ภูมิพลนเรศวรางกูร
บรมชัตติยราชกุมาร

มีพระเชษฐภคินี ๑ พระองค์ คือ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี และพระขนิษฐภคินี ๒ พระองค์ คือ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

มีพระราชธิดา ๒ พระองค์ พระราชโอรส ๑ พระองค์ คือ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา, พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ และพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ

📖 การศึกษา

ทรงศึกษาชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ณ โรงเรียนจิตรลดาเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๑๙ ขณะพระชนมายุ ๔ พรรษา และทรงศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จึงเสด็จฯ ไปทรงศึกษาต่อที่ประเทศอังกฤษ

เมื่อสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ จะเสด็จไปทรงศึกษาต่อที่สหราชอาณาจักร มีพระดำรัสอำลาประชาชนชาวไทยทางวิทยุโทรทัศน์ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๙ ความว่า

มีพระดำรัสทรงอำลาประชาชนชาวไทยในโอกาสเสด็จไปศึกษาที่สหราชอาณาจักร

“วันที่ ๗ มกราคมนี้ ข้าพเจ้าจะจากพระนครไปประเทศอังกฤษแล้ว จึงขอถือโอกาสนี้กล่าวอำลาท่านทั้งหลายโดยทั่วกัน ข้าพเจ้ามีใจผูกพันอยู่กับประเทศชาติและท่านทั้งหลายมาก เพราะข้าพเจ้าเป็นพลเมืองไทยคนหนึ่ง และท่านทั้งหลายต่างได้แสดงน้ำใจไมตรีต่อข้าพเจ้าตลอดมา ข้าพเจ้าจึงตระหนักว่าในกาลข้างหน้า ข้าพเจ้าจะมีหน้าที่และจะต้องทำงานให้เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองและประชาชน ให้จงได้ โอกาสที่ข้าพเจ้าจะออกไปศึกษา

ณ ต่างประเทศนี้ ข้าพเจ้าจึงตั้งใจไว้อย่างแน่วแน่ว่าจะพยายามศึกษาเล่าเรียนโดยเต็มกำลังความสามารถ เพื่อให้เกิดความรู้และสติปัญญานำมาใช้ในการทำนุบำรุงประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าและรุ่งเรืองไปพลุลยยิ่งขึ้นไป

ข้าพเจ้าขออลาท่านอีกครั้งหนึ่ง ขอท่านทั้งหลายได้เอาใจช่วยข้าพเจ้าให้เกิดกำลังใจที่จะเล่าเรียนให้สำเร็จสมความตั้งใจตลอดด้วย”

ระหว่างเดือนมกราคม-เดือนกันยายน ๒๕๐๙ ทรงเข้ารับการศึกษาในระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนคิงส์มีด เมืองซีฟอร์ด แคว้นซัสเซกซ์ ประเทศอังกฤษ และในเดือนกันยายนปีเดียวกันนั้นได้เสด็จไปทรงศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนมิลล์ฟีลด์ เมืองสตรีท แคว้นซอมเมอร์เซท ประเทศอังกฤษ จนถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๑๓

เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๑๓ ทรงเข้ารับการศึกษาในระดับเตรียมทหารที่โรงเรียนคิงส์ เขตพาราเมตตา นครซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย ทรงศึกษาอยู่จนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๑๔

พ.ศ. ๒๕๑๕ ทรงเข้ารับการศึกษาหลักสูตรการทหารชั้นสูงที่วิทยาลัยการทหารดันทรูน (Royal Military College Duntroon) กรุงแคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลีย ตั้งแต่ภาคแรกของการศึกษาหลักสูตรของวิทยาลัยการทหารแห่งนี้แบ่งออกเป็น ๒ ภาค คือ **ภาควิชาการทหาร** รับผิดชอบและดำเนินการโดยกองทัพออสเตรเลีย นักเรียนที่สำเร็จตามหลักสูตรนี้จะได้เป็นนายทหารยศร้อยโท ส่วนอีกภาคหนึ่งเป็นการศึกษาวิชาสามัญระดับ **ปริญญาตรี** มหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์รับผิดชอบการวางหลักสูตร แบ่งออกเป็นสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ อักษรศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ นักเรียนนายร้อยที่ผ่านหลักสูตรดังกล่าวจะได้รับปริญญาตรีตามสาขาวิชาที่เลือกศึกษา พระองค์ทรงเลือกศึกษาในสาขาวิชาอักษรศาสตร์ ทรงสำเร็จการศึกษาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๙ จากนั้นทรงเข้ารับการฝึกเพิ่มเติมและ

ขณะทรงศึกษาโรงเรียนคิงส์มีด

ทรงสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยการทหารดันทรูนใน พ.ศ. ๒๕๑๙ เวอร์ จอห์น เดอร์ ทูลเกล้าฯ ถวายสัญญาบัตรยศร้อยเอกแห่ง กองทัพบก

ทรงศึกษาทางด้านทหารในประเทศออสเตรเลีย โดยทุนของกระทรวงกลาโหม และทรงประจำการ ณ กองปฏิบัติการทางอากาศพิเศษที่นครเพิร์ท (Perth) รัฐออสเตรเลียตะวันตก ประเทศออสเตรเลีย

พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๑ ทรงเข้ารับการศึกษาที่ โรงเรียนเสนาธิการทหารบก หลักสูตรประจำชุดที่ ๕๖

พ.ศ. ๒๕๒๗-๒๕๓๐ ทรงศึกษาด้าน กฎหมายและทรงได้รับปริญญานิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. ๒๕๓๓ ทรงเข้ารับการศึกษา ณ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรแห่งสหราชอาณาจักร

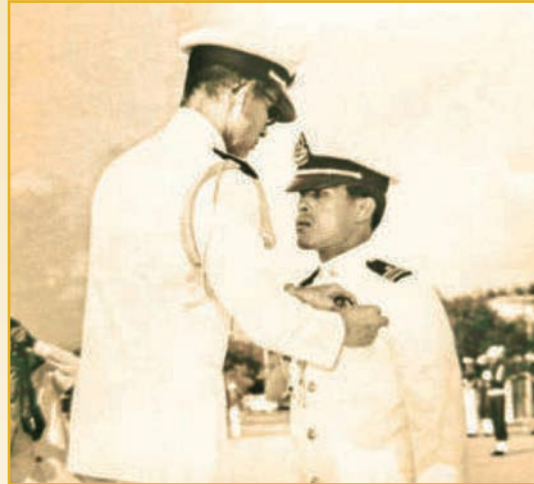
🌟 หลักสูตรที่ทรงเข้ารับการอบรม

เมื่อทรงสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยต้นทูน ประเทศออสเตรเลีย และทรงเข้ารับราชการในกองพันทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ แล้ว ใน พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กองทัพอากาศอวกาศการฝึกบินตามหลักสูตรทางการทหารและการบิน ได้แก่ หลักสูตรวิชาอาวุธ พิเศษ การทำลายและยุทธวิธีการรบนอกแบบ หลักสูตรต้นหนชั้นสูง หลักสูตรการลาดตระเวนและต้นหนชั้นสูง และหลักสูตรส่งทางอากาศ (โตดรัม)

วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ ทรงเริ่มฝึกบินเฮลิคอปเตอร์ตามหลักสูตรของกองทัพอากาศ และทรงสำเร็จตามหลักสูตรเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๒๓

เดือนธันวาคม ๒๕๒๒-เดือนมกราคม ๒๕๒๓ ทรงเข้ารับการศึกษาหลักสูตรการฝึกบินเฮลิคอปเตอร์ใช้งานทั่วไปแบบยูเอช-๑ เอช ของบริษัทเบลล์ จำนวนชั่วโมงบิน ๕๙.๓๖ ชั่วโมง และทรงเข้ารับการศึกษาหลักสูตรการฝึกบินเฮลิคอปเตอร์โจมตีแบบเอเอช-๑ เอช คอบรา ของบริษัทเบลล์ จำนวนชั่วโมงบิน ๑ ชั่วโมง

เดือนกุมภาพันธ์-เดือนพฤษภาคม ๒๕๒๓ ทรงเข้ารับการฝึกและศึกษาตามโครงการช่วยเหลือ

ทางทหารของกองทัพบกสหรัฐอเมริกาที่ ฟอर्टแบรกก์ รัฐนอร์ทแคโรไลนา (Fort Bragg รัฐ North Carolina) สหรัฐอเมริกา

เดือนมิถุนายน-เดือนกรกฎาคม ๒๕๒๓ ทรงเข้ารับการศึกษาหลักสูตรการฝึกบินเฮลิคอปเตอร์ใช้งานทั่วไปแบบยูเอช-๑ เอช และเฮลิคอปเตอร์ใช้งานทั่วไปแบบยูเอช-๑ เอ็น ของบริษัทเบลล์ จำนวนชั่วโมงบิน ๒๔๙.๕๖ ชั่วโมง

วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงขึ้นรับพระราชทานประดับเครื่องหมายแสดงความสามารถในการบินของกองทัพอากาศจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ ณ โรงเรียนนายเรืออากาศ ดอนเมือง

เดือนกันยายน-เดือนตุลาคม ๒๕๒๓ ทรงเข้ารับการศึกษาหลักสูตรการฝึกบินเฮลิคอปเตอร์โจมตีติดอาวุธ (แบบยูเอช-๑ เอช ของบริษัทเบลล์) ของกองทัพไทย จำนวนชั่วโมงบิน ๕๔.๕๐ ชั่วโมง

วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๔ ทรงเข้ารับการศึกษาหลักสูตรการฝึกบินเครื่องบินปีกติดลำตัว แบบ Siai-Marchetti SF 260 MT จำนวนชั่วโมงบิน ๑๗๒.๒๐ ชั่วโมง ณ ฝูงฝึกขั้นปลาย โรงเรียนการบิน

ทรงเป็นเจ้าของนักบินขับไล่ไอพ่นพระองค์แรกแห่งราชวงศ์จักรี ที่ทำการบินกับ เครื่องบินกองทัพอากาศทุกรูปแบบ

วันที่ ๓ มีนาคม-๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ทรงเข้ารับการศึกษาลักสูตรการฝึกบินเครื่องบินปีกติดลำตัวแบบ Cessna T-37 (เครื่องบินไอพ่น) จำนวนชั่วโมงบิน ๒๔๐ ชั่วโมง

เดือนตุลาคม-เดือนธันวาคม ๒๕๒๔ เสด็จฯ ไปทอดพระเนตรกิจการทางทหารและตำรวจที่ประเทศอังกฤษ เบลเยียม สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เนเธอร์แลนด์ สาธารณรัฐฝรั่งเศส และออสเตรเลีย

เดือนตุลาคม ๒๕๒๕-เดือนกันยายน ๒๕๒๖ ทรงเข้ารับการศึกษาลักสูตรการฝึกบินเครื่องบินขับไล่แบบเอฟ-๕ (พิเศษ) รุ่นที่ ๘๓ (พ.ศ. ๒๕๒๖) เอ ที ดับบลิว และหลักสูตรเครื่องบินขับไล่ขั้นสูง รุ่นที่ ๘๓ (พ.ศ. ๒๕๒๖) เอ วี ดับบลิว ที่ฐานทัพอากาศวิลเลียมส์ (William Air Force Base) รัฐ Arizona สหรัฐอเมริกา จำนวนชั่วโมงบินมากกว่า ๒,๐๐๐ ชั่วโมง

ในวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๖ ทรงสำเร็จการศึกษาลักสูตรการบินขับไล่ทางยุทธวิธีขั้นสูงของกองทัพอากาศสหรัฐ ผู้บังคับฝูงเครื่องบินขับไล่ทางยุทธวิธีที่ ๔๒๕ เกิดพระเกียรติในบันทึกว่า

“นาวาอากาศโท สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ได้ทรงแสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ในระหว่างการศึกษาว่า ทรงมีความมั่นพระราชหฤทัยที่จะทรงนำในการออกปฏิบัติการทางอากาศ ทรงมีความกล้าหาญที่จะทรงตัดสินใจพระราชหฤทัยที่ยากเย็นได้ภายในเสี้ยววินาที อีกทั้งยังมี พระปรีชาสามารถในการเลือกแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องในการป้องกันประเทศชาติ ของพระองค์”

เมื่อเสด็จกลับมาประเทศไทยแล้ว พระองค์ทรงฝึกบินหลักสูตรการบินรบขั้นสูง (Advance Fighter Course) และทรงฝึกบินทบทวนหลักสูตรต่าง ๆ ของ F-5E/F ที่กองบิน ๑ ฝูง ๑๐๒ จนจบหลักสูตร

ในวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๖ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จทอดพระเนตรการแข่งขันใช้อาวุธทางอากาศ ณ สนามฝึกใช้อาวุธทางอากาศชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ซึ่งสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงทำการบินเครื่องบินขับไล่ F-5E เข้าแข่งขันด้วย

ในการปฏิบัติพระราชภารกิจของนักบินขับไล่
ไอพ่นสมรรถนะสูง พลอากาศเอก สมเด็จพระบรม
โอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงทำการบินกับ
เครื่อง F-5E/F อย่างสม่ำเสมอ จนทรงมีชั่วโมงบิน
เฉพาะแบบถึง ๒,๐๐๐ ชั่วโมง

เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ บริษัท
นอร์ธรอป ประเทศสหรัฐอเมริกา บริษัทผู้ผลิตเครื่อง
บินขับไล่ไอพ่นสมรรถนะสูงแบบ F-5E/F ทูลเกล้าฯ
ถวายเกียรติบัตรการบินที่ทรงทำการบินครบ ๒,๐๐๐
ชั่วโมง

นอกจากทรงผ่านการฝึกอบรมเครื่องบิน
รบจนมีพระปรีชาสามารถและมีจำนวนชั่วโมงบิน
สูงมากแล้ว พระองค์ยังได้ทรงศึกษาหลักสูตรนักบิน
พาณิชย์จากสถาบันการบินพลเรือน และทรงสอบ
ได้ใบอนุญาตนักบินพาณิชย์ตรี ต่อมาใน พ.ศ.
๒๕๔๗ ได้ทรงเข้ารับการศึกษาหลักสูตรนักบิน

พาณิชย์เอกจากบริษัทการบินไทยจนกระทั่งทรงสำเร็จการศึกษาการบินด้วยเครื่องบินพาณิชย์จริง และทรงได้รับใบอนุญาตเป็นกัปตันเครื่องบินไปอึ้ง ๗๓๗

พระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ ทรงบรรลุนิติภาวะตามกฎหมาย พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งการพระราชพิธีสถาปนาเฉลิมพระนามาภิไธยสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ ให้ดำรงพระอิสริยยศ “สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร” ตามโบราณขัตติยราชประเพณี ปราบกฎพระนามตามจารึกพระสุพรรณบัฏว่า

๕ พระราชพิธีสถาปนา เฉลิมพระนามาภิไธย

เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เนื่องในโอกาสทรงเจริญพระชนมายุครบ ๒๐ พรรษา สมเด็จพระ

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช บดินทรเทพยวรางกูร วรัชต์ดิยราชสันตติวงศ์ จักรีนเรศยุพราชวิสุทธิ	เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สิริกิตติยสมบูรณสวางควัฒน์ มहितลพงศอดุลยเดช สยามมกุฎราชกุมาร
---	--

พระองค์ทรงเป็น “สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร
พระองค์ที่สามแห่งกรุงรัตนโกสินทร์”

คำถวายสัตย์ปฏิญาณในการพระราชพิธี ถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา ณ อุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดารามในวันสถาปนา สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ ให้ทรงดำรง พระอิสริยยศ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อเป็นองค์รัชทายาทสืบราช-สันตติวงศ์

“ข้าพระพุทธเจ้าขอพระราชทานกระทำสัตย์ปฏิญาณสาบานต่อประเทศชาติและประชาชนชาวไทยเฉพาะพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เฉพาะ

พระพุทธรูปหามณีรัตนปฏิมากร ท่ามกลางสันนิบาต
นี้ว่า ข้าพเจ้าผู้เป็นสยามมกุฎราชกุมารจะรักษา
เกียรติยศและอิสริยยศศักดิ์ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ พระราชทานไว้ด้วยชีวิต จะภักดีต่อชาติบ้าน
เมือง จะซื่อสัตย์ต่อประชาชน จะปฏิบัติภาระหน้าที่
ทุกอย่าง โดยเต็มกำลังสติปัญญาความสามารถและ
โดยความเสียสละ เพื่อความเจริญสงบสุขและความ
มั่นคงไพบูรณ์ของประเทศไทยจนตราบเท่าชีวิต
ร่างกายจะหาไม่”

พบกับเล่มหน้า “พระราชกรณียกิจสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร”

เสนาศึกษา

พ.ต.หญิง ผศ. บุษดี อรสิริวรรณ
เรียบเรียง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเครื่องบรมขัตติยราชภิตาภรณ์ ทรงพระมหาพิชัยมงกุฏ เสด็จขึ้นสถิตเหนือพระที่นั่งพุดตานกาญจจินสิงหาสน์ บนพระแท่นราชบัลลังก์มหานพปฎลเศวตฉัตร แวดล้อมด้วยมหาดเล็ก เชิญเครื่องอิสริยราชูปโภคตามตำแหน่ง

ปวงประชาเป็นสุขสานต์ ความเป็นมาของพระราชพิธีบรมราชาภิเษก

ราชอาณาจักรไทยเป็นอาณาจักรที่ปกครองโดย “ราชา” มาเนิ่นนาน พระราชาแห่งราชอาณาจักรไทยทรงเป็นศูนย์รวมใจของพสกนิกร และทรงเป็นมิ่งขวัญให้แก่คนไทยตลอดมา ในเดือนพฤษภาคมนี้ พสกนิกรชาวไทยจะได้เห็นพระราชพิธีอันสำคัญยิ่ง นั่นก็คือ พระราชพิธีบรมราชาภิเษก ซึ่งสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ระหว่างวันที่ ๔-๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒

ราชาภิเษก เป็นคำภาษาสันสกฤต เกิดจากการสนธิของคำว่า “ราช” กับ “อภิเษก” คำว่า “อภิเษก” แปลว่า การรดน้ำ การสถาปนา เมื่อรวมกับคำว่า “ราช” เป็น “ราชาภิเษก” ตามรูปศัพท์จึงแปลว่า การถวายการรดน้ำแด่พระราชา

ชาวอินเดียโบราณเชื่อว่ากษัตริย์นั้นเกิดมาจากเทพเจ้า ดังปรากฏในคัมภีร์สมัยพระเวทตอนปลาย คือ คัมภีร์ไอตเรยพราหมณะ ได้กล่าวไว้ว่า อสุรกับเทวดารบกัน เทวดาเป็นฝ่ายแพ้จึงปรึกษากันว่าควรจะเลือกราชาขึ้นมาคนหนึ่งเพื่อเป็นผู้นำในการทำสงคราม ที่ประชุมจึงเลือกโซมา (Soma) ขึ้นเป็นราชา ทำให้เหล่าเทวดาได้รับชัยชนะจากตำแหน่งราชาผู้นำในการรบก็กลายเป็นกษัตริย์ในเวลาต่อมา

พระราชพิธีบรมราชาภิเษกในประเทศไทยปรากฏหลักฐานทางด้านโบราณคดีและด้านประวัติศาสตร์ที่เป็นลายลักษณ์อักษรว่ามีการปฏิบัติสืบเนื่องกันมาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย กรุงศรีอยุธยา กรุงธนบุรี กระทั่งสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

ในสมัยกรุงสุโขทัยมีหลักฐานที่กล่าวถึงการ

ประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษกเพียง ๒ รัชกาล คือ พ่อขุนศรีอินทราทิตย์ และพระมหาดรรมราชาที่ ๑ (ลิไท) และไม่ได้กล่าวถึงรายละเอียดขั้นตอนการประกอบพระราชพิธีแต่อย่างใด

สมัยกรุงศรีอยุธยา ในพระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับพันจันทนุมาศ (เจิม) กล่าวถึงการประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ๑๔ ครั้ง ได้แก่ ในรัชกาลขุนวรวงศาธิราช สมเด็จพระมหาจักรพรรดิ สมเด็จพระมหาธรรมราชาธิราช สมเด็จพระเอกาทศรถ สมเด็จพระเชษฐาธิราช สมเด็จพระอาทิตย์วงศ์ สมเด็จพระเจ้าปราสาททอง สมเด็จพระนารายณ์ สมเด็จพระเพทราชา สมเด็จพระที่นั่งท้ายสระ พิธีอภิเษกของสมเด็จพระเจ้าฟ้าอภัย สมเด็จพระบรมโกศ สมเด็จพระเจ้าอุทุมพร และสมเด็จพระที่นั่งสุริยาศน์อมรินทร์ ซึ่งการพระราชพิธีราชาภิเษกของแต่ละรัชกาลนั้นก็มีความแตกต่างกันไป กล่าวคือ ในข้อความพระราชพงศาวดารปรากฏคำว่า “ราชาภิเษก” และ “ปราบดาภิเษก” ซึ่งพระราชพิธีทั้งสองนี้มีความแตกต่างกันที่วิธีการขึ้นครองราชย์ของพระมหากษัตริย์ กล่าวคือ “ราชาภิเษก” เป็นการขึ้นครองราชย์ที่ถูกต้องตามกฎหมายเต็มยวบาล ส่วน “ปราบดาภิเษก” เป็นการขึ้นครองราชย์โดย การช่วงชิงอำนาจโดยที่พระองค์ไม่ได้อยู่ในฐานะที่จะขึ้นเป็นพระมหากษัตริย์

สมัยกรุงธนบุรีปรากฏหลักฐานที่กล่าวถึงพระราชพิธีบรมราชาภิเษกในโคลงยอพระเกียรติพระเจ้ากรุงธนบุรีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จากหลักฐานทำให้ทราบว่าพระเจ้ากรุงธนบุรีได้ทรงปราบดาภิเษกขึ้นเป็นพระมหากษัตริย์ปกครองกรุงธนบุรีและสันนิษฐานได้ว่าขั้นตอนการพระราชพิธีบรมราชาภิเษกในสมัยนี้ได้รับแบบอย่างมาจากกรุงศรีอยุธยา

ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ก็ได้สืบทอดแบบแผนของพระราชพิธีบรมราชาภิเษกมาจากสมัยกรุงศรีอยุธยาเช่นกัน ดังจะเห็นได้ว่าเมื่อถึงคราวพระราชพิธีบรมราชาภิเษกของพระบาทสมเด็จพระพุทธ

ยอดฟ้าจุฬาโลก พระองค์โปรดเกล้าฯ ให้รวบรวมรายละเอียดขั้นตอนของพระราชพิธีบรมราชาภิเษกขึ้น โดยมีพระราชบัญชาให้เจ้าพระยาเพชรพิชัย เจ้าพระยาสุธรรมมนตรี พระยาราชสงคราม และพระยาอุทัยมนตรี ซึ่งเคยรับราชการเป็นขุนนางมาตั้งแต่สมัยรัชกาลพระเจ้าอุทุมพรช่วยกันเรียบเรียงลงในหนังสือ ตำราราชาภิเษกครั้งกรุงศรีอยุธยา เพื่อใช้ในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษกของพระองค์ ตำราราชาภิเษกครั้งกรุงศรีอยุธยานี้จึงเป็นต้นแบบในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษกในรัชกาลต่อ ๆ มาจนถึงปัจจุบัน

หากนับตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทรงสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานี ได้มีการประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษกมาแล้วจำนวน ๑๑ ครั้ง ดังนี้

๑. พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก จำนวน ๒ ครั้ง
 ๒. พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย จำนวน ๑ ครั้ง
 ๓. พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว จำนวน ๑ ครั้ง
 ๔. พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จำนวน ๑ ครั้ง
 ๕. พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จำนวน ๒ ครั้ง
 ๖. พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จำนวน ๒ ครั้ง
 ๗. พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว จำนวน ๑ ครั้ง
 ๘. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช จำนวน ๑ ครั้ง
- สาเหตุที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงกระทำพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ๒ ครั้ง เพราะในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ได้

ทรงกระทำพระราชพิธีบรมราชาภิเษกครั้งที่ ๑ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๒๖ แต่เป็นเพียงสังเขปเท่านั้น มิได้จัดเต็มตามโบราณราชประเพณี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะยังคงติดขัดในเรื่องการสงคราม และเมื่อ พ.ศ. ๒๓๒๘ จึงโปรดเกล้าฯ ให้กระทำพระราชพิธีบรมราชาภิเษกอย่างเต็มตามแบบโบราณราชประเพณี

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงกระทำพระราชพิธีบรมราชาภิเษกครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๑๑ โดยในขณะนั้นพระองค์มีพระชนมายุเพียง ๑๕ พรรษา ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ดังนั้น จึงต้องแต่งตั้งสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ จนกว่าพระองค์จะมีพระชนมายุครบ ๒๐ พรรษา จนเมื่อพระองค์มีพระชนมายุครบ ๒๐ พรรษา จึงทรงกระทำพระราชพิธีบรมราชาภิเษกครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๔๑๖

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงกระทำพระราชพิธีบรมราชาภิเษกครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๕๓ ซึ่งเป็นการพระราชพิธีบรมราชาภิเษกเฉลิมพระราชสมณเทียรตามโบราณราชประเพณี แต่งดการแห่เสด็จเลียบพระนครและการรื่นเริงต่าง ๆ เพราะอยู่ในช่วงของการไ้ทุกข์ในงานพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อถวายพระเพลิงพระบรมศพแล้ว จึงมีพระราชพิธีบรมราชาภิเษกสมโภชอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๔๕๔ และได้ทรงเชิญพระราชอาคันตุกะ ซึ่งได้แก่ ผู้แทนพระองค์ของพระมหากษัตริย์ในยุโรปเกือบทุกประเทศ นอกจากนี้ยังทรงเชิญผู้แทนของประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา และผู้แทนพระองค์ของพระจักรพรรดิแห่งญี่ปุ่นด้วย

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลเป็นพระมหากษัตริย์เพียงพระองค์เดียวในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ที่ไม่ทรงประกอบพระราชพิธีบรม

ราชาภิเษก เพราะเมื่อพระองค์เสด็จขึ้นครองราชสมบัติสืบต่อจากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ ขณะนั้นพระองค์มีพระชนมายุเพียง ๙ พรรษา ทรงยังไม่บรรลุนิติภาวะ จึงต้องมีคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ และเสด็จฯ ไปทรงศึกษาที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ พระองค์เสด็จนิวัตพระนครเป็นการชั่วคราวใน พ.ศ. ๒๔๘๑ เป็นเวลา ๒ เดือน และใน พ.ศ. ๒๔๘๘ อีกครั้งหนึ่งในครั้งนี้พระองค์เสด็จสวรรคต ณ พระที่นั่งบรมพิมาน เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๙ ก่อนที่จะทรงประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษก

สำหรับพระราชพิธีบรมราชาภิเษกในรัชกาลสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร จะเป็นการประกอบพระราชพิธีครั้งที่ ๑๒ ของกรุงรัตนโกสินทร์

ทั้งนี้ หากพระเจ้าอยู่หัวพระองค์ใด มิได้ผ่านการพิธีบรมราชาภิเษก ถือว่าทรงเป็นพระเจ้าอยู่หัวยังไม่เต็มพระองค์ เครื่องยศและพระนามต่าง ๆ จะแตกต่างไปจากพระเจ้าอยู่หัวที่ผ่านการพิธีบรมราชาภิเษกแล้ว เช่น จะไม่มีคำว่า “พระบาท” นำหน้าพระนาม จะมีแค่เพียงคำว่า “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” โดยหลังประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษกแล้ว ในวันที่เดียวกันนั้นของปีถัดไป จะกลายเป็นวันฉัตรมงคล

สำหรับขั้นตอนการประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษก สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วยขั้นตอนหลักสำคัญ ๔ ขั้นตอน ได้แก่

๑. ขั้นตอนเตรียมพิธี ประกอบด้วย

๑.๑ การเตรียมน้ำอภิเษกและน้ำสรงพระมูรธาภิเษก

น้ำอภิเษกและน้ำสรงพระมูรธาภิเษกเป็นน้ำที่ตักมาจากแม่น้ำสายสำคัญของประเทศ และมาตั้งพิธีเสกที่พุทธเจดีย์สถานและวัดสำคัญต่าง ๆ

พระราชพิธีบรมราชาภิเษกในรัชกาล

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก จนถึงรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ใช้น้ำอภิเษกจากสถานที่ต่าง ๆ รวมทั้งหมด ๖ แห่ง ได้แก่

๑) สระเกศ สระแก้ว สระคงคา และสระยมนา แขวงเมืองสุพรรณบุรี

๒) แม่น้ำบางปะกง ตักที่บึงพระอาจารย์ แขวงเมืองนครนายก

๓) แม่น้ำป่าสัก ตักที่ตำบลท่าราบ แขวงเมืองสระบุรี

๔) แม่น้ำเจ้าพระยา ตักที่ตำบลบางแก้ว แขวงเมืองอ่างทอง

๕) แม่น้ำราชบุรี ตักที่ตำบลดาวดึงส์ แขวงเมืองสมุทรสงคราม

๖) แม่น้ำเพชรบุรี ตักที่ตำบลท่าไชย แขวงเมืองเพชรบุรี

พระราชพิธีบรมราชาภิเษกรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๑ ใช้น้ำอภิเษกเช่นเดียวกับในรัชกาลก่อน ๆ แต่พระราชพิธีบรมราชาภิเษกครั้งที่ ๒ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๖ ได้เพิ่มน้ำจากปัญจมหานทีของอินเดีย คือ แม่น้ำคงคา แม่น้ำยมนา แม่น้ำมทิว แม่น้ำอจิรวดี และแม่น้ำสรภู เจือลงไปด้วย เพราะพระองค์ได้เสด็จพระราชดำเนินไปยังประเทศอินเดีย และได้ทรงนำน้ำจากปัญจมหานทีมาด้วย ดังนั้น พระราชพิธีบรมราชาภิเษกครั้งที่ ๒ จึงใช้น้ำอภิเษกทั้งหมด ๑๑ แห่ง

พระราชพิธีบรมราชาภิเษกรัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๓ ใช้น้ำอภิเษกเช่นเดียวกับพระราชพิธีบรมราชาภิเษกพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๖ แต่ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกครั้งที่ ๒ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๔ ได้เพิ่มน้ำจากแม่น้ำและแหล่งน้ำอื่น ๆ ตามมณฑลต่าง ๆ ที่ถือว่า เป็นแหล่งสำคัญและเป็นสิริมงคลมาตั้งทำพิธีเสกน้ำ

พระพุทธรูปได้แก่

๑) แม่น้ำป่าสัก ณ ตำบลท่าราบ ไปทำพิธีเสกน้ำที่พระพุทธรูป อันเป็นมหาเจดีย์สถาน อยู่ในมณฑลประเทศที่ตั้งกรุงละโว้ และกรุงศรีอยุธยา

๒) ทะเลแก้วและสระแก้ว แขวงเมืองพิษณุโลก ไปทำพิธีในพระวิหารพระพุทธรูป รัช วัดพระศรีมหาธาตุ จ.พิษณุโลก อันเป็นมหาเจดีย์สถานอยู่ในโบราณราชธานีฝ่ายเหนือ

๓) น้ำโขกชมภู น้ำบ่อแก้ว น้ำบ่อทอง แขวงเมืองสวรรคโลก ไปทำพิธีที่วัดพระมหาธาตุ เมืองสวรรคโลก อันเป็นมหาเจดีย์สถานโบราณราชธานีครั้งสมเด็จพระร่วง (ปัจจุบันอยู่ในเขต จ.สุโขทัย)

๔) แม่น้ำนครไชยศรี ที่ตำบลบางแก้ว ไปทำพิธีที่พระปฐมเจดีย์ เมืองนครไชยศรี อันเป็นโบราณมหาเจดีย์ตั้งแต่สมัยทวารวดี

๕) บ่อน้ำวัดหน้าพระลาน บ่อวัดเสมาไชย บ่อวัดเสมาเมือง บ่อวัดประตูขาว ห้วยเขามหาชัย และน้ำบ่อปากนาคราช ในเมืองนครศรีธรรมราช ไปทำพิธีที่วัดพระมหาธาตุ เมืองนครศรีธรรมราช อันเป็นมหาเจดีย์สถานอยู่ในโบราณราชธานีนครศรีธรรมราช

๖) บ่อทิพย์ เมืองนครลำพูน ไปทำพิธีที่วัดพระมหาธาตุหริภุญไชย อันเป็นมหาเจดีย์สถานในแคว้นแคว้นโบราณราชธานีทั้งหลายในฝ่ายเหนือ คือ นครหริภุญไชย นครเขลางค์ นครเชียงใหม่ นครเชียงใหม่ นครพะเยา และนครเชียงใหม่

๗) บ่อวัดธาตุพนม ทำพิธีเสกที่พระธาตุพนม เมืองนครพนม มณฑลอุดรอันเป็นมหาเจดีย์สถานอยู่ในประเทศที่ตั้งโบราณราชธานีโคตรบูรพิทลวง

นอกจากนี้ ยังได้ตักน้ำจากแหล่งน้ำศักดิ์สิทธิ์ไปตั้งทำพิธี ณ วัดสำคัญในมณฑลต่าง ๆ อีก ๑๐ มณฑล ได้แก่

๑) วัดบรมธาตุ เมืองชัยนาท
มณฑลนครสวรรค์

๒) วัดมหาธาตุ เมืองเพชรบูรณ์
มณฑลเพชรบูรณ์

๓) วัดกลาง เมืองนครราชสีมา
มณฑลนครราชสีมา

๔) วัดสีทอง เมืองอุบลราชธานี
มณฑลอุบลราชธานี

๕) วัดโสธร เมืองฉะเชิงเทรา
มณฑลปราจีนบุรี

๖) วัดพลับ เมืองจันทบุรี มณฑล
จันทบุรี

๗) วัดตานีนรสโมสร เมืองตานี
มณฑลปัตตานี

๘) วัดพระทอง เมืองกลาง มณฑล
ภูเก็ต

๙) วัดพระธาตุ เมืองไชยา มณฑล
ชุมพร

๑๐) วัดพระมหาธาตุ เมืองเพชรบุรี
มณฑลราชบุรี

รวมสถานที่ที่ทำน้ำอภิเษกทั้งหมด
๑๗ แห่ง และน้ำอภิเษกนี้ ยังคงใช้ในพระราชพิธีบรม
ราชาภิเษกมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ แต่ในรัชสมัย
พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเปลี่ยน
จากวัดมหาธาตุ เมืองเพชรบูรณ์ มาที่พระธาตุช่อแฮ
จ.แพร่ และเพิ่มอีกแห่งหนึ่งที่บึงปลาญชัย จ.ร้อยเอ็ด
จึงรวมเป็นที่ตั้งพิธีทำน้ำอภิเษกที่หัวเมืองมณฑล
ต่าง ๆ รวม ๑๘ แห่ง ต่อมาพระราชพิธีบรมราชา
ภิเษกในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล
อดุลยเดช ได้เปลี่ยนจากพระธาตุช่อแฮ จ.แพร่ มา
เป็นพระธาตุแช่แห้ง จ.น่าน

เมื่อได้น้ำอภิเษกที่ได้ตั้งพิธีเสก
ณ มหาเจดีย์สถานและพระอารามต่าง ๆ แล้ว
เจ้าหน้าที่จะนำส่งมายังพระนครก่อนหน้ากำหนด
การพระราชพิธีบรมราชาภิเษก แล้วเชิญตั้งไว้ใน

พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม จนกว่าจะถึง
วันงานจึงจะได้เชิญเข้าพิธีสวดพระพุทธรูปมนต์ เสกน้ำ
อภิเษก พระที่นั่งดุสิตาภิรมย์ต่อไป

๑.๒ การจารึกพระสุพรรณบัฏ ดวง
พระบรมราชสมภพ และแกะพระราชลัญจกรประจำ
รัชกาล

๑.๓ การตั้งเครื่องบรมราชาภิเษก
บนพระแท่นมณฑล

๑.๔ การเตรียมจัดสถานที่สำหรับ
พระราชพิธีบรมราชาภิเษก

๒. พิธีเบื้องต้น

เป็นพิธีที่กระทำก่อนถึงวันสรงพระมูรธา
ภิเษก ประกอบด้วยการเจริญพระพุทธรูปมนต์ตั้งน้ำ
วางด้าย จุดเทียนชัย และเจริญพระพุทธรูปมนต์ในการ
พระราชพิธีบรมราชาภิเษก

สมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า
จุฬาโลก จนถึงรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัว กระทำพิธีเจริญพระพุทธรูปมนต์พระราชพิธี
บรมราชาภิเษกในตอนเย็นและเลี้ยงพระในวันรุ่งขึ้น
เป็นเวลา ๓ วัน จึงจะถึงวันสรงพระมูรธาภิเษก และ
ถวายสิริราชสมบัติ

สมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัว จนถึงรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว ได้เพิ่มพิธีเจริญพระพุทธรูปมนต์ตั้งน้ำวางด้าย
ขึ้นอีก ๑ วันก่อนที่จะถึงวันพิธีเจริญพระพุทธรูปมนต์
บรมราชาภิเษก จึงเพิ่มเป็น ๔ วัน

กระทั่งในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ภูมิพลอดุลยเดช ได้ตัดทอนพิธีเบื้องต้นลง ไม่มีพิธี
เจริญพระพุทธรูปมนต์ตั้งน้ำวางด้าย ส่วนการเจริญ
พระพุทธรูปมนต์บรมราชาภิเษกกระทำเพียงวันเดียว
และกระทำพิธีจุดเทียนชัยบูชาพระสยามเทวาธิราช
พระมหาเศวตฉัตร และสถานที่เคารพในตอนเย็น
ก่อนทำพิธีประกาศการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก
และเจริญพระพุทธรูปมนต์

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ประทับพระที่นั่งพุดตานทองคำรัตนสิงหาลงัน พร้อมด้วยข้าราชการบริพารฝ่ายหน้าเชิญเครื่องสิริราชกกุธภัณฑ์

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ประทับนั่งบนพระที่นั่งภัทรบิฐ ในพระที่นั่งไพศาลทักษิณ พระราชครูวามเทพมณี ทูลเกล้าฯ ถวายพระมหาพิชัยมงกุฏ

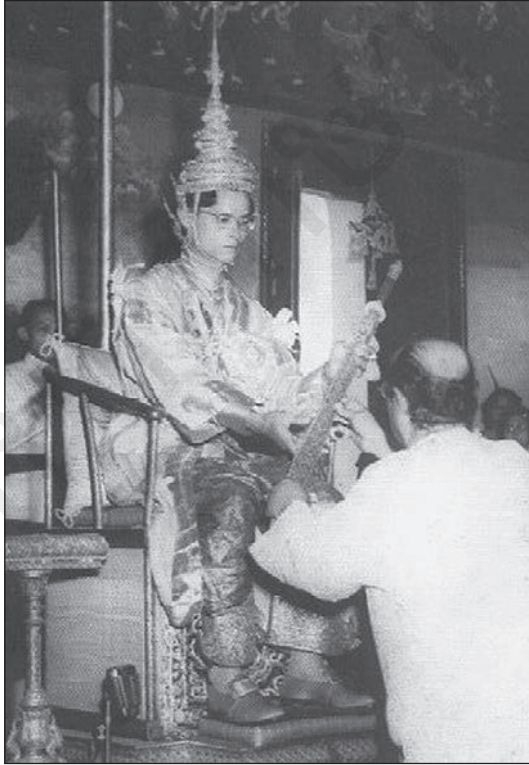
๓. พิธีบรมราชาภิเษก

เมื่อพิธีเบื้องต้นเสร็จสิ้นแล้ว ในวันรุ่งขึ้นจะเป็นพิธีบรมราชาภิเษก ซึ่งเป็นพิธีที่สำคัญที่สุดในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ประกอบด้วยพิธีสงฆ์ พระมูรธาภิเษก พิธีถวายน้ำอภิเษกจากผู้แทนทิศทั้งแปดที่พระแทนอัฐทิศอุทุมพรราชอาสน์ และพิธีถวายสิริราชสมบัติและเครื่องสิริราชกกุธภัณฑ์ที่พระที่นั่งภัทรบิฐ

๔. พิธีเบี่ยงปลาย

มีการเสด็จออกมหาสมาคม ให้พระบรมวงศานุวงศ์ และข้าราชการฝ่ายทหารพลเรือนเข้าเฝ้าฯ คณะเสนาบดีกราบบังคมทูลถวายสถาปนาสมมติ จากนั้นเป็นพิธีคุณทำวกราบบังคมทูลถวายพระสนม ๑๒ พระก้านัด (ในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้ยกเลิกพิธีส่วนนี้ และต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เปลี่ยนเป็นพิธีสถาปนาสมเด็จพระบรมราชินี) ในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงประกอบพิธีประกาศพระองค์ เป็นพุทธศาสนูปถัมภกในพระบวรพุทธศาสนา จากนั้นเป็นการถวายบังคมพระบรมศพพระบรมอัฐิพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระอัครมเหสีในรัชกาลก่อน ก่อนการเฉลิมพระราชสมณเฑียร และการเสด็จเสียบพระนคร

สำหรับงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษกของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ในหลวงรัชกาลที่ ๑๐ ตามพระราชประเพณี นับเป็นพระราชพิธีบรมราชาภิเษกครั้งที่ ๑๒ ในสมัยรัตนโกสินทร์ ซึ่งจัดขึ้นเพื่อความเป็นสวัสดิมงคลของประเทศชาติ และราชอาณาจักร สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพย

พระราชครูความเทพมณี ทูลเกล้าฯ ถวายพระแสงขรรค์ชัยศรี

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ประทับพระที่นั่งภัทรบิฐ ในพระที่นั่งไพศาลทักษิณ ทรงพระกรุณา โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมสถาปนาหม่อมเจ้ารำไพพรรณี พระวรราชชายาขึ้นเป็นสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินี

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ประทับนั่งบนพระที่นั่งภัทรบิฐ ในพระที่นั่งไพศาลทักษิณ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมสถาปนาสมเด็จพระราชินีสิริกิติ์ให้ดำรงฐานันดรศักดิ์เป็นสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เสด็จพระราชดำเนินเลียบพระนคร โดยกระบวนพยุหยาตราสถลมารค

วรางกูร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ตั้งการพระราชพิธีบรมราชาภิเษกขึ้น ดังนี้

วันที่ ๔ พฤษภาคม พระราชพิธีบรมราชาภิเษก และเสด็จออกมหาสมาคม พระบรมวงศานุวงศ์ คณะองคมนตรี คณะรัฐมนตรี ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทถวายพระพรชัยมงคล จากนั้นเป็นพระราชพิธีเฉลิมพระราชมณเฑียร

วันที่ ๕ พฤษภาคม พระราชพิธีเฉลิมพระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย และสถาปนาฐานันดรศักดิ์พระบรมวงศานุวงศ์ จากนั้น เสด็จเสด็จโดยขบวนพยุหยาตราทางสถลมารค

วันที่ ๖ พฤษภาคม เสด็จออก ณ สีหบัญชร พระที่นั่งสุทไธสวรรยปราสาท พสกนิกรเฝ้าทูล

ละอองธุลีพระบาทถวายพระพรชัยมงคล จากนั้น เสด็จออก ณ พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท คณะทูตานุทูต และกงสุลต่างประเทศ เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ถวายพระพรชัยมงคล

ส่วนการเสด็จเสวยพระนคร โดยขบวนพยุหยาตราทางชลมารค ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้มีขึ้นในช่วงการพระราชพิธีทรงบำเพ็ญพระราชกุศลถวายผ้าพระกฐิน ปลายปี พุทธศักราช ๒๕๖๒

เอกสารอ้างอิง

บุรยา ศรภักย์วินิช. ๒๕๕๖. เครื่องประกอบพระราชอิสริยยศสำหรับพระมหากษัตริย์ที่ปรากฏในพระราชพิธี

บรมราชาภิเษกสมัยรัตนโกสินทร์. ภาควิชาโบราณคดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร: นครปฐม.

<https://highlight.kapook.com/view/182175>

ปฏิทินกิจกรรม รร.จปร. ที่สำคัญ

ห่วงเดือน มีนาคม - เมษายน ๒๕๖๒

๑. วันจันทร์ที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒

รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของนักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๑ รุ่นที่ ๗๐ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ วิชาการฝึกบุคคลทำการรบ และยุทธวิธีขั้นพื้นฐาน ณ ศูนย์การทหารราบ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒. วันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เดินทางไปตรวจเยี่ยม เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้แก่ทีมนักเรียนนายร้อย ที่ทำการฝึกการแข่งขันทักษะทางทหารแซนเฮิสต์ (Sandhurst Competition 2019) ณ กองพลรบพิเศษที่ ๑ จังหวัดลพบุรี

๓. วันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของนักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๓ รุ่นที่ ๖๘ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ การฝึกหลักสูตรส่งทางอากาศ ณ โรงเรียนสงครามพิเศษ ศูนย์สงครามพิเศษ จังหวัดลพบุรี

๔. วันจันทร์ที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทอดพระเนตรการฝึกภาคสนามของนักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๑ ประจำปี

การศึกษา ๒๕๖๑ วิชาการฝึกยิงอาวุธประจำกาย ณ พื้นที่การฝึกศูนย์การทหารราบ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๕. วันจันทร์ที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการทหารบก ได้เดินทางเข้าร่วมเข้าเฝ้าฯ รับเสด็จ พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในการเสด็จฯ ทอดพระเนตรการฝึกภาคสนามของนักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ วิชาการฝึกยิงอาวุธประจำกาย ณ พื้นที่การฝึกศูนย์การทหารราบ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๖. วันอังคารที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒

นักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยสหรัฐอเมริกา เข้าเยี่ยมคำนับ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ณ ห้องรับรองศรีอยุธยา เนื่องในโอกาสเดินทางมาศึกษาฝึกงาน และดูงานโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๒

๗. วันจันทร์ที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๒

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร ในส่วนของกองทัพบก ประจำปี ๒๕๖๒ สอบรอบแรก (ภาควิชาการ) ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ศูนย์รังสิต)

๘. วันศุกร์ที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๒

รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เดินทางตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๒ รุ่นที่ ๖๙ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ การฝึกการใช้ยุทธโปกรณ์ของเหล่าทหารม้า ณ ศูนย์การทหารม้า จังหวัดสระบุรี

๙. วันพุธที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในพิธีมอบโล่ประกาศเกียรติคุณ ให้นายสนทยา สำเร็จวิทย์ และ นายวีรชัย ใจดี ซึ่งให้การสนับสนุนโรงเรียนเพาะเลี้ยงพร้อมด้วยพันธุ์กล้วยไม้ จำนวน ๙,๐๐๐ ต้น เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้ ไม้ดอกไม้ประดับ ณ ศูนย์การเรียนรู้เรือนเพาะชำกล้วยไม้

๑๐. วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นำคณะกำลังพลที่เข้าร่วมการแข่งขันทักษะทางทหารแซนด์เฮิสต์ (Sandhurst Competition 2019) เข้าพบผู้บัญชาการทหารบก เพื่อเป็นขวัญกำลังใจและรับฟังโอวาทก่อนเดินทาง ณ กองบัญชาการกองทัพบก

๑๑. วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๒

รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เดินทางตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๑ รุ่นที่ ๗๐ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ การฝึกวิชาการติดต่อสื่อสารเบื้องต้น ณ กรมทหารสื่อสารที่ ๑ จังหวัดสมุทรสาคร

๑๒. วันเสาร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๒

ผู้บังคับการกรมนักเรียนนายร้อยรักษาพระองค์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานระดับหมายเลขชั้นปี ให้กับนักเรียนนายร้อย ในพิธีเลื่อนชั้นการศึกษานักเรียนนายร้อยประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒

๑๓. วันอาทิตย์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๒

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินในงานพิธีถวายพระพรชัยมงคลในวโรกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และงานเลี้ยงปิดภาคการศึกษา นักเรียนนายร้อย ประจำปี ๒๕๖๒ ณ โรงเรียนนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๔. วันอาทิตย์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการทหารบก และภริยา ได้เดินทางมาร่วมงานพิธีถวายพระพรชัยมงคลเนื่องในวโรกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และงานเลี้ยงปิดภาคการศึกษานักเรียนนายร้อย ประจำปี ๒๕๖๒ ณ โรงเรียนนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๕. วันอังคารที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๒

รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานการจัดกิจกรรมจิตอาสาบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ “เราทำความ ดี ด้วยหัวใจ” เพื่อเป็นกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวันคล้ายวันพระราชสมภพ พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ๒ เมษายน ๒๕๖๒ ณ โรงเรียนชุมชนบ้านคลองเหมือง ตำบลวังกระโจม อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

๑๖. ห้วงวันที่ ๓ - ๑๐ เมษายน ๒๕๖๒

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ เยือนสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยเครื่องบินของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

- เสด็จฯ ไป เทียวบินที่จี ๖๖๔ ในวันพุธที่ ๓

เม.ย.๖๒ เวลา ๑๐๔๕ ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

- เสด็จฯ กลับ เทียวบินที่จี ๖๒๙ ในพุธที่ ๑๐

เม.ย.๖๒ เวลา ๑๗๑๐ ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

- ในกรณีนี้ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และคณะผู้บังคับบัญชา เข้าเฝ้าฯ รับ - ส่งเสด็จฯ

๑๗. ระหว่างวันที่ ๕ – ๘ เมษายน ๒๕๖๒

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหารในส่วนของกองทัพบก ประจำปี ๒๕๖๒ สอบรอบที่สอง ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๘. วันศุกร์ที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒

รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของนักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๓ รุ่นที่ ๖๘ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ วิชาการฝึกทางยุทธวิธีทหารม้าระดับหมวด ณ ศูนย์การทหารม้า จังหวัดสระบุรี

๑๙. วันเสาร์ที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เดินทางไปเข้าร่วมการประชุม ผู้บัญชาการสถาบันการศึกษาทางทหารนานาชาติ และร่วมสังเกตการณ์การแข่งขันทักษะทางทหารแซนเฮิสต์ (Sandhurst Competition 2019) ประจำปี ๒๕๖๒ ห้วงวันที่ ๖ – ๑๖ เมษายน ๒๕๖๒ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา

๒๐. วันอังคารที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๒

รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เดินทางตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๒ รุ่นที่ ๖๙ การฝึกวิชาการฝึกปืนใหญ่สนาม และปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน ณ ศูนย์การทหารปืนใหญ่ จังหวัดลพบุรี

๒๑. ห้วงวันที่ ๑๔ – ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ เยือนสาธารณรัฐปานามาและสาธารณรัฐเปรูโดยเครื่องบินของ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)

- เสด็จฯ ไป เทียวบินที่จี ๙๒๐ ในวันอาทิตย์ที่ ๑๔ เม.ย.๖๒ เวลา ๒๓๔๕ ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

- เสด็จฯ กลับ เทียวบินเอเอฟ ๑๖๖ ในพายุหิมะที่ ๒๕ เม.ย.๖๒ เวลา ๐๘๒๐ ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

- ในงานนี้ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และคณะผู้บังคับบัญชา เข้าเฝ้าฯ รับ – ส่งเสด็จฯ

๒๒. วันพุธที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานการจัดกิจกรรมสงฆ์พระพุทธรูป เพื่อสืบสานประเพณีสงกรานต์ไทย ประจำปี ๒๕๖๒ ณ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๒๓. วันศุกร์ที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๒

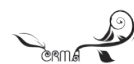
ประกาศผลสอบคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร ในส่วนของกองทัพบก ประจำปี ๒๕๖๒ ณ โรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช โดยผู้ผ่านการสอบคัดเลือก ทำสัญญามอบตัวในวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ ณ โรงเรียนเตรียมทหารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

๒๔. วันอังคารที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๒

รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในพิธีเปิดการอบรมโครงการ Smart Cadet สำหรับนักเรียนผู้บังคับบัญชา ประจำปี ๒๕๖๒ ณ สโมสรนักเรียนนายร้อย กรมนักเรียนนายร้อยรักษาพระองค์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๒๕. วันอังคารที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในการปฐมนิเทศ และชี้แจงการปฏิบัติ นักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๑ – ๕ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ปกิณกะงานพระเมรุมาศในหลวงรัชกาลที่ ๙

ตอน

จิตอาสา : ทำความดีด้วยหัวใจ

พ.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

ต่อจากเล่มที่แล้ว

วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระรูปพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ประกอบเอ็มวีเพลง “พ่อ” ซึ่งขับร้องโดยนายไพบูลย์เกียรติ เขียวแก้ว เพื่อเป็นกำลังใจแก่จิตอาสาเฉพาะกิจ งานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ รัชกาลที่ ๙ โดยภาพประกอบในเอ็มวีนั้น พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ฉลองพระองค์เสื้อโปโลสีดำ “ธ สถิตในดวงใจไทยนิรันดร์” และทรงผูกผ้าพันคอสีเหลือง หมวกแก๊ปสีฟ้าพระราชทาน เราทำความดีด้วยหัวใจ พร้อมข้อความที่ทรงให้กำลังใจจิตอาสาทุกคนว่า “สู้ ๆ ครับผม”

พระรูปประกอบเอ็มวีนั้นเป็นพระรูปของพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ที่ทรงปฏิบัติกิจกรรมจิตอาสาต่าง ๆ ด้วยพระองค์เอง อาทิ ทรงดูแลฝูงนก ทรงเก็บขยะ และทรงเช็คตุ๊กตะจุกด้วยพระองค์เอง โดยมีข้อความใต้พระรูปที่ว่า “**ของทูลกระหม่อมพ่อ เพื่อถวายทูลกระหม่อมปู่**” อันเป็นการสื่อความหมายว่า กิจกรรมจิตอาสาเราทำดีด้วยหัวใจนี้เป็นพระราชปณิธานของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่มีพระราชปราวรณาให้คนไทยทั้งประเทศได้ร่วมกันแสดงความจงรักภักดี รวมพลังความรักอันมีค่า รวมพลังน้ำใจของปวงชนชาวไทยทุกหมู่เหล่าเพื่อน้อมเกล้าฯ ถวายแด่พระบาท

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระรูปพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ทรงปฏิบัติกิจกรรมจิตอาสาต่าง ๆ ด้วยพระองค์เอง ประกอบในเอ็มวีเพลง “พ่อ” เพื่อเป็นกำลังใจแก่ “จิตอาสาเฉพาะกิจงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ” ที่จะเปิด รับสมัคร ๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐

สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชก่อนเสด็จสู่สวรรคาลัย

ต่อมาวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระราชนุญาตให้เผยแพร่วีดิทัศน์ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกร

พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ทรงปฏิบัติกิจกรรมจิตอาสาต่าง ๆ ตามโครงการเราทำความดีด้วยหัวใจ

วันนี้เป็นวันหยุดปิดเทอม
ของ พระองค์ที่ฯ
คืนบรรทมแต่เช้าตรู่ รับสั่งว่า
"วันนี้ไปวัดกันนะ"
ทรงเลือกฉลองพระองค์ด้วย
ชุด จิตอาสา
ที่ได้รับพระราชทานจาก
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

รัศมีโชติทรงร่วมทำกิจกรรมจิตอาสาในช่วงวันหยุด
เรียน ณ วัดป่ามุตโตทัย ประเทศเยอรมนี โดยได้นำ
บทเพลง "รอยเท้าพ่อ" ซึ่งขับร้องโดยรวมศิลปินช่อง
๗ มาเป็นบทเพลงประกอบพระรูปพระองค์ที่ รวมทั้ง
มีพระรูปพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระ
พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระ
พระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙
เสด็จเคียงข้างในทูลเกล้าฯ รวมทั้งพระราชทาน
ข้อความเกี่ยวกับการทำความดี ความว่า

**"พลังของคนคิดดี ทำดี และมี ความ
กตัญญูตา เป็นพลังที่มีอานุภาพ ที่จะดำรง
รักษาความสุข ความเจริญอย่างวัฒนาถาวร
ของครอบครัว ชุมชน และชาติบ้านเมืองต่อไป"**

พระรูปในวีดิทัศน์ดังกล่าว พระเจ้าหลานเธอ
พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ทรงเลือกฉลองพระองค์
เสื้อยืดโปโลสีดำ ๓ สลิตในดวงใจไทยนิรันดร์ หมวก
แก๊ป และผ้าพันคอ ที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทาน
ด้วยพระองค์เอง ประทานข้อความว่า "วันนี้ไปวัด
กันนะ" เพื่อทรงร่วมทำกิจกรรมจิตอาสาในช่วงวัน
หยุดเรียน ณ วัดป่ามุตโตทัย ทรงทำกิจกรรมจิต
อาสา ร่วมกับข้าราชการ อาติ ทรงเช็ดถูหน้าต่าง
กระจก ทรงถูพื้นทำความสะอาดรอยพระพุทธรูป
จำลองและบริเวณรอบใต้ฐานพระพุทธรูป ทรงกวาด
ลานวัด และถวายภัตตาหารเพลแด่พระภิกษุสงฆ์
พร้อมประทานข้อความสร้างความปิติแก่คนไทยทุก

หมู่เหล่า ความว่า "ถ้ากลับเมืองไทย จะไปทำที่
เมืองไทยด้วย"

พระองค์ที่ฯ ทรงร่วมบำเพ็ญจิตอาสา

เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ สมเด็จพระเจ้า
อยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เผยแพร่ภาพ
พระกรณียกิจของพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกร
รัศมีโชติ ขณะทรงร่วมบำเพ็ญประโยชน์ในโครงการ
จิตอาสา "เราทำความดีด้วยหัวใจ" ตามพระราช
ปณิธานของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และทรงปฏิบัติ
ธรรมประทับค้างแรม ณ วัดป่ามุตโตทัย สหพันธ์
สาธารณรัฐเยอรมนี ระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๔ กันยายน
เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่ประชาชนชาวไทย ใน
การร่วมทำความดีกับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถวาย
เป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ภูมิพลอดุลยเดช

"ถ้ากลับเมืองไทย จะไปทำที่เมืองไทยด้วย"

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระราชานุญาตให้เผยแพร่วีดิทัศน์ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ทรงร่วมทำกิจกรรมจิตอาสาในช่วงวันหยุดเรียน ณ วัดป่ามุตโตทัย ประเทศเยอรมนี เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐

พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ทรงทำกิจกรรมจิตอาสา ร่วมกับประชาชนจากโครงการ “เราทำความดีด้วยหัวใจ” ทำความสะอาดภายในวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม ราชวรวิหาร เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

ภาพพระกรณียกิจนั้นได้พระราชทานผ่านภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว ที่มีความยาว ๓.๕๗ นาที พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ฉลองพระองค์เสื้อโปโลสีดำ ๕ สติง ดวงใจไทยนิรันดร์ พร้อมฉลองพระมาลาหมวกเก็บสีฟ้าและผ้าพันคอสีเหลืองพระราชทาน โดยพระองค์ทรงร่วมทำกิจกรรมกับพระสงฆ์ในพระอารามต่างๆ อาทิ ทรงกวาดและเก็บใบไม้ ทรงล้างจาน ทรงสนทนาธรรมกับเจ้าอาวาสวัด ทรงกวาดพื้นบริเวณหน้าห้องที่ประทับค้างแรม ทรงประกอบอาหารทั้งคาวหวานสำหรับ เตรียมถวายภัตตาหารพระสงฆ์ด้วยพระองค์เอง

เป็นเวลานานแล้วที่คนไทยไม่ได้ชื่นชมบารมีพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ด้วยเสด็จไปศึกษาต่อที่ประเทศเยอรมนี

ในโอกาสพระราชพิธีถวายพระเพลิง พระบรมศพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล อดุลยเดช วันที่ ๒๕ - ๒๙ ตุลาคมที่ผ่านมา “พระองค์ที่” เสด็จกลับประเทศไทยเพื่อทรงร่วมงานถวายพระเพลิง “ทูลกระหม่อมปู่” สู่สวรรคาลัย

วันที่ปรากฏพระองค์ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ในฉลองพระองค์จิตอาสาสีดำ พระมาลาสีฟ้า และผ้าพันพระศอกจิตอาสาสีเหลือง เสด็จไปยังวัดราชบพิธสถิตมหา

สีมารามราชวรวิหาร เพื่อทรงร่วมทำกิจกรรมจิตอาสา เราทำความดีด้วยหัวใจกับประชาชนจิตอาสาที่มารอเฝ้ารับเสด็จ

พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ เสด็จเป็นการส่วนพระองค์โดยรถยนต์พระที่นั่ง ไปยังวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม เพื่อทรงร่วมทำกิจกรรมจิตอาสา และเสด็จไปประทานน้ำดื่ม ขนม และพืชมะนาวแก่พสกนิกรที่มาร่วมพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ โดยทรงพระดำเนินไปตามถนนหน้าศาลฎีกา

ในวันนั้น ทรงร่วมบำเพ็ญประโยชน์กับประชาชนและเยาวชนจิตอาสา ทรงทำความสะอาดหน้าต่างกระจก – บานประตู แล้วเสด็จไปศาลหลักเมืองเพื่อประทานอาหารให้กับพสกนิกรที่มาร่วมพระราชพิธี พร้อมกับทรงโบกพระหัตถ์และทรงเยี่ยมพระสรวลให้กับประชาชนตลอดเส้นทาง

ประชาชนที่อยู่ลึกเข้าไปแถวที่ ๒ และ ๓ พระองค์ทรงโน้มพระวรกายเข้าไปประทานของให้กับประชาชนด้วยพระองค์เอง ประชาชนต่างตื่นเต้นที่ได้รับเสด็จเนื่องจากไม่เห็นพระองค์เป็นเวลานาน

วันต่อมา “พระองค์ที” เสด็จไปยังวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร ทรงสนทนาธรรมกับพระพรหมบัณฑิต แล้วทรงร่วมกิจกรรมจิตอาสา เริ่มจากทรงทำความสะอาดฐานชุกชีพระประธานในพระอุโบสถ ทรงเก็บขยะในบ่อน้ำ และทรงให้อาหารเต่าในบ่อน้ำ และประทานพระอนุญาตให้เหล่าจิตอาสา รุ่นเยาว์ ได้ร่วมให้อาหารเต่าโดยทรงยื่นไม้ที่มีอาหารให้กับเด็ก ๆ ด้วยพระองค์เอง สร้างความปลาบปลื้มใจให้แก่เด็ก ๆ อย่างมาก

การเสด็จกลับประเทศไทยครั้งนี้ พระองค์ที่ยังได้เสด็จไปสถานปฏิบัติธรรมบ้านไร่ทองสี ตำบลปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อทรงบำเพ็ญพระกุศลและสนทนาธรรมกับ พระอาจารย์ธอน ชยสาโร

อีกวันที่คนไทยได้ชื่นหัวใจ “พระองค์ที” เสด็จนำจิตอาสา รุ่นเยาว์ กว่า ๖๐ คน ทำกิจกรรมจิตอาสา ที่ศูนย์ศึกษาธรรมชาติ (บางปู) เฉลิมพระเกียรติ ๗๒ พรรษามหาราชินี จังหวัดสมุทรปราการ ด้วยมีพระประสงค์ให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติในผืนแผ่นดินเกิดของตัวเอง สานต่อพระราชปณิธานทูลกระหม่อมปู่

กิจกรรมในวันนี้ ทรงร่วมเล่นเกมตอบคำถาม เสด็จศึกษาเส้นทางธรรมชาติป่าชายเลน ทรงนำกล้องไพราลรอยด์ส์ส่วนพระองค์ฉายภาพทัศนียภาพ

ด้วยความสนพระทัยยิ่ง อาทิ เสด็จไปยังเรือนสกุณา (หอดูนก) ทอดพระเนตรนกอพยพและนกประจำถิ่นต่าง ๆ บริเวณบ่อน้ำกร่อย ทอดพระเนตรปูแสม ปู ก้ามดาบ พร้อมทรงปล่อยปูแสม ซึ่งพระองค์ให้ความสนพระทัยถ่ายภาพปู และได้ทอดพระเนตรนางนวล พร้อมกับทรงให้อาหาร พระองค์ที่ทรงพระเกษมสำราญอย่างยิ่ง

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานภาพวีดิทัศน์ และพระรูปพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ขณะทรงร่วมกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะกิจกรรมด้านกีฬาและกิจกรรมจิตอาสาเพื่อเป็นแบบอย่างแก่เยาวชนด้านการออกกำลังกายและการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม เนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๑

สำหรับวีดิทัศน์มีความยาว ๕.๕๓ นาที โดยเชิญบทเพลงยามเย็น บทเพลงพระราชานิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และเพลงลาวจ้อยมาประกอบ โดยพระเจ้าหลานเธอ

พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ทรงกราบสักการะพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และทรงร่วมกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะกิจกรรมด้านกีฬา อาทิ ทรงม้า ทรงจักรยาน ทรงสกี เดินป่า ว่ายน้ำ โบว์ลิ่ง ชั้บรถโกคาร์ท ปีน

ในวันเด็กแห่งชาติประจำปี ๒๕๖๑ ณ พระที่นั่ง
อัมพรสถาน พระราชวังดุสิต เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม
พุทธศักราช ๒๕๖๐ ความว่า

“บ้านเมืองเรามีสิ่งดีงามมากมายที่บรรพบุรุษ
ได้สร้างสมไว้ให้เรา เด็กทุกคนผู้เป็นอนาคตของชาติ
จึงมีหน้าที่สืบสานและรักษาสิ่งดีงามเหล่านั้นไว้
พร้อมทั้งสร้างเสริมพัฒนาให้เจริญงอกงาม ยิ่ง ๆ
ขึ้นไป”

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

หน้าผาจำลอง และกิจกรรมจิตอาสาทั้งในประเทศไทยและที่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี อาทิ เก็บใบไม้ ทาสี ตักหิมะ และสนทนารธรรม

ในการนี้ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระราชโองการเนื่อง

นักเรียนนายร้อย

อ่านตรงนี้

พล.อ.มนู สายัณห์นิโครธ

นับเป็นเรื่องราวที่ต่อเนื่องจากฉบับที่แล้ว เป็นเพราะอยู่ในช่วงเวลาใกล้เลือกตั้ง มีการหาเสียงของบรรดาพรรคการเมือง วิธีการหาเสียงก็ไม่มีอะไรดีขึ้น ทำให้ผู้เขียนนึกย้อนความทรงจำจากฉบับไปสู่อดีตที่มีนักปราชญ์ท่านจารึกเอาไว้ นับเวลาได้สองพันกว่าปี คนไม่เปลี่ยน ยังหมุนเวียนอยู่อย่างเดิม นักวิจารณ์ก็ขยันทวิจารณ์ทั้ง ๆ ที่ตัวเองไม่เคยทำอะไรให้เป็นที่ประจักษ์

การที่ทหารต้องกู้ภัยให้บ้านเมือง ต้องกู้วิกฤตให้แก่ประเทศ มันย่อมขัดผลประโยชน์ของกลุ่มบุคคลหลายกลุ่ม เมื่อวันเวลาผ่านไป ผู้คนก็ลืมไปจนหมดสิ้น เรื่องราวเช่นนั้น ในสมัยโบราณสองพันกว่าปีก็เคยเกิดขึ้น คณาจารย์แห่งสวélyหนานจึงรจนาคำสอน ให้ข้อคิดไว้มาก ขอคัดสรรที่ตรงต่อเหตุการณ์ปัจจุบันมาให้ได้อ่าน ได้ฝึกสมองจนคิดไตร่ตรอง เพราะอนาคตของชาติในอีกหลายสิบปี ฝากไว้กับนักเรียน คณาจารย์แห่งสวélyหนาน เขียนไว้ดังนี้

“การกุ่มหันตภัยและระงับความไร้ระเบียบนั้น ต้องทำด้วยปัญญา ถ้ามันเป็นเรื่องการเดินตามแบบอย่างโบราณแล้วไซ้ร้ ให้คนโง่ทำก็ได้ ฉะนั้นผู้นำที่เห็นแจ้จ้งยอมไม่บังคับการใ้กฎหมายซึ่งไร้ผลประโยชน์ หรือฟังคำพูดที่ไร้ประสิทธิผล

การเกิดและการสูกได้ที่ ต้องมีพลังชีวิตแห่งความกลมกลืน นี้คือเหตุผลว่าทำไมมรรคาของปราชญ์ จึงกว้างแต่แน่นอน เข้มงวดแต่ทว่าอบอุ่น นุ่มนวลแต่ตรงไปตรงมา มีพลังมีอำนาจแต่ก็เป็นมนุษย์ สิ่งที่แข็งไปย่อมจะหัก อ่อนเกินไปก็จะยับย่นปราชญ์อยู่ระหว่างแข็งและอ่อน จึงค้นพบรากของมรรค

ในโลกนี้มีอันตรายอยู่สามประการ คือ หนึ่ง มีอภิสิทธิ์มากแต่คุณธรรมน้อย สอง มีตำแหน่งสูงแต่ความสามารถต่ำ สาม มีรายได้งามโดยปราศจากความสำเร้จส่วนตัวมากนัก ดังเช่น คนเราจึงจนได้ด้วยการเสีย และอาจเสียด้วยการได้

คำชมอาจทำให้คนเรามีปัญหา คำวิจารณ์อาจช่วยเขาได้

ทุกคนต่างขมีขมันเตรียมการที่จะแก้ปัญหามาแต่ไม่มีใครรู้จ้จริง ๆ ว่า จะทำอย่างไร ที่จะไม่ให้ปัญหาเกิด การทำให้ปัญหาไม่เกิดนั้นง่ายกว่าการแก้ปัญหามา แต่ก็ไม่ใครรู้จ้จริง ๆ ว่าจะทำเช่นนี้ได้ อย่างไร

ผู้มีมรรคสามารถเผชิญสิ่งที่ไม่คาดหมายได้ อย่างไม่บกพร่อง และสามารถพ้นจากปัญหาได้

ชาวเรือที่หลงทางและไม่ทราบทิศทางที่ตนกำลังมุ่งไป ก็ต้องหาทิศทางโดยอาศัยดาวเหนือ

ส่วนดาวเหนือของมนุษย์คือการรับรู้ความเป็นไปแห่งธรรมชาติ เมื่อมีและอยู่ในวิถีแห่งธรรมชาติย่อมเห็นตนเอง และยอมไม่พลาดความรู้สึกของผู้อื่น เมื่อขาดวิถีที่จะใช้ให้เห็นตนเอง ย่อมว่าวุ่นและดิ้นรนไปในความสับสน

หากปล่อยใจทำตามความอยากมากจนสูญเสียธรรมชาติแก่นแท้ของตน จะทำอะไรก็ไม่มีถูก หากยังคงอยู่ในวิถีเหล่านี้ย่อมนำไปสู่อันตราย การปกครองชาติบ้านเมืองในวิถีดังกล่าวก็นำไปสู่กลียุค การนำทัพในวิถีเช่นนี้ก็จะนำไปสู่ความพราชัย ผู้มิได้สดับมรรคจึงขาดวิถีที่จะบำรุงเลี้ยงธรรมชาติแก่นแท้ของตน

การกระทำที่สอดคล้องกับธรรมชาติเรียกว่ามรรค การบรรลุธรรมชาติของฝั่งเรียกว่าคุณธรรม เมื่อธรรมชาติสูญเสียไป มนุษยนิยม ก็มีคุณค่าขึ้นมา

เมื่อมรรคสูญเสียไป หน้าที่ก็กลายเป็นสิ่งที่มีคุณค่า

ฉะนั้นเมื่อมนุษยนิยมและหน้าที่ได้รับการสถาปนา มรรคกับคุณธรรมก็จากไป

เมื่อดนตรีกับพิธีกรรมเข้ามาเสริมแต่ง ความเรียบง่ายบริสุทธิ์ก็สูญหายไป

เมื่อถูกกับผิดถูกปรุงแต่งขึ้น ผู้คนก็จะตาบอด เมื่อน้ำท่าอุดมมันเลี้ยงปลาที่กินปลาอื่น เมื่อผืนดินอุดมมันเลี้ยงสัตว์ที่กินสัตว์อื่น

เมื่อพิธีกรรมและหน้าที่กลายเป็นเครื่องประดับมันเลี้ยงคนเสแสร้งหลอกลวง

คนรู้สึกสุขสบายในบ้านหลังใหญ่ แต่นกหวาดกลัวเมื่อเข้าไป

ปาลึกในขุนเขาเป็นที่ยินดีของเสือโคร่งและเสือดาว แต่มนุษย์หวาดหวั่นเมื่อเข้าไป

บึงน้ำลึกเหมาะแก่ฝูงปลา เต่า แต่คนเราจมน้ำในบึง

เสียงดนตรีเป็นที่บันเทิงของมนุษย์ แต่นกตื่นตระหนกเมื่อได้ยินเสียง

ต้นไม้ที่ย้อยอยู่ตามหน้าผาเป็นที่สนุกของ

วานร แต่คนหวาดหวั่นเมื่อต้องปีนปาย

รูปมีหลากหลาย ธรรมชาติล้วนมีความแตกต่าง

ดังนั้นสิ่งอันเป็นที่บันเทิงก็เป็นที่เศร้าหมองได้ด้วย

และสิ่งที่มีความปลอดภัยก็เป็นอันตรายได้เช่นกัน

บุคคลผู้อบรมดีแล้ว อยู่ได้ด้วยความยุติธรรมเท่านั้น หากสูญเสียความยุติธรรม เขาก็สูญเสียเหตุผลในการดำรงอยู่

คนไร้เดียงสาเหมือนทารก อยู่ได้ด้วยความอยากเท่านั้น หากสูญเสียความอยากเขาก็หมดหนทางดำรงชีพ

บุคคลผู้อบรมแล้วกลัวเสียความยุติธรรมคนไร้เดียงสาเหมือนทารก กลัวเสียประโยชน์ทางวัตถุ ด้วยการสังเกตเรื่องที่เขากลัว ท่านสามารถแยกแยะเขาได้

คนรวยคือรางวัลของคนใจกว้าง คนลึกซึ้งคือหายนะของคนมักโกรธ

ไม่มีใครที่ให้เพียงเล็กน้อยแล้วจะสามารถคาดหวังได้มากมาย หรือใครที่มักโกรธแล้วจะไม่มีปัญหา

ดังนั้นด้วยการมองเข้าไปยังบ่อเกิดแห่งการกระทำของผู้คน ปราชญ์จึงสามารถบอกผลที่ตามมาของมันได้

มรรคาของปราชญ์ก็ดุจดั่งตั้งตั้งเหล่าไว้ที่ทางแยก ผู้พบผ่านตักเหล่านี้น้อยตามแต่ละผู้คน ฉะนั้นหนทางชนะใจคนหนึ่งคือหนทางชนะใจคนนับร้อย ถ้าคนเราปฏิบัติต่อผู้อยู่เบื้องล่างดุจเดียวกับที่ตนหวังจากผู้อยู่เบื้องบน แล้วใครเล่าจะไม่สำนึกถึงบุญคุณ หากคนเราทำงานให้ผู้อยู่เบื้องบนดุจเดียวกับที่ตนต้องการจากผู้อยู่เบื้องล่าง ใครเล่าจะไม่ยินดี

พึงใส่ใจกับแต่ละวันที่ผ่านไปด้วยความระมัดระวังสูงสุด ไม่มีใครสะดุดถูกเขาแต่คนเรามักสะดุดจอมปลวก ดังนั้นความจริงที่ว่า คนเราไม่ใส่ใจเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ปัญหาน้อย ๆ นั้นเอง คือ

สาเหตุที่จะต้องมึเรื่องเสียใจที่มากมาย และการวิตกกักับปัญหาหลังจากที่มันเกิดขึ้นแล้ว ก็ยอมเหมือนคนป่วยที่แสวงหาการเยียวยาที่ดีเมื่อถึงขั้นตรีหุดแล้วจะนั้น

ทุกครั้งที่เราขันอาสาแบกรับภารกิจ เขามักเริ่มด้วยการใช้ความรู้ของตนไปพิจารณาและประเมิน และแล้วจึงกล้าที่จะลงมือกำหนดวิถีทางหรือยุทธศาสตร์ผลลัพธ์ อาจเป็นบวกหรือลบ นี่คืข้อแตกต่างระหว่างคนใจกับบัณฑิต

เมื่อวันเวลาผันผ่าน สรรพสิ่งก็เปลี่ยนแปลงตามไป เมื่อเปลี่ยนรุ่นชน จาริตก็เปลี่ยนไป ฉะนั้นปราชญ์จึงพิจารณาสังคมเมื่อบัญญัติกฎหมาย และท่านริเริ่มภารกิจโดยสอดคล้องกับยุค ดังนี้ เหตุที่กฎหมายของปวงผู้นำที่เห็นแจ้งแตกต่างกันจึงมิใช่ท่านจงใจขัดแย้งหรือเปลี่ยนแปลงอีกฝ่าย แต่อยู่ที่ความต่างแห่งกาลสมัยและสังคม ด้วยเหตุนี้พวกท่านจึงไม่ถือเอากฎหมายที่มีอยู่แล้วเป็นกฎหมายแต่ถือเอามูลฐานแห่งกฎหมายเป็นกฎหมายอันมีวิวัฒนาการ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสูงสุด

ให้แต่ละคนเป็นอยู่เหมาะสมกับธรรมชาติของเขา ปลอดภัยในเคหะสถานของตน มีชีวิตที่ดีที่สุดตามอัตภาพ และได้ใช้ความสามารถของเขา ด้วยหนทางนี้ แม้คนโง่ก็จะถูกพบว่ามีจุดแข็ง แม้คนฉลาดก็จะถูกพบว่ามีจุดอ่อน

ม้ามีอาจใช้บรรทุกของหนักมาก ๆ วัวมีอาจใช้จับสัตว์ปราดเบรียว ตะกั่วมีอาจใช้ทำดาบ ส้มฤทธิ์มีอาจใช้ทำหน้าไม้ เหล็กมีอาจใช้ต่อเรือ ไม้มีอาจใช้ทำหม้อ สรรพสิ่งให้ใช้ให้ถูกเรื่อง ใช้ให้เหมาะสม

สรรพสิ่งใช้มีค่าหรือไร้ค่า คนเราหาว่ามีสูงหรือต่ำ เมื่อให้คุณค่าส่วนที่มีคุณแต่ละสิ่งแต่ละคนก็มีค่า เมื่อเหยียดส่วนที่ทราม แต่ละสิ่งแต่ละคนก็ไร้ค่า

คมกระบี่มีอาจบางเกินไป น้ำมันชักเงามีอาจดำเกินไป แป้งมีอาจขาวเกินไป สิ่งเหล่านี้ตรงข้ามกัน แต่ก็เสมอเหมือนในความต้องการของมัน ซึ่งมีหน้าที่เพียงหนึ่ง

การรับรู้ของตากับหู ยังไม่พอที่จะแยกแยะถึงภายในของสรรพสิ่ง สติปัญญาของปัญญาชน ยังไม่พอที่จะกำหนดถูกผิดได้ ผู้ที่ใช้ความเฉลียวฉลาดของตนในการปกครอง ย่อมประสบปัญหาในการรักษาชาติ มีแต่ผู้ที่แจ้งใจในความประสานสอดคล้องของจักรวาล และตอบสนองอย่างฉับพลันอยู่เสมอเท่านั้น จึงจะรักษาชาติไว้ได้”

อ่านข้อคิด ข้อเขียนของปราชญ์เมื่อสองพันกว่าปีแล้ว คิดเห็นอย่างไร มีความตระหนัก มีความสำนึกประการใดเกิดขึ้นภายในจิตใจบ้าง ถ้อยคำหลายคำเป็นภาษาโบราณอาจไม่เข้าใจได้ เช่น คำว่า มรรค คือ หนทางที่เป็นไปตามธรรมชาติ หรือความรู้ในความเป็นไปตามธรรมชาติ คนที่อบรมแล้วกับคนไร้เดียงสา อาจหมายถึง ผู้มีการศึกษาหรือผู้อ่อนดัดด้วยการศึกษา ซึ่งมีใช้หมายถึงคนเรียนสูงปริญญาเยอะ กับคนเรียนจบ ป.๔ หากแต่หมายถึงผู้ที่มีตัวรู้ กับผู้ที่ไม่รู้ ไม่ยอมรับรู้ ไม่คิดจะรู้ ก็ได้คนรวยหมายถึงคนที่ได้รับมาก ๆ จากการกระทำดีของเขา ไม่ใช่คนมีเงิน ถ้ายังไม่รู้ นักเรียนต้องอ่านซ้ำหลาย ๆ เทียว จนกว่าจะบังเกิดความเข้าใจและทดลองปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับมรรค หรือธรรมชาติที่แวดล้อมและเป็นจริงอยู่เสมอ โดยเฉพาะกับผู้คนในบ้านเมือง และกับคำสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สัปปุริสธรรม ๗ ตอบปัญหาหรือเป็นคนแนะนำที่ล้ำค่ายิ่ง เพราะสอนให้เราตระหนักว่าอะไรเป็นกุศลหรือวัตถุประสงค์อะไรเป็นผล เราเป็นใคร เราต้องประมาณตัวเราเวลานี้เป็นเวลาอะไรต้องทำอะไร ประชุมชนนี้บ้านเมืองนี้ผู้คนต้องการรักใคร่ ชอบพอสิ่งใด และข้อที่เจ็ด ให้เลือกคบคนให้เลือกใช้คน ลองหาหนังสือธรรมะ ตรวจสอบและทำความเข้าใจกับ สัปปุริสธรรม ๗ ให้ถ่องแท้ จนถึงตำแหน่งฝ่ายเสนาธิการในอนาคต จำเป็นต้องใช้เป็นอย่างมาก

ตำนาน...

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

โดย ปารมิตตา สุนทรนันท์

(ภาค ๑)

ตอนที่ ๔

กำเนิด มหาบุรุษกู้ชาติ รวมแผ่นดิน

เป็นไปตามที่เจ้าสัวชุนคิดไว้...พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงเสด็จไปราชการต่างหัวเมือง จึงได้ฝากเรื่องราวไว้ที่ เจ้าพระยาจักรีสมุหนายก ขุนนางที่พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศทรงวางพระทัยที่สุด และเป็นคนภายนอกคนเดียวที่รู้เรื่องราวของ พระสมณเอกเถียง อีกทั้งยังเป็นผู้มีความสนิทสนมกับ เจ้าสัวชุน ทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องงาน เพราะเจ้าสัวชุน เป็นที่ปรึกษาด้านการค้ากับประเทศจีน ให้กับราชสำนักสยาม จึงได้พบปะกันในหน้าที่การงานบ่อย ๆ

๒ วันต่อมา..ขบวนเสด็จของพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ กลับถึงวังในช่วงบ่ายคล้อย เมื่อพระองค์ทราบความทั้งหมด ทรงตรัสกับเจ้าพระยาจักรีสมุหนายกด้วยที่ท่าตื่นเต็นจริงจัง

“เราอยากจักไปมันเสียแต่เดี๋ยวนี้ แต่ก็เกรงจักเป็นที่สงสัย เพราะคำนี้ พระพันวัสสาทั้งสอง (อัครมเหสีฝ่ายขวาและฝ่ายซ้าย) จักเสด็จมาสวยมือค้ำกับเรา เหยียงนี้ วันพรุ่งเราจึงจักเสด็จแต่เช้า ทานไปกับเราด้วย ครั้งนี้คงจักมีหลายอย่างที่ต้องเตรียมการกัน”

“รับด้วยเกล้าพะยะค่ะ”

๓ ณ พระตำหนัก พระสมณเอกเถียง ตะวันยังไม่พ้นขอบฟ้า ป่าไพรในตำหนักต่างถือข้าวถือของ เดินขวักไขว่ สวนกันไปสวนกันมา คละเคล้ากับเสียงร้องไห้เป็นระยะ ๆ ของทารกน้อย

ที่เล็ดลอดออกมาจากตำหนักข้างบน ไม่นานตำหนักแห่งนี้ ก็ถูกตกแต่งประดับประดา อย่างเรียบร้อยสวยงาม

ในขณะที่เรือหลังใหญ่ อันเป็นศูนย์กลางอาณาจักรของเจ้าสัวชุน “โหลฮอง” แต่งตัวดูดีนั่งสนทนา กับ เจ้าสัวชุน ที่โต๊ะรับแขกหน้าบ้าน “วันนี้ท่านพระยาจักรีตามเสด็จมาด้วย เห็นว่าจักมาถึงกันก่อนมพล” “ปกติเห็นเสด็จมาเพียงลำพังหากยามนี้ พาเจ้าพระยาจักรี ตามเสด็จด้วย คงจักมี

แผนการอันใดเป็นแน่ ขอรับ” “ข้าก็คิดเยี่ยงนั้น มีมันจักเป็นการดีต่อเจ้ามัน หลานข้าอย่างแน่อนเพราะเขาพ่อลูกกัน”

ตะวันเริ่มโผล่พ้นขอบฟ้า..”คุณพลอย” เดินออกมาจากบ้าน พุดขันธ์จิ้งหะการสนทนาของทั้งคู่ทันที “ขอท่านพี่ กับ ไหซอง ไปคุยกันต่อที่ตำหนักของนกเอี้ยงเถิดจ๊ะ มีเด็กอ่อนในบ้าน คงจุกยุ่งกันพอดี มิรู้ว่าเมื่อคืนเจ้ามันงอแงก็มากน้อย”

เจ้าสัวซุ่น พยักหน้า แล้วรีบลุกขึ้น พร้อมชวนภรรยาและไหซอง ให้รีบเดินทาง

๕ ณ พระตำหนัก พระสนมนกเอี้ยง

เมื่อข่าวไพร่ที่กำลังกัม ๗ เสง ๗ เก็บไปไม่ดอกไม้แห่งที่ร่วงหล่นอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่หน้าพระตำหนัก มองเห็น เจ้าสัวซุ่น คุณพลอย และ ไหซอง เดินมาใกล้จะถึง ได้ตะโกนขึ้นไปบนเรือนให้ผู้คนรู้ว่า ทั้ง ๓ คน กำลังจะถึงแล้ว **เหมยฮั่ว...** รีบลงไปต้อนรับ แล้วพาขึ้นมาบนตำหนัก

เจ้าสัวซุ่น และ ภรรยา เดินสำรวจรอบ ๆ ตำหนัก อย่างอารมณ์ดี พร้อมเอ่ยปากชม **เหมยฮั่ว** ว่าจัดทุกอย่างได้ดีและลงตัว อีกทั้งอาหารยังอร่อยไม่แพ้ในวัง **“เหมยฮั่ว”** ยิ้มอย่างภาคภูมิใจ ในขณะที่เจ้าสัวซุ่น และ ภรรยา รีบเดินตรงเข้าไปยังห้องนอนบุตรสาว ทันทีที่ประตูเปิด เห็นนกเอี้ยงกำลังนอนหลับนอนอยู่ **คุณพลอย** เดินเข้ามานั่งข้าง ๆ บุตรสาว **ส่วนเจ้าสัวซุ่น** เดินเลี้ยวออกไปสำรวจภายในตำหนัก ซึ่งมีขนาดใหญ่ เพราะแต่เดิมเป็นห้องที่ตนจัดไว้รับรองแขกพิเศษซึ่งส่วนมากจะเป็นเครือญาติของตนที่มาจากประเทศจีน และเครือญาติของคุณพลอย แต่หลังจากที่ใช้เรือนหลังนี้เป็นตำหนัก ได้จ้างช่างมาปรับปรุงและต่อเติมออกไปด้านนอก จนเกือบชิดสระบัว จึงทำให้มีขนาดใหญ่มากขึ้น

เจ้าสัวซุ่น เดินสำรวจไปรอบ ๆ และไปหยุดที่โต๊ะรับแขกที่ทำจากไม้อย่างดี ที่ตัวเองนำลงเรือมาจากประเทศจีน ตรงกลางของหน้าโต๊ะจลุลวดลายมังกร มีเก้าอี้ ๗ ตัว และตั้งใจจะใช้โต๊ะรับแขกชุดนี้ เป็นที่นั่งทำการสำคัญในวันนี้ **ที่อาณาจักร** ของเจ้าสัวซุ่น ล้วนมีโต๊ะ เก้าอี้ และของใช้ดี ๆ ที่เจ้า

สัวซุ่น นำลงเรือมาจากประเทศจีน หลาย ๆ ครั้ง ได้นำเข้ามาเป็นของกำนัล แก่ผู้ใหญ่ในแผ่นดินสยาม

เจ้าสัวซุ่น กวาดสายตาไปรอบ ๆ ห้อง เห็นภรรยาและบุตรสาวกำลังนั่งสนทนากัน จึงเดินกลับมา นั่งข้าง ๆ ขอบเตียง หูฟังภรรยา และ ลูกสาวสนทนากัน สายตาจ้องมองที่หลานชาย ในใจก็ใคร่ครวญถึง ความมหัศจรรย์ในการเกิดของเจ้ามัน **เจ้าสัวซุ่น** ไม่รู้หรือกว่า คนสยามจะคิดอย่างไรกับเด็กที่เกิดมาในลักษณะเช่นนี้..แต่ส่วนตัวเจ้าสัวซุ่นแล้ว มันใจว่า เป็นสิ่งดีแน่นอน

ในขณะที่สามคน พ่อแม่ลูก กำลังชื่นชมกับทารกน้อย เสียง เหมยฮั่ว ก็ดังขึ้น... **“นายท่านเจ้าคะ องค์เหนือหัว กับท่านเจ้าพระยาจักรี มาถึงหน้าบ้านแล้วเจ้าคะ ตอนนีไฮซอง กำลังไปเชิญเสด็จขึ้นมา”**

สีหน้านกเอี้ยง แสดงความดีใจอย่างเห็นได้ชัด เธอรีบลุกขึ้นนั่ง **คุณพลอย** เอื้อมมืออุ้มหลานขึ้นจากที่นอน แล้ว เดินถอยห่างออกมา เพื่อให้นกเอี้ยงได้เตรียมตัว นกเอี้ยงเอามือรวบผมและมวยขึ้นสูง ส่วน **เจ้าสัวซุ่น** เดินออกไปนอกห้องพร้อมกับเหมยฮั่ว เพื่อรับเสด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ

คุณพลอย มองหน้าลูกสาวที่เพิ่งจะมวยผมเสร็จ ก่อนออกปากชม **“เพียงแค่นี้ ลูกก็สวยและดูดีมาก”** นกเอี้ยง ยิ้มแบบเงินอายุ และเดินเข้ามาหา มารดา

“ส่งเจ้ามัน มาให้ลูกเถาะจ๊ะ ท่านแม่”

คุณพลอย มองนกเอี้ยง ตั้งแต่หัวจรดเท้า ด้วยท่าทีมึนอย่างมีความหมาย พร้อม ส่งหลานชายให้ตามที่นกเอี้ยงขอ แล้วเดินนำหน้าพานกเอี้ยง ไปยังโต๊ะรับแขก ที่เจ้าสัวซุ่นจัดเตรียมไว้

คุณพลอย ให้นกเอี้ยงนั่งลงที่เก้าอี้ตัวขวาสุด ที่อยู่ด้านข้างกับเก้าอี้ตัวหัวโต๊ะ ที่พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ จะทรงประทับนั่ง แล้วตัวเองก็นั่งเก้าอี้ตัวที่ติดกับบุตรสาว

นกเอี้ยง รู้สึกตื่นเต้น และ อยากรู้ว่าเมื่อพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ เจอหน้าลูกชายแล้ว จะทรงรู้สึกอย่างไร

เสียงประตูห้องเปิด พร้อมกับเสียง **เจ้าสัวซุ่น** ดั่งขึ้น **“เชิญด้านใน พะยะคะ”** ยังไม่ทันที่ เจ้าสัวซุ่น จะพูดอะไรต่อ เสียงร้องแว่ ๆ ของ **เจ้ามัน** ก็ดังขึ้น พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ไม่ทรงตรัสอะไรกับใคร... ทรงรีบเดินนำหน้าทุกคนไปยังต้นเสียงร้องนั้น ทันที

นกเอี้ยง ที่กำลังนั่งรออย่างใจจดใจจ่อ เมื่อเห็นพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ เสด็จพระราชดำเนิน เข้ามาอย่างเร่งรีบ ตามด้วยบิดาของตน, เจ้าพระยาจักรี และไหสอง **นกเอี้ยง หัวใจพองโต ทั้งดีใจทั้งตื่นเต้น** แต่ทำอะไรมาไม่ได้ เพราะสองมืออุ้มลูกน้อย ที่กำลังร้องแงอยู่ คุณพลอย รีบลุกขึ้นยืน ถวายบังคมพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ และยกมือไหว้และทักทายพระยาจักรี

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ เสด็จพระราชดำเนิน มาประทับยืนข้างหน้านกเอี้ยง แล้วทรงโน้มตัวลง ต่ำโอบไหล่คนเอี้ยงด้วยความรักใคร่ ก่อนจะตรัสกับนกเอี้ยงว่า

“ส่งลูกมาให้พี่เถอะ”

นกเอี้ยงเงยหน้าขึ้นมองสามีด้วยความตื่นตันใจ แล้วยืนขึ้นพร้อมส่งลูกน้อยให้กับสามี... “สองมือของพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ซ้อนรับลูกชายจากมือของนกเอี้ยง มากอดไว้ในอ้อมอก อย่างทะนุถนอมรักใคร่ พร้อมกับอุ้มลูกชายโยกไปโยกมา เป็นการปลอบให้ลูกชายหยุดร้อง **ไม่ช้าไม่นาน ลูกชายก็หยุดร้อง และนอนหลับสนิทในอ้อมกอดของผู้เป็นพ่อ”**

ทุกคนในห้องอยู่ในอาการปิติ คิดไม่ถึงว่าพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ จะตื่นเต้นกับลูกชายถึงเพียงนี้ **แต่คนที่รู้สึกงง และแปลกใจที่สุด คือ เจ้าพระยาจักรี** ผู้ซึ่งถวายงานพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ มาตั้งแต่ครั้งที่พระองค์ทรงดำรงตำแหน่งพระมหาอุปราชวังหน้าในพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ และตนยังดำรงตำแหน่งพระยาราชบังสัน เพราะไม่เคยเห็นพระอาการอันอ่อนโยนเช่นนี้ ของพระองค์

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศก้มพระพักตร์เฟ่งพินิจดูบุตรชาย ที่นอนหลับอยู่ในอ้อมแขน ถึงกับอุทานออกมาว่า **“โอ้ย..ลูกพ่อ ทำไมเจ้าจึงดูดีเยี่ยงนี้”** พระองค์ยิ่งแปลกใจมากขึ้นเมื่อมองไปทั่วเรือนร่างของ

บุตรชายที่ดูสง่างามสมส่วนทั้งหมด พระองค์ไม่เคยเห็นเด็กที่ไหนเป็นเช่นนี้ จึงทรงพระสรวลเบา ๆ ให้กับตัวเอง

บรรยากาศในห้องเต็มไปด้วยความชื่นมื่น และอímเอมใจ นกเอี้ยง มองพระพักตร์พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ... ด้วยความตื่นตันใจ

“ส่งลูกมาให้หม่อมฉันเถิด พระเจ้าคะ หม่อมฉันจัก เอาลูกไปนอน”

พระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงส่งลูกให้แก่คนเอี้ยง แล้วเสด็จประทับนั่งที่โต๊ะรับแขก ตามคำกราบทูลเชิญของ **เจ้าสัวซุ่น**

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงประทับนั่งที่เก้าอี้หัวโต๊ะรับแขก ขวามือของพระองค์เป็น เจ้าสัวซุ่น ถัดจากนั้นเป็นคนพลอย ส่วนด้านซ้ายมือของพระองค์เป็น เจ้าพระยาจักรี ถัดไปก็คือไหสอง

เมื่อทุกคนนั่งพร้อมกันหมดแล้ว เจ้าสัวซุ่นเตรียมรายงานเรื่องราวของหลานชาย ทันใดนั้นเสียงของ **นกเอี้ยง** ที่กำลังฮัมเพลงเบา ๆ กล่อมลูกนอนอยู่อีกมุมหนึ่งของตําหนัก ก็เล็ดลอดเข้ามาให้ทุกคนได้ยิน พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ผินพระพักตร์ ไปยังต้นเสียง พร้อมกับแยมพระโอษฐ์ และตรัส ขึ้นมา...

“ข้านี้ก็ช่างแปลกนัก ครานกเอี้ยง นั้นก็หนหนึ่ง

เพียงยามแรกที่ข้าได้ประสบ ก็ตั้งคำสั่งฟ้า บังคับให้ข้าต้องหลงรัก หาใช่เพราะความมักมากไม่..และครานนี้อีกคราหนึ่ง ทารกน้อยผู้นี้ ทำหัวใจอันเหนียวล้าของข้ามีพลัง มีความหวังขึ้นมาอย่างน่าอัศจรรย์

“ไม่แปลกดอก พระเจ้าคะ ที่ทรงรู้สึกเยี่ยงนี้ ในขณะที่พระองค์ทรงอุ้มพระโอรส ข้ากระหม่อมได้มองพระวรกายของพระโอรสตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้า ทำให้กระหม่อมมั่นใจว่า..**พระโอรสองค์นี้ มีบุญบารมีมาก** อาจจักเป็นคนมาแก้ปัญหาและ**อาตรรพ์ของแผ่นดินศรีอยุธยา**ก็เป็นได้ **พระเจ้าคะ** กระหม่อมเคยศึกษาการดูลักษณะของผู้มีบุญตามหลักของชาวเปอร์เซีย

จากคุณปู่ ของกระหม่อม ทำให้กระหม่อม พอ

รู้เรื่องนี้”

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ และทุกคน นิ่งอึ้งกับคำพูดของเจ้าพระยาจักรี **เจ้าสัวซุ่น** จึงถือจังหวะนี้ให้คุณพลอย กราบทูลเหตุการณ์อัศจรรย์ทั้งหมดในวันที่ นกเอี้ยงคลอด ให้แก่พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ และ เจ้าพระยาจักรี โดยที่มี เจ้าสัวซุ่น และ ไหซอง คอยกราบทูลเสริมเป็นระยะ ๆ **คราวนี้คนที่ตกตะลึง** กลายเป็น **เจ้าพระยาจักรี** ถึงกับอุทานออกมา

“นี่มันคือ...หมายสำคัญี่นี่”

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ หลับตานิ่งสงบสักครู่ แล้วถอนหายใจเฮือกใหญ่ “ถึงข้าจ้กว่าลูกชายข้า เป็นเยี่ยงใด ข้าก็ยังมิกล้าคิดการณ์อันใดดอก นอกจาก คิดถึงความปลอดภัยของเขา เพราะศึกข้างในของข้า หนักหน่วงนัก บรรดา ลูก ๆ ที่ต่างมารดากันของข้า ต่างวางแผนโค่นล้มเข่นฆ่า เพื่อแย่งชิงอำนาจกัน พวกใครพวกมัน ไม่มีใครยอมใคร ทั้ง ๆ ที่พวกเขาก็มีพ่อคนเดียวกัน ข้าเองก็จนปัญญาที่จักแก้ไข **ราชบัลลังก์** มันช่างเป็นสิ่งหอมหวานสำหรับทุกฝ่าย ผิดถูก ไม่มีใครได้คิดถึง”

“พระเจ้าค่ะ กระหม่อมรู้แจ้งในเรื่องนี้เป็นยิ่งนัก ถึงได้คอยช่วยปิดบังพระสนมกเอี้ยงมาโดยตลอด ยิ่งเพลานี้ เห็นเป็นเรื่องใหญ่เรื่องโต เพราะพระโอรส ได้กำเนิดมาเป็นตัวเป็นตนแล้ว. กระหม่อมว่า เรามาหาหรือแนวทาง ป้องกันพระโอรสองค์นี้ ให้รอดปลอดภัย กันเถิดพระเจ้าข้า กระหม่อมมั่นใจว่า... เมื่อเติบโตใหญ่ชีวิตพระองค์จักเป็นคุณต่อแผ่นดิน กระหม่อมพร้อมจักเป็นข้าราชการรับใช้พระองค์ ในการณนี้ พระเจ้าค่ะ”

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ รับฟังด้วยความตื่นตันพระทัย ที่ทรงมีขุนนางที่จงรักภักดี และเข้าใจพระองค์เช่นนี้ และทรงหันไปตรัสกับ **เจ้าสัวซุ่น** ว่า

“ตอนนี้อข้ากับท่าน ก็หัวอกเดียวกันแล้ว ท่านห่วงลูกกับหลาน แต่ข้าห่วงลูก กับ เมีย ทั้งสองคน เป็นแก้วตาดวงใจของเราทั้งสองฝ่าย ตอนนี้อเราต้องคิดและวางแผนร่วมกัน เหมือนตอนที่เราวางแผนเรื่องนกเอี้ยง เมื่อ ๒ ปีที่แล้ว”

“พระเจ้าค่ะ” กระหม่อมได้เตรียมการไว้แล้ว ก็คือ **ไหซอง** คนที่กระหม่อมได้นำเรื่องราว

ของเขากราบทูลพระองค์ ให้ทรงทราบไปแล้วนั้น **พระเจ้าค่ะ**

“อ้อ...เราจำได้ ชั้นที่ ที่ติดตามท่านมาจากราชวงศ์ซิง”

“พระเจ้าค่ะ กระหม่อมต้องการให้ผู้คนเข้าใจว่า ไหซอง เป็นพ่อของ “มัน” และ เป็น **สามีนกเอี้ยง**”

“ไหซอง ยินดีในเรื่องนี้เยี่ยงนั้นรี”

“พระเจ้าค่ะ ตอนที่หม่อมต๋าย เห็นความอัศจรรย์ของเด็ก แก่ได้ถามว่าพ่อเด็กเป็นใคร กระหม่อม จึงถือโอกาสนั้น เปิดตัวว่า ไหซอง เป็นพ่อเด็ก เพื่อแกจักได้ข่าวประกาศต่อๆ ไป และกระหม่อมได้ทำความเข้าใจกับข่าวไพร่ในบ้านไปหมดแล้ว **พระเจ้าค่ะ**”

“แผนการของท่านแนบเนียนนัก ความเฉลียวคมของท่านมิเคยลดน้อยลงเลย เราเห็นดีด้วย ไหซอง เป็นคนที่เหมาะสมที่สุด ข้าก็จักได้เบาใจในหลาย ๆ เรื่อง”

“ขอบพระทัย ที่ทรงวางพระทัย พระเจ้าค่ะ”

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ หันไปมองหน้าไหซอง “ขอบน้ำใจเจ้านัก ข้าจักบำเหน็จรางวัลแก่เจ้าอย่างงาม”

“กระหม่อมมิต้องการสิ่งใดตอบแทนดอก **พระเจ้าค่ะ** สิ่งใด ๆ นายท่านให้กระหม่อมอย่างสมบูรณ์ กระหม่อม ทำด้วยความเต็มใจยิ่ง **พระเจ้าค่ะ**”

“มิได้ดอกไหซอง แม้เจ้าจักสมบูรณ์แล้วซึ่งทรัพย์สินสิ่งของ หากแต่อำนาจราชศักดิ์ เจ้ายังมีสมบูรณ์”

ข้าต้องการให้เจ้ามีอำนาจราชศักดิ์ อันควรแก่การเป็นพ่อของลูกข้า เพื่อเห็นแก่เกียรติของลูกข้า ขอให้เจ้าจงรับ”

“แต่กระหม่อม ความรู้ก็น้อยนิด จักเก่งก็เพียงการค้า ที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากนายท่าน อีกทั้งกระหม่อมก็เป็นคนจีน จักไปทำอันใดได้ขอรับ”

“มิมีปัญหอันใดดอก เจ้าอย่ากังวลสิ่งใด ข้าจักให้เจ้าพระยาจักรี หาตำแหน่งที่เหมาะสมให้แก่เจ้าเอง”

“พระเจ้าข้า”

เจ้าพระยาจักรี กราบทูลว่า...

“กระหม่อมเห็นมีตำแหน่งหนึ่งที่เหมาะสมที่สุดพระเจ้าข้า”

“ตำแหน่งใดรี ท่านจักรี”

ขุนพิณิจ นายอกรบ่อนเบี้ย พระเจ้าข้า
ตอนนี้กำลังจกวางลงพอดี

“เหตุใดจึงวางรี”

“ป่วย ออกๆ แอด ๆ มาสักกระยะแล้ว
พระเจ้าค่ะ กินยาหม้อ ยาฝรั่ง ก็ไม่ดีขึ้น จึงมาขอ
ลาออกจากราชการ เพื่อไปพักรักษาตัว พระเจ้าค่ะ”

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ พยักหน้า

“เหมาะทีเดียว ถือว่าเป็นประโยชน์ทั้งสอง
ฝ่าย ถ้าเอียงนั้น ท่านจงอนุญาตการลาออกจากราชการ
ของขุนพิณิจ และปูนบำเหน็จ ตามความดีความชอบ
ให้เขาไป จากนั้นให้แต่งตั้ง **ไหสอง** ให้เป็น
นายอกรบ่อนเบี้ยคนใหม่

ไหสอง ตะลึง! คาดไม่ถึง เพราะมันเร็วเกินไป
ไปจนตัวเองตั้งรับไม่ได้ **ไหสอง** มีอาการ อึกอ๊ก ๆ
ก่อนจะพูดขึ้นมาว่า “กระหม่อม เล่นการพนันไม่เป็น
และไม่ชอบเล่นการพนัน จักให้กระหม่อม ไปเป็นนาย
อกรบ่อนเบี้ย มันจักดีหรือ พระเจ้าค่ะ”

เจ้าพระยาจักรี จึงอธิบายกับ **ไหสอง** ไปว่า...

“**ฟังให้ดี ๆ นะไหสอง พระเจ้าแผ่นดินสยาม**
ยอมให้ตั้งบ่อนเบี้ยขึ้นมาได้ และให้มีนายอกรบ่อนเบี้ย
ควบคุมนั้น มิได้หมายความว่า พระเจ้าแผ่นดินสยาม
ชอบเล่นการพนัน หรือ เล่นการพนันเป็น และก็มีได้
หมายความว่า พระเจ้าอยู่หัวต้องการผลประโยชน์
จากอกรบ่อนเบี้ยเข้าสู่รัฐ ...

หากแต่เป็นเพราะว่า ประชาชนชอบเล่นการพนัน
และนิยมเล่นกันในหลากหลายรูป แม้กระทั่งนำสัตว์ต่าง
มาพนันขันแข่ง พระเจ้าแผ่นดินหาวิธีห้ามปรามกันแล้ว
ก็ไม่ฟัง

ต่อมาในสมัยอยุธยาตอนปลาย ตั้งแต่ยุคสมัย
พระเจ้าเพทราชา ลงมาจนถึงยุคพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ
การค้าระหว่างสยามประเทศกับจีนเริ่มรุ่งเรืองมาก
มีพ่อค้าจากจีนเข้ามาค้าขาย และมาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร
พระเจ้าแผ่นดินสยามเป็นจำนวนมาก คน

จีนเหล่านี้ก็ติดนิสัยชอบเล่นการพนันจากบ้านเมือง
ตนเองเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว เมื่อเข้ามาอยู่ในแผ่นดินสยาม
ก็ได้นำการพนันเหล่านั้นเข้ามาเล่น และเริ่มจกมีคนไทย
เข้ามาเล่นด้วย

ต่อ ๆ มา การค้าระหว่างสยาม กับ จีน ได้รุ่งเรือง
ขึ้นอีกเรื่อย ๆ ตามลำดับ จนทำให้คนจีนได้เข้ามาอาศัย
ในแผ่นดินสยามมากขึ้น การพนันในรูปแบบต่างๆ
ของคนจีนก็หลั่งไหลเข้ามาอย่างแพร่หลาย จนมีการตั้ง
เป็นบ่อนหรือเป็นช่องไว้เล่นกัน และการพนันที่นิยมเล่น
ที่สุดในตอนนั้น ก็คือ ถั่วโป ซึ่งคนไทยได้เข้ามาเล่น
ด้วยเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก บางรายถึงขั้นยอมผลาญ
ให้ตัวเองจนจบหาย ทั้งสูญเสียอิสรภาพความชอบธรรม
ตนเองและบุตรหลาน เพราะเมื่อติดหนึ่การพนันแล้ว
มีเงินหมดใช้ก็ต้องนำลูก ๆ ของตัวเองไปขูดใช้แทน
หรือกระทั่งตัวเองกลายเป็นทาสไป

พระเจ้าอยู่หัวแผ่นดินสยาม เห็นความทุกข์ยาก
และปัญหาทั้งหลายของประชาชน ที่เกิดขึ้นจากการพนัน
ได้พยายามหาวิธีห้ามปราม ด้วยวิธีการต่าง ๆ แต่
ก็ไม่สำเร็จ และได้มีการตั้งบ่อนเบี้ยขึ้นเรื่อย ๆ

เมื่อพระเจ้าอยู่หัวเห็นว่า มีวิธีใดแล้วที่จักแก้ไข
ปัญหานี้ จึงหันมาใช้วิธีการควบคุมให้เล่นกันอย่างมีขอบเขต
ซึ่งกำหนดให้มีการเล่นได้ในบางพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในบริเวณที่มีคนจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก โดยห้ามคนไทย
เข้าไปเล่น แต่การห้ามนี้ก็ได้ผล เพราะคนไทย ก็กลัว
คนจีนเข้าไปเล่นเหมือนเดิม เมื่อห้ามมิได้ พระเจ้าอยู่หัว
ก็อนุญาตให้ตั้งบ่อนสำหรับคนไทยขึ้น

จึงเกิดบ่อนเบี้ยขึ้นเป็น ๒ ประเภท คือ บ่อนเบี้ยจีน
และ บ่อนเบี้ยไทย ซึ่งข้างในก็เล่นการพนันชนิดเดียว
เช่น กำตัด กำถั่ว และ ไพงา ฯลฯ และด้วยเหตุนี้จึงมีการ
การตั้งตำแหน่ง **“นายอกรบ่อนเบี้ย”** “ขึ้นมา เพื่อควบคุม
และเก็บอกรบ่อนเบี้ย ซึ่งในการเก็บอกรบ่อนเบี้ยนี้
พระเจ้าอยู่หัวมิได้มุ่งหวังนำมาเป็นประโยชน์ของรัฐ
แต่อย่างไร หากเพียงมุ่งหวัง ให้เป็นค่าดูแลรักษา
และควบคุมบ่อนเบี้ยเท่านั้น”

ตลอดเวลาที่เจ้าพระยาจักรี อธิบายเรื่องนี้แก่
ไหสอง ทุกคนให้ความสนใจฟังอย่างมาก แม้แต่
พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ กระทั่งต้องตรัส

เสริม ออกไปว่า...

“ในตอนเช้า ขึ้นครองราชย์ใหม่ ๆ มีขุนนางคนหนึ่งมารายงานข่าวว่า มีข้าราชการจำนวนไม่น้อยที่มักเข้าไปเล่นการพนันในบ่อนเบี้ยกันเป็นประจำ ข้าได้ส่งคนออกไปหาข่าว และก็ได้รู้ว่า เรื่องที่ขุนนางคนนั้นบอกแก่ข้า เป็นเรื่องจริง ข้าโกรธกับเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เพราะเป็นตัวอย่างที่มีดีให้ชาวบ้านเห็น ชาวบ้านจักพากันคิดไปว่า การพนันเป็นเรื่องดีเรื่องงาม ข้าราชการถึงได้เล่นกัน เรื่องมันจักไปกันใหญ่ ข้าเลยออกคำสั่งอย่างเด็ดขาดห้ามมิให้ข้าราชการเล่นการพนัน หากผู้ใดขัดขืน ต้องระวางโทษเมียนตืออย่างหนัก พร้อมทั้งถอดยศถาบรรดาศักดิ์ แล้วให้ลงไปเป็นปาวไพร่”

เมื่อสิ้นพระราชดำรัส พระองค์ทรงทอดพระเนตรไปที่ไหสอง แล้วทรงตรัส ว่า..

“ข้าเห็นดีเห็นงาม ที่จักให้เจ้า เป็น **นายอากรบ่อนเบี้ย** ตามที่ เจ้าพระยาจักรี เสนอ แรก ๆ ข้าจักให้หาคนที่เชี่ยวชาญด้านนี้ มาเป็นมือเป็นไม้เจ้า ต่อไปเจ้าก็จักเก่งและควบคุมงานนี้ด้วยตัวเจ้าเองได้”

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงตรัส เหนื่อยอีกว่า...

“ก็ตกลงตามนั้นนะ ไหสอง”

“ถ้าพระองค์เห็นควรแล้ว กระหม่อมก็น้อมรับพระเจ้าค่ะ”

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ผินพระพักตร์ไปทางเจ้าสัวชั้น กับคุณพลอย..

“แล้วท่านทั้งสองเห็นเป็นนัยกับเรื่องนี้”

“เป็นพระมหากษัตริย์คุณพระเจ้าข้า กระหม่อมเห็นควรตามนั้น พระเจ้าค่ะ”

“ถ้าทุกคนเห็นดีเห็นงามพร้อมกันเถียงนี้วันพรุ่ง ข้าขอให้เจ้าพระยาจักรี เสนอเรื่องแต่งตั้งให้เรียบร้อย”

“รับด้วยเกล้าพระเจ้าข้า”

เมื่อแผนการของเจ้าสัวชั้น ได้รับความเห็นชอบและสนับสนุนอย่างเต็มที่จากทุกคนแล้ว **พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ** จึงเสนอแผนของพระองค์ขึ้นมา..

“เมื่อ ไหสอง ได้รับหน้าที่เป็นพ่อของลูกชาย

เรา แล้ว ให้เจ้าพระยาจักรี รับลูกชายไหของเป็นบุตรบุญธรรม เพื่อเขจักได้มีโอกาสเข้ามาใกล้ชิดกับเรา และเพื่อเขจักได้คุ้นเคยกับเรื่องราชการแผ่นดิน ตั้งแต่ยังเยาว์ อีกทั้งข้าจักได้มีโอกาสวางแผนอนาคตให้เขา เพื่อเมื่อเขาเติบโตใหญ่ เขจักได้ก้าวเดินตามชาติกำเนิดของเขา โดยที่ไม่มีใครรู้ว่าเขาเป็นโอรสของเรา

ทุกคนเห็นดีเห็นงามด้วย จึงตกลงกันว่า จะให้หนักเอียงเลียงดู **เจ้ามัน** อยู่ที่นี่ จนกว่าอายุจะ ๗ ขวบ หลังจากนั้นให้เจ้าพระยาจักรี มารับไปปกครองดูแล และนำไปฝากให้ศึกษาเล่าเรียน แต่ในช่วงที่ **เจ้ามัน** อยู่ที่นี่เจ้าพระยาจักรี จะต้องแวะเวียนมาดูแลเป็นระยะ ๆ

เมื่อแผนการรักษาความปลอดภัย ได้ถูกกำหนดขึ้นมาเรียบร้อยแล้ว พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงทอดพระเนตรไปยังนกเอี้ยง ที่นั่งฟังการสนทนา มาตั้งแต่แรกด้วยความสนใจ โดยทากรน้อย ผู้เป็นบุตรชาย ยังนอนหลับสบายอยู่ข้าง ๆ จึงทรงตรัสกับเธอว่า...

“น้อง ได้ยิน และ เข้าใจการสนทนาและข้อตกลงทั้งหมดในวันนี้แล้วใช่ไหม”

“ได้ยินทั้งหมดแล้ว และ เข้าใจเพคะ”

“แล้วมีอันใดขัดข้อง หรือมิสบายใจหรือไม่”

“ไม่มีเพคะทุกอย่างที่กำหนดนั้น เป็นสิ่งที่ประเสริฐยิ่งสำหรับหม่อมฉันและลูกแล้ว เป็นพระมหากษัตริย์คุณอย่างหาที่สุดมิได้ เพคะ”

ทุกคนโล่งใจที่ได้ยินคำตอบของนกเอี้ยง

เสร็จสิ้นการหารือเรื่องสำคัญ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงเสด็จ ไปประทับนั่งข้างๆกรรยา และลูกพร้อมกับตรัสแก่ทุกคนในตำหนักว่า...

“มัน ลูกชายเรา ชื่อมัน เขาคือพระโอรสของเรา แต่พวกท่านอย่าได้เรียกว่าพระโอรสเลย เดียวจักติดปาก หากเผลอพูดไป ผู้คนจักสงสัยเอา แม้ว่าพวกเราจักไม่เรียกเขาว่า พระโอรส เขาก็คือพระโอรส อยู่ดี เพราะเขาเป็นมาตั้งแต่กำเนิด”

โปรดติดตามตอนต่อไป

เสนาศึกษา

การพัฒนาบ้านเมืองสมัยรัชกาลที่ ๕

หมายเหตุเสนาศึกษา/พลาดิศัย สิทธิธัญกิจ

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

ทรงจัดการทหารป้องกันประเทศ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงรวมอำนาจการบังคับบัญชามาสู่กองทัพ พระองค์ทรงมีพระราชดำริให้ตั้งทหารบอดี้การ์ด ๒๔ คน หรือที่เรียกกันว่า ทหารสองโหล ถือเป็นชนในเคอร์ เป็นทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ โดยพระองค์ทรง คัดเลือกมหาดเล็กใกล้ชิด เมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๑ พร้อมกับได้สั่งปืนจากต่างประเทศ เพื่อให้มหาดเล็กฝึก ทหารอย่างยุโรป และต่อมาปี พ.ศ. ๒๔๑๒ ได้จัด ตั้งกรมทหารราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์ขึ้น

ในปี พ.ศ. ๒๔๑๓ ทหารมหาดเล็ก ถือหอก ด้ามเงินได้มีจำนวน ๗๒ คน พระองค์ได้โปรดเกล้าฯ ให้ จมื่นไวยวรนาถ (เจิม แสงชูโต) หัวหมื่นมหาดเล็ก

เวรขวา เป็นผู้บังคับการคนแรก จัดระบบเงินเดือน และจ่ายเครื่องแบบ ซึ่งขณะนั้น ในราชสำนักและ ขุนนางได้มีการกำหนดสีเสื้อ ดังนี้

เจ้านายใช้สีโพล ขุนนางฝ่ายกลาโหมให้ใช้ สีลูกหว้า ขุนนางมหาดไทยใช้สีเขียวแก่ ขุนนาง กรมทำใช้สีน้ำเงินแก่ และทหารมหาดเล็กใช้สีเหล็ก

ในปี พ.ศ. ๒๔๑๔ ได้มีการเปลี่ยนชื่อ กรม มหาดเล็ก เป็นกรมทหารมหาดเล็กราชวัลลภ รักษา พระองค์ จัดเป็น ๖ กองร้อย และให้โอนกรมทหาร รักษาพระองค์ ทหารล้อมวังทหารผีพาย ไปขึ้นกับ กรมทหารหน้า เมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๕ ได้โปรดให้มีการ จัดกองทัพใหม่ แยกเป็น

ทหารบก มีกรมมหาดเล็กราชวัลลภรักษา

พระองค์ กรมทหารรักษาพระองค์ กรมทหารล้อมวัง กรมทหารหน้า กรมทหารปืนใหญ่ กรมทหารช่าง กรมทหารฝ้าย

ส่วน **ทหารเรือ** มี กรมทหารเรือพระที่นั่ง เวลาตรี (ทหารช่างแสงเดิม) กรมอรสมผล (ทหารมารีนเดิม)

พระองค์ทรงโปรด ให้จัดตั้ง คณะทหารมหาดเล็ก คือ นักเรียนนายร้อยมหาดเล็ก กับได้จัดตั้ง กองทหารม้าอย่างใหม่ขึ้นสังกัดใน กรมทหารหน้า

การปรับปรุงกิจการทหารเพื่อป้องกันประเทศนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้โปรดให้ขยายการฝึกหัดทหารตามแบบของชาวยุโรปให้แพร่หลายจัดวิธีเกณฑ์คนเป็นทหารให้ทั่วถึง รวมทั้งการจัดตั้งกองทหารบก กองทหารเรือ ฝึกหัดให้เข้าใจยุทธวิธีพร้อมกับได้แก้ไขหน้าที่ราชการ ฝ่ายทหารจากแบบเก่าให้เกิดความมั่นคงของแผ่นดิน ดังจะเห็นได้จากการพัฒนาการทางทหารต่าง ๆ เช่น

ในปี พ.ศ. ๒๔๑๖ ได้โปรดให้ตั้งราชองครักษ์ "ราช เอเดอแคม" เป็นคนแรกและได้มีการสั่งปืนแกตลิ่งเข้ามาเป็นครั้งแรก

ในวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๒๐ ได้มีพระราชบัญญัติทหารมหาดเล็ก กำหนดอัตราเงินเดือนตามยศ ให้ พ.อ. ได้รับเงินเดือน ๑๖๐ บาท จนถึงพลทหารได้เงินเดือน ๑๐ บาท

พ.ศ. ๒๔๒๓ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้โปรดเกล้าฯ ให้ เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี (เจิม แสงชูโต) เป็นผู้รับนโยบายออกมাজัด กรมทหารม้าใหม่ ในขณะนั้นมีทหารอยู่ประมาณ ๕,๐๐๐ คน โดยจัดเป็น กรมทหารม้าเกราะทอง กรมทหารฝ้าย กรมทหารล้อมวัง กรมทหารรักษาพระองค์ กรมทหารปราบปลายหอก กรมเกณฑ์หัดอย่างยุโรป กรมทหารมหาดไทย กองเลข เจ้าตายนายตาย และมีการตราข้อบังคับทหารหน้าและฝ่ายทหารนครภิบาล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทหารหน้า อันเป็นต้นกำเนิดกิจการตำรวจนครบาลในเวลาต่อมา

พระองค์ทรงจัดการให้ทหารมีระเบียบและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยตราพระราชบัญญัติจัดการทหาร พ.ศ. ๒๔๓๐ จัดตั้งกรมยุทธนาธิการ ให้รับผิดชอบในการดำเนินงานและบังคับบัญชากรมทหารบก กรมทหารเรืออย่างใหม่ทั้งหมด ครั้นเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ปากน้ำ ร.ศ. ๑๑๒ (พ.ศ. ๒๔๓๖) ขึ้น ทำให้มีการทบทวนการจัดการทหารขึ้นใหม่ โดยให้รวมทหารทั้งหมดไปขึ้นกับ กระทรวงกลาโหม และได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติเกณฑ์ทหาร พ.ศ. ๒๔๔๘ ทั่วประเทศ

นอกจากนี้ พระองค์ยังได้โปรด ให้วางรากฐานกองทัพเรือให้ทันสมัย เพื่อป้องกันประเทศทางน่านน้ำ พระองค์ทรงพระราชทานพระราชวังเดิมให้เป็นโรงเรียนนายเรือ และพระองค์ได้เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดโรงเรียนนายเรือเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๔๙ ครั้งนั้น พระองค์ทรงโปรด ให้มีการสร้างเรือรบขึ้นหลายลำ เช่น เรือพระที่นั่ง เวลาตรี เรือรบหลวงนันทจักรี เรือมูรธาวิไลสวัสดิ์ เรือรบหลวงมงกุฎราชกุมาร เรือรบหลวงสุริยมณฑล เรือรบหลวงสุครีพครองเมือง เป็นต้น

พระองค์ได้โปรดเกล้าฯ ให้พระราชโอรสเสด็จไปทรงศึกษาวิชาการทหารตามแบบอย่างยุโรปหลายพระองค์ เช่น

พระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนพิษณุโลกประชานาถ ทรงศึกษาวิชาการทหารบก

พระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์วรพินิต ทรงศึกษาวิชาการทหารบก

พระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ากรมหมื่นนครไชยศรีสุรเดช ทรงศึกษาวิชาการทหารบก

พระเจ้าลูกยาเธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ทรงศึกษาวิชาการทหารเรือสมัยใหม่

พระเจ้าลูกยาเธอ กรมหลวงสงขลานครินทร์ ทรงศึกษาวิชาการทหารเรือสมัยใหม่และการสาธารณสุข

กิจการทหารของต่างประเทศนั้นพระองค์ทรงสนพระทัยเป็นอย่างมาก ดั่งเห็นได้ว่าก่อนหน้านั้นพระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้จมีนสราภยสฤษติการ (คือ จมีนไวยวรรณาด (เจิม แสงชูโต)) หัวหมื่นมหาดเล็กเวรขวา เดินทางไปดูงานทหารที่ประเทศอังกฤษเมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๑ เมื่อ จมีนสราภยสฤษติการกลับมาแล้ว พระองค์ทรงได้ให้บุคคลผู้นี้มาเป็นการสำคัญในการปรับปรุงกิจการทหารของชาติดังกล่าว ในคราวเกิดเหตุการณ์สำคัญทางการทหารพระองค์ก็ทรงโปรดเกล้าฯ ให้จมีนสราภยสฤษติการ (เจิม แสงชูโต) ผู้นี้ได้จัดการ ภายหลังบุคคลผู้นี้ได้เป็น เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี (เจิม แสงชูโต) ผู้เป็นทหารเสือของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้นำกองทัพไทยไปปราบฮ่อที่รู้จักกันอย่างดี

เหตุการณ์ปราบฮ่อและปราบเงี้ยว

ในสมัยรัชกาลที่ ๕ นั้น พวกฮ่อ (คือ ชาวจีนเผ่าหนึ่งที่อพยพมาทางบก) ได้เข้ามาอยู่ในญวนและตั้งเกีย เกิดรบพุ่งกับทัพฝ่ายญวนและจีน แล้วพากันหลบหนีมาอยู่ในแคว้นสิบสองจุไทยและเมืองพวน พวกฮ่อได้เข้ายึดเมืองในแคว้นนี้ได้หลายเมืองจน พ.ศ. ๒๔๑๖ พวกฮ่อได้ยกเข้าตีเมืองเชียงขวางและหัวเมืองพวน และยกกำลังมาชุมนุมอยู่ที่ทุ่งเชียงคำ เพื่อตีเมืองหลวงพระบาง ซึ่งขณะนั้นเป็นเมืองของไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงได้โปรดให้จัดกองทัพไทยไปรบกับพวกฮ่อ ดังนี้

การปราบฮ่อครั้งที่ ๑ พระองค์ทรงโปรดให้ส่งกองทัพไปรบฮ่อเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๑๘ รวม ๔ กองทัพ คือกองทัพพระยามหาอำมาตย์ (ขึ้นกัลยาณมิตร) พระยาพิชัย (ดิศ) เจ้าพระยาภูธราภัย (นุช บุญยรัตพันธุ์) และเจ้าพระยามหินทรศักดิ์ธำรง ครั้งนั้นกองทัพไทยได้ปราบฮ่อเป็นผลสำเร็จ

การปราบฮ่อครั้งที่ ๒ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๖ นั้น พวกฮ่อได้ยกกำลังมาที่ทุ่งเชียงคำอีก และตีเมืองในแคว้นหัวเมืองพันห้าทั้งหก พระองค์จึงโปรดให้เกณฑ์กำลังทหารจากมณฑลพิษณุโลก โดยมี

พระยาพิชัย (มิ่ง) กับพระยาสุโขทัย (ครุฑ) ยกไปช่วยเมืองหลวงพระบาง กับให้พระยาราชวรานุกูลบาดเจ็บบ ประกอบกับเกิดความไข้ และขัดสนเสบียงอาหาร จึงยกกองทัพกลับหนองคาย

การปราบฮ่อครั้งที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๒๘ พวกฮ่อได้เข้ามารบจนแคว้นหัวเมืองพันห้าทั้งหกอีก พระองค์จึงโปรด ให้ส่งกองทัพกรุงเทพฯ ไป ๒ กอง คือ ให้พันเอก พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นประจักษ์ศิลปาคม (ต่อมาเป็น กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม) เป็นแม่ทัพด้านตะวันออก และจมีนไวยวรรณาด (เจิม แสงชูโต) ต่อมาได้รับบรรดาศักดิ์เป็น จอมพล เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี) เป็นแม่ทัพด้านตะวันตก การรบครั้งนี้กองทัพไทยได้กวาดล้างพวกฮ่อได้ผลบ้าง แต่พอเข้าฤดูฝน เกิดความไข้ภายในกองทัพ จึงต้องเจรจาให้ฮ่อยอมจำนน ตีฮ่อจึงสงบได้ขณะหนึ่ง

พอสิ้นฤดูฝน กองทัพไทยจึงเคลื่อนจากเมืองซ้อนไปยังแคว้นสิบสองจุไทย ทำการกวาดล้างฮ่อได้ราบคาบเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๔๓๐

การปราบฮ่อครั้งหลัง พวกฮ่อได้ยกกำลังกลับมาปล้นเมืองหลวงพระบางอีก และทำการเผาคุ้มเจ้าหลวงและบ้านเรือนของประชาชน จับผู้คนไปมาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯ ให้พลตรี พระยาสุรศักดิ์มนตรี (เจิม แสงชูโต) คุมกองทัพไปปราบฮ่อ โดยมีข้อตกลงกับฝรั่งเศสจะปราบฮ่อในเขตญวนพร้อม ๆ กับที่ไทยปราบฮ่อในเขตไทย ปรากฏว่าสามารถทำการปราบปรามได้ผลดี โดยพวกฮ่อเมืองไลได้พากันเข้าสารภาพผิดกับกองทัพไทย

จากเหตุที่ช่วยกันปราบฮ่อครั้งนี้ ฝรั่งเศสจึงได้ถือโอกาสส่งกำลังเข้ามารุกรานไทย ยุให้พวกฮ่อทรยศต่อไทย จนเป็นเหตุให้ฝรั่งเศสเข้ายึดแคว้นสิบสองจุไทยไปจากไทยได้สำเร็จ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๓๑

การปราบเงี้ยว ในวันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๔๕ พวกเงี้ยว ซึ่งมีพกาหม่องสะลาไปชายและแป เป็นหัวหน้า ทำที่ว่าได้ร่วมมือกับ เจ้าพิริยะเทพวงษ์ เจ้าผู้ครองนครแพร่ (ซึ่งต่อมา ถูกถอนเป็น น้อย

เทพวงษ์) คุมสมัครพรรคพวกประมาณ ๓๐๐ คน
เข้าปล้นสถานีตำรวจภูธรและสถานีราชการและ
บ้านเรือนของประชาชน ทำการปล้นนักโทษจาก
เรือนจำ และจับพระยาไชยบูรณ์ (ต่อมาได้เลื่อนเป็น
พระยาราชสุทธานนท์) ข้าหลวงกำกับการเมืองแพว
รวมทั้งข้าราชการและประชาชนชายหญิง แม้กระทั่ง
เด็กก็ถูกฆ่าอย่างทารุณ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงโปรดเกล้าฯ
ให้ พระยาศรีสุริยราชวรานุวัตร ผู้ว่าราชการเมือง
พิชัย คุมกองทัพจากเมืองพิชัย ขึ้นไปตริ่งพวกเงี้ยว
ไปก่อน แล้วพระองค์ได้โปรด ให้นายพลโท เจ้าพระยา
สุรศักดิ์มนตรี (เจิม แสงชูโต) เป็นแม่ทัพใหญ่มี
อำนาจเด็ดขาดทั้งฝ่ายทหาร และพลเรือน ตลอด
มณฑลพิษณุโลกและมณฑลพายัพ ให้คุมกำลัง
ทหารไปสมทบกับกองทัพหัวเมือง ทำการปราบพวก
เงี้ยวจนราบคาบ เมื่อเสร็จสิ้นการปราบเงี้ยวแล้ว
พระองค์ จึงโปรด ให้เลิกตำแหน่งเจ้าผู้ครองนคร
แพวเสีย มิให้มีฐานะเป็นเมืองประเทศราชต่อไป

ทรงบำรุงพระพุทธศาสนา

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ทรงพระราชศรัทธาที่จะทำนุบำรุงพระศาสนาใน
ฐานะที่พระองค์ทรงเป็นเอกอัครพุทธศาสนูปถัมภก
และเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงสละราชสมบัติออก
ทรงบรรพชาเป็นสามเณรและทรงผนวชเป็นพระ
ภิกษุในพระพุทธศาสนาอย่างครบถ้วน พระองค์จึง
ทรงบำรุงตามพระราชประเพณี บำรุงบวรในพระ
พุทธศาสนายุ่ตลอดรัชกาล

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๑ พระองค์ทรงโปรด ให้ชำระ
พระไตรปิฎก และพิมพ์เป็นอักษรไทย โดยจัดพิมพ์
พระไตรปิฎกภาษาไทยเป็นครั้งแรก ครั้งนั้นพระองค์
ทรงพระราชทานพระราชทรัพย์ ๑,๐๐๐ ชั่ง เพื่อพิมพ์
พระไตรปิฎก ๑,๐๐๐ จบ และโปรดเกล้าฯ ให้นำ
แจกจ่ายไปทั่วพระราชอาณาจักร สำหรับพระสงฆ์
ได้ใช้ศึกษาพระปริยัติธรรม และพระองค์ยังได้ทรง
พระราชทานพระไตรปิฎกนี้ให้สถานศึกษาในต่าง

ประเทศอีกด้วย

พ.ศ. ๒๔๔๕ พระองค์ทรงโปรด ให้ตรา
พระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ เพื่อจัด
สังฆมณฑลให้เป็นระเบียบทั่วพระราชอาณาจักร
โดยมอบอำนาจการบริหารให้แก่มหาเถรสมาคม ที่
จะปกครองคณะสงฆ์ทั่วพระราชอาณาจักร พร้อม
กับให้ผู้จัดการศึกษาตามโรงเรียนวัดต่าง ๆ

การสร้างและปฏิสังขรณ์ทำนุบำรุงวัดนั้น
พระองค์ทรงโปรดให้สร้างวัดเป็นจำนวนมาก ทั้งใน
เมืองและต่างหัวเมือง เช่น พระองค์ทรงโปรด ให้
สร้างวัดราชบพิตรสถิตมหาสีมาราม เป็นวัดประจำ
รัชกาลเมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๒ ทรงโปรด ให้สร้างวัด
นิเวศน์ธรรมประวัติ ขึ้นที่ พระราชวังบางปะอิน เมื่อ
พ.ศ. ๒๔๑๒ ทรงโปรด ให้สร้างวันเทพศิรินทราวาส
เพื่ออุทิศพระราชกุศลถวายพระบรมราชชนนีทรง
โปรดให้สร้างวัดเบญจมบพิตร เป็นประจำ
พระราชวังดุสิต เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๒ โดยยอดสถาปนิก
ไทย คือ สมเด็จเจ้าฟ้า กรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์
ที่ควบคุมการสร้างและออกแบบสถาปัตยกรรมพระ
อุโบสถหินอ่อนได้สวยงามที่สุด เพื่อใช้ประดิษฐาน
พระพุทธรูปที่พระองค์ได้โปรดเกล้าฯ ให้จำลอง
พระพุทธรูปที่ วัดมหาธาตุ เมืองพิษณุโลก นับ
ว่าเป็นพระพุทธรูปที่สวยงามที่สุดเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้พระองค์ยังโปรดให้ทำนุบำรุงและ
ปฏิสังขรณ์ วัดอรุณราชวราราม วัดราชาธิวาส และ
ทรงสถาปนา มหามกุฏราชวิทยาลัย ให้เป็นสถาบัน
การศึกษาของสงฆ์คณะธรรมยุติกนิกาย

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๑ นั้น มาควิส เคอร์ซัน
อุปราชอินเดียนได้ทูลเกล้าฯ ถวาย พระบรมสารีริกธาตุ
ต่อมา ประเทศใกล้เคียงได้แต่งทูตมาขอแบ่งพระบรม
สารีริกธาตุจากเมืองไทย

ทรงพัฒนาวัฒนธรรมนำสมัย

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ทรงพระราชอุตสาหะที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญ
ก้าวหน้า และทรงนำแบบอย่างที่ดีมาพัฒนาแก้ไข

ให้ชนบรรมนิยมประเพณีไทยดีขึ้นหลายประการ เช่น

ประเพณีการเข้าในพระราชฐาน พระองค์ทรงโปรดให้เลิกการหมอบคลาน เปลี่ยนเป็นนั่งและยืนตามโอกาส ต่อมาได้โปรดให้มีพระบรมราชโองการให้นั่งเก้าอี้แทน

ประเพณีการไว้ผมที่เคยไว้ทรงมหาดไทยหรือหลักแจว พระองค์ทรงโปรดให้ตัดผมเกรียนทั้งศีรษะ หรือไม่ก็ไว้ผมยาวเล็กน้อยเสมอกัน เป็นการไว้ผมแบบรองทรง ส่วนผู้หญิงให้เลิกไว้ผมปีกนิยมไว้ผมยาวและผมทรงดอกกระพุ่ม ทั้งนี้พระองค์โปรดให้ข้าราชการสำนักฝ่ายในไว้ผมเป็นแบบอย่างก่อน

ประเพณีการแต่งกาย พระองค์ทรงโปรดให้ผู้ชายที่นุ่งโจงกระเบน เปลี่ยนเป็นนุ่งกางเกง สวมเสื้อเชิ้ต มีผ้าผูกคอหรือเสื้อนอก แบบแต่งสากลตามโอกาส ส่วนผู้หญิงที่นุ่งโจงกระเบนห่มผ้าสไบเฉียงนั้น ก็เปลี่ยนมาสวมเสื้อแพรยาวกรอมแขน หรือเสื้อแขนสั้นคอเปิด บางทีมีผ้าคล้องหรือสไบห่มอีกทีหนึ่ง ผู้หญิงยังนิยมนุ่งโจงกระเบน จึงไม่เปลี่ยนเป็นผ้าถุง

การชดฟันให้ขาว เนื่องจากคนไทยนิยมกินหมากทำให้ฟันดำ พระองค์ทรงแนะนำให้ชดฟัน

การนับปฏิทินทางจันทรคติ โดยนับวันเป็นข้างขึ้น ข้างแรมและเดือนอ้าย เดือนยี่ นั้น ทรงจันทรคติอยู่ และพระองค์ทรงให้ใช้ รัตนโกสินทร์ศก (ร.ศ.) เป็นปีที่เริ่มนับตั้งแต่ สถาปนากรุงรัตนโกสินทร์ พ.ศ. ๒๓๒๕ มาใช้เรียกปีในรัชกาลของพระองค์ แทนการเรียก จุลศักราช (จ.ศ.)

การสืบราชสันตติวงศ์ เดิมนั้น การที่ราชสมบัติตกอยู่แก่ พระอนุชา ผู้ดำรงตำแหน่ง กรมพระราชวังบวรสถานมงคล (วังหน้า) ซึ่งถือว่าเป็นมหาอุปราชนั้น พระองค์ทรงโปรดให้มีตำแหน่ง พระบรมโอรสาธิราช เป็นรัชทายาทสืบราชสมบัติแทน

ประเพณีโกนหัว เป็นการไว้ทุกข์ที่ พระมหากษัตริย์สวรรคตนั้น พระองค์ทรงโปรดให้มีการไว้ทุกข์ตามโบราณราชประเพณีอย่างเดียว

การใช้ช้อนส้อมรับประทานอาหาร พระองค์ทรงได้ริเริ่มดัดแปลงการใช้มีด ส้อม จากชาวต่างประเทศมาใช้ในงานเลี้ยงอาหาร แทนการใช้มือเปิบข้าวที่ใช้กินมาแต่เดิม

ประเพณีการถือน้ำพิพัฒน์สัตยา ถือว่าในรัชสมัยของพระองค์นั้น พระองค์ทรงเริ่มให้มีพิธีน้ำพิพัฒน์สัตยา ในพระอุโบสถ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๒๔ ข้าราชการได้พร้อมกันปฏิญาณถวายพิพัฒน์สัตยาต่อพระองค์ หลังจากที่ได้มีพระราชพิธีบำเพ็ญกุศลทางพระพุทธศาสนาเสร็จแล้ว พิธีนี้ได้เริ่มต้นจากครั้งต่อไป ทุกปี จนทุกวันนี้

ทรงแก้ปัญหาสิทธิสภาพนอกอาณาเขต

เนื่องจากประเทศไทยนั้น ได้มีชาวต่างประเทศได้ติดต่อไปมาค้าขายและเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารอยู่เสมอ และมีการนำความรู้ใหม่ๆ และศาสนาเข้ามาจนน่าเป็นห่วง ดังพระราชดำรัสว่า

“การศึกษาสงคราม ข้างญวน ข้างพม่า ก็เห็นจะไม่มีแล้ว จะมีก็แต่ข้างฝรั่ง ให้ระวังให้ดีอย่าให้เสียที่แก่เขาได้ การงานสิ่งใดของเขาที่คิดจะเรียนเอาไว้ก็ให้เอาอย่างเขา แต่อย่าให้นับถือเลื่อมใสไปทีเดียว”

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ ทรงมีพระราชดำรัสที่เป็นห่วงถึงการล่าอาณานิคมของชาวตะวันตก ที่ได้เข้ามาถึงประเทศ อันเป็นผลให้ต่อมาไทยจำเป็นต้องเสียสิทธิสภาพนอกอาณาเขต โดยยอมให้ศาลต่างประเทศมีศาลกงสุลตัดสินความที่เกี่ยวข้องกับคนในบังคับของเขาได้ และยอมจำกัดสิทธิเก็บภาษีศุลกากรไม่เกินร้อยละสาม

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว นั้น สิทธิสภาพนอกอาณาเขตได้ขยายตัวกลับกลายเป็นความเสียหายไป ถึงชาวตะวันออกที่ตกเป็นเมืองขึ้นของชาตินั้นไปด้วย ประกอบกับได้มีคนจีนคนไทยพากันไปขอจดทะเบียน เป็นคนในบังคับของกงสุลอยู่เหนือพระราชกำหนดและการปฏิบัติการ

ปกครองของประเทศมากขึ้น แม้จะมีการกำหนดสิทธิการจดทะเบียนคนในบังคับต่างประเทศเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๒ และการจำกัดอำนาจศาลกงสุลต่างประเทศเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๙ แล้ว ก็ยังมีเหตุที่ทำให้ไทยเสียอำนาจทางศาลไทยอยู่ ประกอบกับเหตุไทยมีพระราชอาณาเขตไม่แน่ชัดนาน จึงเป็นเหตุให้มีเหตุการณ์สำคัญบังคับให้ไทยจำเป็นต้องคืนดินแดนเพื่อรักษาเอกราชและพื้นที่ประเทศส่วนใหญ่ไว้ดังนี้

๑. คืนดินแดนสิบสองจุไทย หรือ สิบสองเจ้าไทย ๘๗,๐๐๐ ตารางกิโลเมตรให้ฝรั่งเศส เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๓๑ เหตุสืบเนื่องจากสภาพภูมิประเทศไทยไม่กำหนดแน่นอน กล่าวคือ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๙ ฝรั่งเศสได้ขอไทยตั้งกงสุลที่เมืองหลวงพระบาง ซึ่งได้ส่งให้ ม.ปาวี ไปประจำที่นั่น ต่อมา พ.ศ. ๒๔๓๐ พวกฮ่อได้ยกกำลังเข้ามาปล้นเมืองหลวงพระบาง กองทัพไทยยกกำลังไปปราบ โดยตกลงกับฝรั่งเศสที่จะช่วยปราบฮ่อในญวน ฝรั่งเศสถือโอกาสปราบเข้ามายึดครองในแคว้นสิบสองจุไทยแล้วไม่ยอมถอนทหารกลับ ทำให้เสียดินแดนส่วนนี้ไป ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๓๖ เกิดวิกฤตการณ์ ร.ศ. ๑๑๒ ฝรั่งเศสจึงบังคับไทยให้ทำสัญญาสละดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงทั้งหมด รวมทั้งแคว้นสิบสองจุไทยส่วนนี้ด้วย

๒. คืนดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง ๑๔๓,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร เป็นดินแดนส่วนใหญ่ของประเทศลาวให้ฝรั่งเศส เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๓๖ จากกรณีวิกฤตการณ์ปากน้ำ เมื่อ ร.ศ. ๑๑๒ ที่ฝรั่งเศสส่งเรือรบเข้ามาปิดอ่าวไทย เนื่องจากสาเหตุที่มีการปะทะกับฝรั่งเศสในบริเวณแดนด้านลาวโดยฝรั่งเศสได้ส่งกำลังทางเรือจากพนมเปญ ขึ้นไปทำร้ายเจ้าหน้าที่ไทยตามแนวแม่น้ำโขง เพื่อบีบบังคับให้ไทยยกดินแดนให้ แต่ไทยไม่ยอม จากเหตุการณ์ดังกล่าว ทำให้วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๓๖ ฝรั่งเศสจึงส่งเรือรบเข้ามาในแม่น้ำเจ้าพระยา บีบบังคับยื่นคำขาดให้ไทยถอนทหารจากชายแดน

และยกดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงรวมทั้งเกาะต่าง ๆ ในแม่น้ำโขงให้แก่ฝรั่งเศส พร้อมกับเรียกร้องให้เสียค่าทำขวัญ และค่าปรับเป็นเงินฝรั่งเศส ๒ ล้านฟรังก์ กับอีกจำนวนหนึ่งเป็นเงินไทย ๓ ล้านบาท บีบบังคับให้ไทยตอบภายใน ๔๘ ชั่วโมง ไทยได้ทำการโต้แย้งฝรั่งเศสจึงส่งกองทัพเรือรบมาปิดปากอ่าวไทย ไทยต้องยอมปฏิบัติตามที่ฝรั่งเศสเรียกร้อง ฝรั่งเศสจึงถอนการปิดอ่าวไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๓๖

๓. คืนดินแดนฝั่งขวาแม่น้ำโขง ด้านตรงข้ามเมืองหลวงพระบาง และเมืองจำปาศักดิ์หรือปากเซ ๖๒,๕๐๐ ตารางกิโลเมตร ให้ฝรั่งเศสเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๔๖ โดยข้างฝรั่งเศส ได้รุกล้ำข้ามแดนเข้ามาแล้วอ้างว่าเป็นเขตลาว กล่าวคือหลังจากที่ไทยได้ปฏิบัติตามข้อตกลงแล้ว ฝรั่งเศสยังคงยึดเมืองจันทบุรีเป็นประกันอยู่ ๑๐ ปี จนไทยจำต้องยอมยกดินแดนอื่นเพื่อขอแลกเปลี่ยน โดยทำสัญญา ๒ ฉบับ คือ สัญญาลงวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๔๕ ไทยต้องยอมยกเมืองมะโนไพร และจำปาศักดิ์ ตรงข้ามปากเว ให้กับฝรั่งเศส หลังเซ็นสัญญาแล้วฝรั่งเศสยังคงยึดเมืองจันทบุรีต่อไปอีก ๑ ปี จนต้องทำสัญญาลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๔๖ ทำให้ไทยต้องยกดินแดนตรงกันข้ามกับเมืองหลวงพระบาง คือ ฝั่งขวาของแม่น้ำโขงให้ ฝรั่งเศสยึดเมืองจันทบุรีไปจนถึง กลาง พ.ศ. ๒๔๔๘ จึงได้ถอนทหารออกจากเมืองจันทบุรี แต่กลับไปยึดเมืองตราดแทน

๔. คืนพระตะบอง เสียมราฐ และศรีโสภณ ๕๑,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ให้ฝรั่งเศส เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๔๙ เพื่อแลกเปลี่ยน จังหวัดตราด และจังหวัดจันทบุรี ที่ถูกฝรั่งเศสยึดไว้จากกรณีวิกฤตการณ์ ร.ศ. ๑๑๒ กับแลกอำนาจศาลไทยที่จะบังคับคนในบังคับฝรั่งเศส เรื่องนี้ไทยได้ทำสัญญากับฝรั่งเศส ฉบับลงวันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๔๙ โดยยอมยกมณฑลบูรพาอันมีเมืองพระตะบอง เสียมราฐ และศรีโสภณ ให้กับฝรั่งเศส เพื่อให้ฝรั่งเศสยอมคืน เมืองด่านซ้าย เมืองตราด และเกาะต่าง ๆ

ได้แหลมสิงห์ลงไปจนถึงเกาะกูด เว้นแต่เมือง
ประจันตคีรีเขต (คือ เกาะกง) เพื่อแลกกับสิทธิ
อำนาจศาลไทย คือ ฝรั่งเศสต้องยอมให้ชาวเอเชีย
ในบังคับของฝรั่งเศส ที่จัดทะเบียนภายหลังสัญญา
นี้ อยู่ในอำนาจศาลไทยได้ แต่สงวนอำนาจไว้ว่า

ศาลกงสุลของฝรั่งเศสยังมีอำนาจจะเรียกคดี
จากศาลไทยไปพิจารณาใหม่ได้ จนกว่าไทยจะประกาศ
ใช้ประมวลกฎหมายครอบครัวเป็นเวลา ๕ ปีแล้ว

๕. คีนกลันตัน ตรังกานู ไทรบุรี ปลิศ และ
เกาะใกล้เคียง ให้แก่อังกฤษ โดยมีสัญญาลงวันที่
๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๑ (บางแห่งว่า วันที่ ๙
กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๒) ให้ไทยยกดินแดนทางหัว
เมืองมลายู ๔ เมืองให้อังกฤษ คือ ไทรบุรี กลันตัน
ตรังกานู และปลิศ คิดเป็นเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ
๔๒,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร (บางแห่งว่า ๘๐,๐๐๐
ตารางกิโลเมตร) เพื่อแลกกับการที่อังกฤษยอมให้
คนในบังคับที่ลงทะเบียนไว้กับกงสุลก่อน พ.ศ.

๒๔๕๑ ไปขึ้นศาลพิเศษของไทย คือ ศาลต่าง
ประเทศ ซึ่งมีผู้พิพากษาชาวยุโรป ๑ คน ร่วมพิจารณา
ด้วยทุกครั้ง ส่วนพวกที่ขึ้นทะเบียนหลังจากนี้ยอมให้
ขึ้นศาลไทย โดยมีข้อแม้ว่า

ถ้าคนในบังคับอังกฤษเป็นจำเลยแล้ว ก็ขอ
ให้มีที่ปรึกษาชาวยุโรปเข้าร่วมพิจารณาด้วย และ
กงสุลอังกฤษยังมีสิทธิเรียกร้องเอาคดีคนในบังคับ
ไปพิจารณาได้ จนกว่าไทยจะใช้ประมวลกฎหมาย
ครอบครัวแล้ว ๕ ปี นอกจากนี้ อังกฤษให้ไทยกู้เงิน
๔ ล้านปอนด์ โดยเสียดอกเบี้ยถูก เพื่อนำไปสร้าง
รถไฟสายใต้ไปเชื่อมกับสายสัมพันธรัฐมลายาด้วย

การคืนดินแดนลาวและมลายู รวม ครั้งนั้น
เป็นเหตุสำคัญที่ทำให้พระบาทสมเด็จพระจุลจอม
เกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเสียพระราชหฤทัยอย่างมาก ถึง
กับทรงพระประชวร จนมีพระราชดำริว่า “เห็นจะ
ถึงที่สุดแห่งพระชนม์ชีพ” ดังปรากฏใน พระราช
นิพนธ์คำฉันท์ ไว้ว่า

“เจ็บนานนิกหน่ยนิตย์
ล้วนจิตบมีลบาย
แม้หายก็พลันยาก
ตรีแต่จะถูกรึง
กลัวเป็นทวิราช
เสียดเมืองจะนินทา

มานะเรื่องบำรุงกาย
ศิระกลุ่มอุราตรีง
จะลำบากฤทัยพึง
อุระรัดและอัตรา
บตรีป้องอยุธยา
จึงจะอดและเลยสูญๆ”

ในเหตุการณ์ที่ทำให้พระองค์สูญเสียพระ
ราชหฤทัยครั้งนั้น พระองค์ทรงใช้พระปรีชาญาณ
สุขุมคัมภีร์ภาพ เผชิญกับสถานการณ์ของการล่า
อาณานิคมจากประเทศมหาอำนาจ ถึงกับต้องยอม
คืนดินแดนบางส่วน เพื่อรักษาความเป็นประเทศ
เอกราชของชาติไทยไว้ ในขณะที่นั้นประเทศเพื่อน

บ้านต่างได้สูญเสียเอกราชไปแล้ว และยังคงเหลือ
อยู่ประเทศสยามเพียงประเทศเดียวเท่านั้น ที่ไม่ตก
เป็นเมืองขึ้นของประเทศมหาอำนาจที่ออกล่า
อาณานิคม

ภาพกราฟิกตามแนวชายแดนรัฐแคชเมียร์ ตอนเหนือของอินเดียแบ่งออกเป็นแคชเมียร์ อินเดีย (จัมมูและแคชเมียร์) และแคชเมียร์ปากีสถาน (อาซาดแคชเมียร์) มีแนวเส้นควบคุม (LoC: Line of Control) บริเวณแนวเขตแดน

เสนาศึกษา

พลเอก ทรงพล ไพนุพงศ์

อินเดียกับความขัดแย้งบริเวณแนวชายแดนแคชเมียร์ ๒๐๑๙

ความขัดแย้งอินเดียปากีสถานเกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ตามแนวชายแดนแคชเมียร์ ของสองประเทศตามแนวเส้นควบคุม (LoC: Line of Control) ระยะทาง ๕๕๐ กิโลเมตร เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ อินเดียส่งฝูงบินข้ามเส้นควบคุม (LoC) โจมตีค่ายฝึกกองกำลังติดอาวุธ (JeM) ที่เข้ามาก่อความไม่สงบในเขตของอินเดียเสียชีวิตประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ คน อีกหนึ่งวันต่อมาได้มีการปะทะด้วยเครื่องบินขับไล่ของทั้งสองฝ่าย ปากีสถานปิดน่านฟ้าเป็นผลให้เส้นทางการบินของเครื่องบินโดยสารระหว่างประเทศจากเอเชียสู่ยุโรปที่ผ่านน่านฟ้าปากีสถานต้องยุติการบินชั่วคราว ความขัดแย้งนี้จะขยายตัว...บทความนี้กล่าวถึงความขัดแย้งชายแดนรัฐแคชเมียร์ของสองประเทศ และขีดความสามารถทางทหารกองทัพอินเดีย

๑. กล่าวทั่วไป

อินเดียมีพื้นที่ ๓.๒๘๗ ล้านตารางกิโลเมตร ชายฝั่งทะเลยาว ๗,๕๑๖ กิโลเมตร ติดต่อกับเพื่อนบ้าน ๗ ประเทศ ระยะทาง ๑๕,๒๐๐ กิโลเมตร ความขัดแย้งตามแนวชายแดนที่สำคัญคือ ปากีสถาน ยาว ๓,๓๒๓ กิโลเมตร และสาธารณรัฐประชาชนจีน ยาว ๓,๔๘๘ กิโลเมตร แคชเมียร์แบ่งออกเป็นจัมมูและแคชเมียร์ มีพื้นที่ ๒๒๒,๒๓๖ ตารางกิโลเมตร (อินเดีย) และอาซาดแคชเมียร์ พื้นที่ ๑๓,๒๙๗ ตารางกิโลเมตร (ปากีสถาน) ความขัดแย้งนำมาสู่ปฏิบัติการทางทหารเกิดขึ้นหลายครั้ง

๒. ความขัดแย้งอินเดียและปากีสถานในอดีต

๒.๑ ความขัดแย้งในอดีต

ความขัดแย้งครั้งที่หนึ่ง พ.ศ. ๒๔๙๐ ครั้งที่สอง พ.ศ. ๒๕๐๘ ครั้งที่สาม แยกเป็นบังคลาเทศ พ.ศ. ๒๕๑๔ และครั้งที่สี่ การรบที่คาร์กิล การรบอยู่ที่เมืองคาร์กิล รัฐจัมมูและแคชเมียร์ สูงจากระดับน้ำทะเลกว่า ๓,๕๐๐ เมตร ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ปฏิบัติการทางทหารที่ผ่านมาอินเดียได้เปรียบในการรบ แต่ความขัดแย้งยังคงมีอยู่ ทั้งสองประเทศเพิ่มขีดความสามารถทางทหารของอาวุธตามแบบและ

สงครามอินเดียและปากีสถานครั้งที่สาม วันที่ ๓-๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ปากีสถานเป็นฝ่ายแพ้สงคราม ได้สูญเสียดินแดนปากีสถานตะวันออก (กลายเป็นบังกลาเทศ) มีพื้นที่ ๑๔๗,๕๗๐ ตารางกิโลเมตร (ในภาพการลงนามสัญญาสงบศึก) ทหารปากีสถานเสียชีวิต ๙,๐๐๐ นาย บาดเจ็บ ๒๕,๐๐๐ นาย และถูกจับเป็นเชลยศึก ๙๗,๓๖๘ นาย

ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ประสบความสำเร็จ เตรียมจะนำเข้าประจำการ กองทัพเรือปากีสถานประจำการด้วยจรวดร่อนแบบบาบูร์-III (Babur-III) ทำการยิงจากเรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้า ระยะยิง ๕๕๐ กิโลเมตร (หัวรบระเบิดแรงสูง หรือหัวรบนิวเคลียร์)

๓. อินเดียกับขีดความสามารถทางทหาร

อินเดียมีทหาร ๑.๒ ล้านนาย งบประมาณทางทหารปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นเงิน ๕๘.๐ พันล้านเหรียญสหรัฐ กำลังเพิ่มขีดความสามารถทางทหาร

๓.๑ ขีดความสามารถกำลังรบตามแบบ

๓.๑.๑ กองทัพบก

กองทัพบกอินเดียมีทหารประจำการ ๐.๙ ล้านนาย จัดกำลังรบเป็น ๑๒ กองทัพน้อย กำลังรบหลักคือ กองพลยานเกราะ ๓ กองพล, กองพลทหารราบ ๒๒ กองพล และกองพลทหารราบภูเขา ๑๐ กองพล อาวุธหลักที่สำคัญคือ รถถังหลัก ๔,๗๐๐ คัน, รถรบทหารราบ ๒,๕๐๐ คัน (BMP-2), ปืนใหญ่ ๓,๑๔๐ กระบอก (เป็นขนาด ๑๐๕

การโจมตีเมืองมุมไบ (Mumbai) รัฐมหาราษฏระ(Maharashtra) วันที่ ๒๖-๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑ กองกำลังติดอาวุธ ๑๐ คน เข้ายึดโรงแรมทัจมาฮาล (Taj Mahal ขนาด ๕๖๐ ห้อง) ที่พักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ มีผู้เสียชีวิต ๑๖๖ คน (อินเดีย ๑๓๙ คน) ชาวต่างประเทศ ๒๗ คน (ในภาพคือโรงแรมทัจมาฮาล มีไฟไหม้ได้รับความเสียหาย เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑)

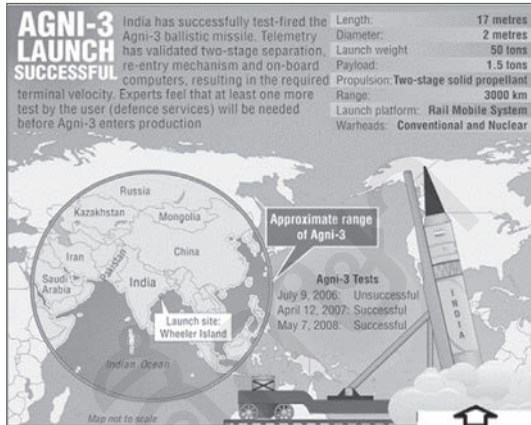
มิลลิเมตร จำนวน ๗๐๐ กระบอก), จรวดหลายลำกล้องขนาด ๒๑๔ มิลลิเมตร (ชนิด ๑๒ ท่อยิง) จำนวน ๕๔ หน่วยยิง และอากาศยาน ๑๘๑ เครื่อง

๓.๑.๒ กองทัพเรือ

กองทัพเรืออินเดียทหาร ๖๗,๒๐๐ นาย เรือรบหลัก ๑๓๗ ลำ และเครื่องบินรบ ๒๓๕ เครื่อง (กองบินนาวี ทหารประจำการ ๗,๐๐๐ นาย จัดเป็น ๒๑ ฝูงบิน) กำลังรบทางเรือจัดเป็น ๓ กองเรือภาค ประกอบด้วย กองเรือภาคตะวันตก (เมืองมุมไบ), กองเรือภาคใต้ (เมืองโคชิ) และกองเรือภาคตะวันออก (เมืองวิสาคาศรีบัทน์) ประกอบด้วย เรือบรรทุกเครื่องบิน ๑ ลำ, เรือพิฆาต ๑๑ ลำ, เรือฟรีเกต ๑๓ ลำ, เรือคอร์เวต ๒๒ ลำ, เรือขนาดเล็ก ๒๙ ลำ, เรือส่งกำลังบำรุงขนาดใหญ่ ๔ ลำ, เรือสนับสนุนการรบ และเรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้า ๑๗ ลำ ฐานทัพเรือหลัก ๑๑ แห่ง

๓.๑.๓ กองทัพอากาศ

กองทัพอากาศอินเดียทหาร ๑๓๙,๕๐๐ นาย เครื่องบินรบ ๑,๗๒๐ เครื่อง จัดเป็น ๕ กองบัญชาการคือ กองบัญชาการกลาง, กองบัญชาการตะวันตก, กองบัญชาการตะวันออก, กองบัญชาการตะวันตกเฉียงใต้ และกองบัญชาการ

ขีปนาวุธพื้นสู่อากาศแบบอग्นี่-III (Agni-III) ระยะยิง ๓,๕๐๐-๕,๐๐๐ กิโลเมตร หัวรบนิวเคลียร์ขนาด ๑๕-๒๕๐ กิโลตัน (หรือหัวรบระเบิดแรงสูงขนาด ๒,๐๐๐-๒,๕๐๐ กิโลกรัม) วิถีโคจรสูง ๔๕๐ กิโลเมตร ติดตั้งบนยานยนต์ชนิด ๘x๘ ล้อ ระยะยิงครอบคลุมถึงปากีสถาน

กองทัพเรือปากีสถานประจำการด้วยจรวดร่อนแบบบาเบอร์-III (Babur-III) ทำการยิงจากเรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้า น้ำหนัก ๑,๕๐๐ กิโลกรัม และระยะยิง ๔๕๐ กิโลเมตร (หัวรบระเบิดแรงสูง หรือหัวรบนิวเคลียร์) แบบบาเบอร์-II (Babur-II) ประจำการกองทัพปากีสถาน มีระยะยิง ๗๕๐ กิโลเมตร

ตะวันออกเฉียงใต้ เครื่องบินรบที่สำคัญคือ เครื่องบินขับไล่ ๔๖๘ เครื่อง, เครื่องบินโจมตี ๑๓๔ เครื่อง, เครื่องบินขนส่ง ๒๕๑ เครื่อง, เครื่องบินเตือนภัยทางอากาศ ๕ เครื่อง (AWACS), เครื่องบินเติมน้ำมันทางอากาศ ๖ เครื่อง และเฮลิคอปเตอร์ ๓๒๓ เครื่อง (เฮลิคอปเตอร์โจมตี ๑๗ เครื่อง) มีฐานทัพอากาศหลักรวม ๕๘ ฐานทัพ และระบบป้องกันภัยทางอากาศ

๓.๒.๒ ขีปนาวุธจากเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์

กองทัพเรืออินเดียประจำการด้วยเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ขีปนาวุธชั้นอริฮันท์ (Arihant) ขนาด ๖,๐๐๐ ตัน ยาว ๑๑๒ เมตร ความเร็วขณะ ๒๔ นอต ดำน้ำได้ลึก ๓๐๐ เมตร ลุกเรือ ๙๕ ตอร์ปิโดขนาด ๒๑ นิ้ว (หกท่อยิง) ขีปนาวุธแบบเค-๔ (K-4) จำนวน ๔ ท่อยิง ระยะยิงไกล ๓,๕๐๐ กิโลเมตร เรือลำแรกคือเรืออริฮันท์ (INS Arihant) ประจำการเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ และเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์โจมตี

๓.๒ ขีดความสามารถกำลังรบทางยุทธศาสตร์

๓.๒.๑ ขีปนาวุธพื้นสู่อากาศ

กองทัพอินเดียประจำการด้วยขีปนาวุธพื้นสู่อากาศพิสัยกลางแบบอग्นี่-III (Agni-III) น้ำหนัก ๕๐ ตัน ยาว ๑๗ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลางขนาด ๒ เมตร ระยะยิง ๓,๕๐๐-๕,๐๐๐ กิโลเมตร หัวรบนิวเคลียร์ขนาด ๑๕-๒๕๐ กิโลตัน (หัวรบระเบิดแรงสูงขนาด ๒,๐๐๐-๒,๕๐๐ กิโลกรัม) วิถีโคจรสูง ๔๕๐ กิโลเมตร ติดตั้งบนยานยนต์ชนิด ๘x๘ ล้อ ประจำการเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ในอดีตอินเดียได้ทดสอบระเบิดนิวเคลียร์มาแล้ว ๓ ครั้ง (ที่ทะเลทรายทาร์ ขนาด ๑๗๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร รัฐบาลสถาน)

๓.๒.๓ ฝูงบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์

กองทัพอากาศอินเดียใช้เครื่องบินขับไล่แบบมิราจ-๒๐๐๐เอช (Mirage-2000H) จำนวน ๔๐ เครื่อง (ปรับปรุงใหม่แล้ว) มีความเร็ว ๒.๒ มัค ติดตั้งระเบิดนิวเคลียร์สามารถทำการโจมตีได้ไกลในพื้นที่ฝ่ายข้าศึกได้ไกลประมาณ ๖๐๐ กิโลเมตร เพิ่มรัศมีทำการรบโดยการเติมน้ำมันทางอากาศ (จากฝูงบินที่ ๗๘ เครื่องบินเติมน้ำมันแบบไอแอล-๗๘ เอ็มเคไอ จำนวน ๖ เครื่อง)

ขีปนาวุธพื้นสู่อากาศแบบซาฮีน-II (Shaheen-II) กองทัพอากาศอินเดียมีระยะยิง ๒,๐๐๐ กิโลเมตร สามารถจะทำการยิงเข้าไปในเขตแดนของอินเดียประมาณครึ่งประเทศ

๓.๓ เรือบรรทุกเครื่องบิน

อินเดียประจำการด้วยเรือบรรทุกเครื่องบินลำใหม่ชื่อวิกรามาดิตยา (INS Vikramaditya) เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ขนาด ๔๕,๐๐๐ ตัน เครื่องบินรบ ๓๖ เครื่อง (เครื่องบินขับไล่แบบมิก-๒๙ เค จำนวน ๒๖ เครื่อง และเฮลิคอปเตอร์ทางนาวิกแบบเคเอ-๓๑ จำนวน ๑๐ เครื่อง)

๔. อินเดียกับขีดความสามารถกำลังในอนาคตกาล

๔.๑ ขีดความสามารถกำลังรบตามแบบ

๔.๑.๑ ที-๙๐เอ็มเอส (T-90MS)

จัดหารถถังหลักแบบที-๙๐เอ็มเอส (T-90MS) เพิ่มเติมอีก ๔๖๔ คัน เป็นเงิน ๑.๙๓ พันล้านเหรียญสหรัฐ เมื่อเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒ จากประเทศรัสเซีย ประจำการหน่วยกรมยานเกราะเพื่อตามแนวพรมแดนกับเพื่อนบ้านทางตอนเหนือมหาอำนาจลำดับหนึ่งของโลกคือสาธารณรัฐประชาชนจีน

๔.๑.๒ เอเอช-๖๔อี (AH-64E Apache Guardian)

จัดหาเฮลิคอปเตอร์โจมตีแบบเอเอช-๖๔อี (AH-64E) จำนวน ๒๒ เครื่อง และ

เฮลิคอปเตอร์ขนส่งแบบชีเอช-๔๗เอฟ (CH-47F Chinook) จำนวน ๑๕ เครื่อง เป็นเงิน ๒.๐ พันล้านเหรียญสหรัฐ จากประเทศสหรัฐอเมริกา อยู่ระหว่างการรับมอบ

๔.๑.๓ เอ็มเอช-๖๐อาร์ (MH-60R Sea Hawk)

จัดหาเฮลิคอปเตอร์ปราบเรือดำน้ำ (ASW) แบบเอ็มเอช-๖๐อาร์ (MH-60R) จำนวน ๒๔ เครื่อง เป็นเงิน ๒.๔ พันล้านเหรียญสหรัฐ จากประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อจะทดแทนเฮลิคอปเตอร์ปราบเรือดำน้ำรุ่นเก่าแบบซีคิง (Sea King) อยู่ระหว่างการรับมอบ

๔.๑.๔ เรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้าชั้นคาลวาริ (Kalvari/Scorpene)

กำลังต่อเรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้ารุ่นใหม่ชั้นคาลวาริ (Kalvari) ลำที่สาม ชื่อเรือคารานจ์ (INS Karanj) ขนาด ๑,๗๗๕ ตัน (ขณะดำ) ปล่องลงน้ำที่อยู่ต่อเรือมาซากอน เมืองมุมไบ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ อยู่ระหว่างทดสอบทางทะเลและติดตั้งอาวุธ จะนำเข้าประจำการปลายปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เรือลำที่สี่ (INS Vela), เรือลำที่ห้า (INS Vagir) และเรือลำที่หก (INS Vagsheer) ประจำการระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕ (ซื้อลิขสิทธิ์มาจากประเทศฝรั่งเศส)

๔.๑.๕ เรือบรรทุกเครื่องบิน

อินเดียต่อเรือบรรทุกเครื่องบินลำใหม่ชื่อวิกรันท (INS Vikrant) ขนาด ๔๐,๐๐๐ ตัน ปล่องลงน้ำเมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ จะนำเข้าประจำการปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีเครื่องบินรบ ๔๐ เครื่อง และลูกเรือทั้งสิ้น ๑,๖๔๔ นาย

๔.๒ ขีดความสามารถกำลังรบทางยุทธศาสตร์

กองทัพเรืออินเดียกำลังต่อเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ขีปนาวุธชั้นอริฮันท์ (Arihant) ลำที่สอง (INS Arighat) ปล่องลงน้ำเมื่อวันที่ ๑๙

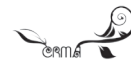

พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐ อยู่ระหว่างทดสอบทางทะเลและติดตั้งอาวุธ จะนำเข้าประจำการปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และกำลังต่อเรือลำที่สาม

๕. บทสรุป

ความขัดแย้งของโลกที่มีความวิกฤติสูงมีอยู่ในหลายภูมิภาคของโลก ปัจจุบันที่มีความขัดแย้งมาเป็นเวลานานพร้อมทั้งในอดีตมีปฏิบัติการทางทหารขนาดใหญ่เกิดขึ้นหลายครั้ง ความขัดแย้งที่

ปฏิบัติการทางทหารครั้งแรกปี พ.ศ. ๒๔๙๐ เวลาผ่านมา ๗๒ ปี ความขัดแย้งยังคงมีอยู่ ทั้งสองประเทศคู่ขัดแย้งพัฒนาขีดความสามารถทางทหารของอาวุธตามแบบและอาวุธทางยุทธศาสตร์ ความขัดแย้งเริ่มต้นจาก ปัญหารัฐแคชเมียร์ เพียงแต่รอเวลาความขัดแย้งครั้งใหม่อีกครั้งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

บรรณานุกรม

The World Defence Almanac 2015, India, P.317-321.
<http://en.wikipedia.org/wiki/India>
http://en.wikipedia.org/wiki/Indian_Army
http://en.wikipedia.org/wiki/Indian_Air_Force
http://en.wikipedia.org/wiki/INS_Arihant
http://en.wikipedia.org/wiki/Indian_Navy
http://en.wikipedia.org/wiki/Indian_Naval_Air_Arm
http://en.wikipedia.org/wiki/Pakistan_Armed_Forces
<http://en.wikipedia.org/wiki/Shahin-III>
http://en.wikipedia.org/wiki/2008_Mumbai_attacks

เปิดโลกความรู้ เทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม

เสนาศึกษา

จัดพิธีส่งมอบระบบสนามฝึกยิงปืน ยุทธวิธีเสมือนจริงชุดใหญ่

การฝึกใช้อาวุธถือเป็นหนึ่งในหลักสูตรการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนเตรียมทหาร (สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ) ในการฝึกอาวุธประจำกาย เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการฝึกให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โรงเรียนเตรียมทหาร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ได้เล็งเห็นถึงประโยชน์ของระบบสนามฝึกยิงปืนยุทธวิธีเสมือนจริงที่สามารถนำไปประกอบการฝึกอาวุธประจำกายของนักเรียนเตรียมทหาร จึงได้ประสานความร่วมมือกับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ สทป. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการวิจัยและเทคโนโลยีป้องกันประเทศ และพัฒนา

ระบบสนามฝึกยิงปืนเสมือนจริงตามยุทธศาสตร์เพื่อขอรับการสนับสนุนระบบสนามฝึกยิงปืนเสมือนจริงพื้นฐานชุดใหญ่ จากความต้องการดังกล่าว สทป. จึงได้จัดตั้งคณะทำงานโครงการวิจัยและพัฒนาการประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีจำลองยุทธ์และการฝึกเสมือนจริง ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานบริหารและคณะทำงานโครงการวิจัยและพัฒนาการประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีจำลองยุทธ์และการฝึกเสมือนจริง ลง ๓๑ ส.ค.๕๙ เพื่อจัดทำโครงการประยุกต์ใช้ระบบสนามฝึกยิงปืนยุทธวิธีเสมือนจริงภายใต้ชื่อโครงการ ระบบสนามฝึกยิงปืนเสมือนจริงพื้นฐานชุดใหญ่ จำนวน ๑๖ ช่องยิง เพื่อ

ส่งมอบให้โรงเรียนเตรียมทหาร (สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ) นำไปใช้ประกอบการฝึกของนักเรียนเตรียมทหารให้มีขีดความสามารถในการสนับสนุนและรองรับการหลักนิยมและสภาพแวดล้อมการปฏิบัติการในปัจจุบันได้อย่างสมบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ระบบสนามฝึกยิงปืนยุทธวิธีเสมือนจริงให้มีความเหมาะสมกับความต้องการการฝึกยิงปืนของ นตท. ด้วยปืนบีบีกัน รุ่น M4A1 ชนิด Gas Blowback และเพื่อวิจัยและพัฒนาโปรแกรมประยุกต์สำหรับการบันทึกคะแนนผลจากการยิงและโปรแกรมแสดงผล

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) จัดพิธีส่งมอบระบบสนามฝึกยิงปืนยุทธวิธีเสมือนจริงชุดใหญ่ “โครงการวิจัยและพัฒนา ระบบสนามฝึกยิงปืนยุทธวิธีเสมือนจริง” ระหว่าง สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กับ โรงเรียนเตรียมทหาร เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ ณ โรงเรียนเตรียมทหาร จ.นครนายก ตามบันทึกข้อตกลงโครงการวิจัยและพัฒนา ระบบสนามฝึกยิงปืนยุทธวิธีเสมือนจริง

(Shooting Sim) ระหว่าง สทป. และ โรงเรียนเตรียมทหาร โดยได้รับเกียรติจาก พล.ท.ชรินทร์ โตเลี้ยง เสนาธิการสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ผู้แทน ผบ.ทสส. เป็นประธานในการมอบระบบสนามฝึกยิง และ พล.ต.กนกพงษ์ จันทร์นวล ผบ.รร.ตท.สทท. ร่วมแสดงความยินดี โดยมี พล.ท.วัฒนาฤทธิ์ เรืองเดช ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ผู้แทน ผอ.สทป. เป็นผู้ส่งมอบ พร้อมนำคณะชมการสาธิตระบบสนามฝึกยิงปืนยุทธวิธีเสมือนจริงชุดใหญ่ ณ อาคารกองวิชาทหาร โรงเรียนเตรียมทหาร จ.นครนายก

๑. ระบบโปรแกรมจากฝึกของระบบสนามฝึกยิงปืน (Virtual Shooting Range) มีรายละเอียดดังนี้

๑.๑ ฉากที่ ๑ สนามฝึกยิงปืนขั้นพื้นฐาน คือ ฉากช่วยฝึกยิงปืนแบบทราบระยะ โดยครูฝึกสามารถกำหนดระยะยิงได้ตั้งแต่ระยะ ๒๕ - ๓๐๐ เมตร

โดยมีรายละเอียดการใช้งานดังรูปที่ ๑

รูปที่ ๑ แสดงฉากช่วยฝึกยิงปืนแบบทราประยะ

๑.๒ ฉากที่ ๒ สนามฝึกยิงปืนขั้นพื้นฐานแบบจับเวลา มีการแสดงเป้าเล็งยิง ๒ แบบ มีรายละเอียดดังนี้

๑.๒.๑ แบบสุ่มระยะ คือ โดยครูฝึกสามารถเปิดใช้งานฟังก์ชันที่กล่อง Check Box สำหรับระบบสุ่มระยะเมื่อใช้งานฟังก์ชันนี้เป้าเล็งยิง

จะโผล่ทุก ๆ เวลาที่ครูฝึกกำหนด และ เป้าเล็งยิงจะตั้งอยู่เป็นเวลา ๑๐ วินาที

๑.๒.๒ แบบกำหนดเอง คือ ระบบทำงานแบบ Manual โดยครูฝึกต้องเป็นคนเลือกเป้าเล็งยิง และ ยกเลิกเป้าเล็งยิง ด้วยตนเอง

รูปที่ ๒ แสดงสนามฝึกยิงปืนขั้นพื้นฐานแบบจับเวลา

๑.๓ ฉากที่ ๓ สนามฝึกยิงปืนสนามรบเสมือนจริงแบบที่ ๑ คือ การจำลองฉากสถานการณ์แบบทราประยะของศัตรู มีการทำงานเหมือนกับสนามฝึกยิงปืนเสมือนจริงแบบจับเวลา คือ

๑.๓.๑ แบบสุ่มระยะโดยครูฝึกสามารถเปิดใช้งานฟังก์ชันที่กล่อง Check Box สำหรับระบบสุ่มระยะเมื่อใช้งานฟังก์ชันนี้เป้าเล็งยิง

จะโผล่ทุก ๆ เวลาที่ครูฝึกกำหนด และ เป้าเล็งยิงจะตั้งอยู่เป็นเวลา ๑๐ วินาที

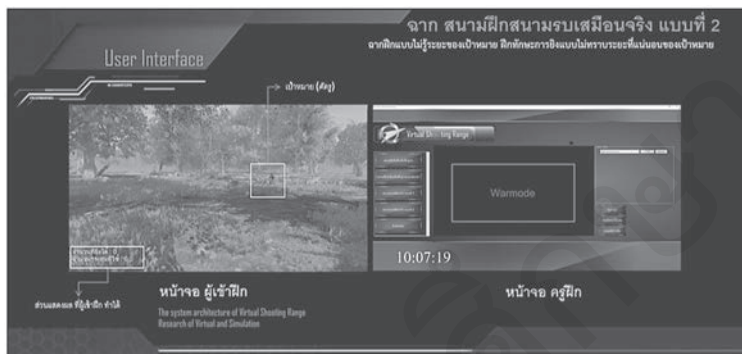
๑.๓.๒ แบบกำหนดเองระบบทำงานแบบ Manual โดยครูฝึกต้องเป็นคนเลือกเป้าเล็งยิง และ ยกเลิกเป้าเล็งยิง ด้วยตนเอง

รูปที่ ๓ แสดงสนามฝึกยิงปืนสนามรบเสมือนจริงแบบที่ ๑

๑.๔ ฉากที่ ๔ สนามฝึกยิงปืนสนามรบเสมือนจริงแบบที่ ๒ คือ การจำลองฉากสถานการณ์แบบไม่ทราบระยะของศัตรูศัตรูจะแสดงขึ้นมาใน

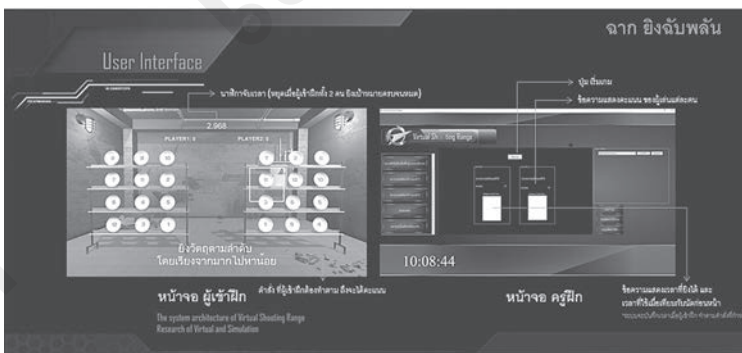
ฉากแบบสุ่ม จนกว่าครูฝึกจะปิดระบบ โดยที่มุมมองซ้ายของฉากสถานการณ์ระบบจะแสดง จำนวนศัตรูที่ยิงโดน และ จำนวนกระสุนที่ใช้

รูปที่ ๔ แสดงฉากสนามฝึกยิงปืนสนามรบเสมือนจริงแบบที่ ๒

๑.๕ ฉากที่ ๕ ยิงจับพลัน คือ ระบบฝึกทักษะการยิงแบบมีเงื่อนไข และ การทำงานเป็นทีม ระบบจะกำหนดคำสั่ง และผู้เข้ารับการฝึกต้องทำตามคำสั่ง และนาฬิกาจับเวลาจะหยุดจับเวลา

เมื่อ ผู้เข้ารับการฝึกทั้ง ๒ คน เสร็จภารกิจ และ ส่วนนี้ครูฝึกจะสามารถทราบผลของการฝึกได้ โดยระบบจะแสดง เวลาที่ใช้ในการยิงในแต่ละนัด โดยระบบจะแสดงเฉพาะนัดที่ผู้ใช้ปฏิบัติตามคำสั่งเท่านั้น

รูปที่ ๕ แสดงจากยิงจับพลัน

๑.๖ ฉากที่ ๖ สนามอบในเมืองเสมือนจริง คือ ฉากจำลองสถานการณ์ในที่สาธารณะเมื่อมีผู้ไม่ประสงค์ดีมาสร้างควมวุ่นวาย โดยจะฝึกให้

ผู้เข้ารับการฝึก ตัดสินใจว่า เวลาไหนควรตัดสินใจยิง หรือ ตอบโต้ ผู้ไม่ประสงค์ดี

รูปที่ ๖ แสดงสนามรบในเมืองเสมือนจริง

๒. หน้าต่าง ระบบจัดการฝึก คือ เครื่องมือแสดงข้อมูลของผู้ใช้งาน โดยครูฝึกสามารถเพิ่มข้อมูลได้ตามความต้องการ

รูปที่ 7 แสดงระบบจัดการฝึก

รูปที่ 8 แสดงระบบบันทึกการใช้งาน

๓. หน้าต่าง บันทึกการใช้งาน ระบบบันทึกการใช้งาน คือ ระบบบันทึกการใช้งานของผู้เข้ารับการฝึกในฉากสนามฝึกยิงปืนเสมือนจริงขั้นพื้นฐาน โคนระบบจะบันทึกเป้าเล็งยิงที่ผู้เข้ารับการฝึกยิงได้

๔. ชุดตรวจจับการยิง อุปกรณ์ มีรายละเอียดดังนี้

- ๔.๑ ปืน BB Gun รุ่น M4A1 ชนิด Gas Blowback จำนวน ๓๐ กระบอก
- ๔.๒ เซนเซอร์ระบุผู้ยิง จำนวน ๒๐ อัน
- ๔.๓ ชุดกล้องตรวจจับเลเซอร์ จำนวน ๔ ชุด
- ๔.๔ เครื่องอัดอากาศ จำนวน ๔ ชุด

๕. ชุดเครื่องคอมพิวเตอร์กราฟิก อุปกรณ์ มีรายละเอียดดังนี้

- ๕.๑ เครื่องคอมพิวเตอร์กราฟิก จำนวน ๓ เครื่อง
- ๕.๒ จอมอนิเตอร์ จำนวน ๓ ชุด

๕.๓ สวิตช์แบบกิกะบิต จำนวน ๑ อัน

๕.๔ เครื่องสำรองไฟ UPS จำนวน ๒ ชุด

๕.๕ ตู้ Rack สำหรับติดตั้ง เครื่องคอมพิวเตอร์กราฟฟิกและอุปกรณ์ประกอบระบบ อื่น ๆ
จำนวน ๑ ตู้

๖. ชุดแสดงผลการทำงาน มีรายละเอียดดังนี้

๖.๑ เครื่องโปรเจคเตอร์ จำนวน ๔ ชุด

๖.๒ เครื่องโปรเจคเตอร์สกรีน จำนวน ๔ ชุด

๖.๓ ลำโพง ๘ นิ้ว ๑๕๐ วัตต์ จำนวน ๔ ชุด

๗. งานปรับปรุงสภาพแวดล้อมห้องสำหรับติดตั้งระบบสนามฝึกยิงปืนเสมือนจริงพื้นฐาน
ชุดใหญ่ มีรายละเอียดดังนี้

๗.๑ งานติดตั้งอุปกรณ์ควบคุมแสงจากภายนอก(ผ้าม่าน)

๗.๒ งานติดตั้งตู้เก็บเครื่องมือต่างๆ

รูปที่ ๙ แสดงสภาพแวดล้อมห้องก่อนปรับปรุง
เรื่องแสงจากภายนอก

รูปที่ ๑๐ แสดงงานติดตั้งอุปกรณ์ควบคุมแสง
จากภายนอก(ผ้าม่าน)

รูปที่ ๑๑ แสดงสภาพแวดล้อมห้องหลังปรับปรุง
เรื่องแสงจากภายนอก

รูปที่ ๑๒ แสดงงานติดตั้งตู้เก็บเครื่องมือต่างๆ

บทความจาก

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม
Defence Technology Institute (Public Organisation) Ministry of Defence, The Kingdom of Thailand

เปิดภาคการศึกษา คือ ปัญหาหรือโอกาส

พันโทฐนัส มานวงศ์

กองวิชากฎหมายและสังคมศาสตร์ ส่วนการศึกษา
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ในขณะนี้ เป็นช่วงเวลาแห่งการเปิดภาคการศึกษา สำหรับผู้ที่เตรียมความพร้อมต่อการปฏิบัติภารกิจด้านการศึกษา ไม่ว่าจะในฐานะ ผู้เรียน ผู้สอน ผู้สนับสนุนการเรียนการสอน ไปจนถึงผู้บริหารสถานศึกษา ก็คงสามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังเช่นเดิม แต่สำหรับคนที่กำลังตำราชาวสารกรอกหม้อก็คงต้องเร่งกันหน่อย อันที่จริงแล้วหากพิจารณาการทำงานในระบบการศึกษา โดยมีความคิดอยู่บนพื้นฐานของงานประจำ ก็คงไม่สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุผล และไม่สามารถนำพาผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จได้ เพราะกิจการด้านศึกษานั้น ควรเป็นไปในลักษณะการทำงานเชิงรุกและสร้างสรรค์ ดังนั้น ผู้ที่คิดติดกรอบงานแบบวงรอบคงต้องเปลี่ยนความเชื่อและทัศนคติเปลี่ยนวิธีคิด อันนำมาซึ่งการเปลี่ยนพฤติกรรม หรือที่เราได้ยืนยันกันว่าเปลี่ยน “mindset” นั่นเอง

คำถามที่ผมมักเจอบ่อยครั้งเมื่อกล่าวถึงการพัฒนาตนเองจากการเปลี่ยน “mindset” คือ ต้องเปลี่ยนเมื่อไร? ทำไมต้องเปลี่ยน? จะเปลี่ยนยังไง? เปลี่ยนแล้วจะดีขึ้นไหม? ผมจึงขอใช้พื้นที่ในบทความนี้ตอบคำถามทั้งหมดเลยนะครับ

ก่อนอื่นเราควรทำความเข้าใจว่า “mindset” คืออะไร คำว่า “mindset” หมายความว่า “ความเชื่อที่มีผลต่อพฤติกรรม โดยความเชื่อดังกล่าวยังเป็นพื้นฐานต่อความคิด ทัศนคติ และการสร้างความเชื่อในกรอบความคิดเรื่องต่าง ๆ อีกทอดหนึ่ง ทั้งนี้แต่ละบุคคลก็จะมี mindset ที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่การประสบความสำเร็จที่แตกต่างกันด้วย อย่างไรก็ตาม นักจิตวิทยาได้จัดกลุ่มของบุคคลตามลักษณะของ mindset ไว้ ๒ กลุ่ม ได้แก่

- ๑) บุคคลที่มี mindset แบบ growth mindset บุคคลในกลุ่มนี้จะมีแนวคิดแบบเปิดกว้าง ยอมรับสิ่งใหม่และมีทัศนคติเชิงบวกต่อชีวิต และไม่กลัวต่อการเปลี่ยนแปลง ด้วยเชื่อว่า ตนเองสามารถปรับตัวและมีการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้อยู่เสมอ จึงเชื่อว่าตนเองสามารถที่จะเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ต่าง ๆ
- ๒) บุคคลที่มี mindset แบบ fixed mindset บุคคลในกลุ่มนี้มีความเชื่อที่แตกต่าง

จากคนกลุ่มแรก คือมีแนวคิดที่มีกรอบชัดเจนแบบปิดสนิท มีความคิดและความเชื่อในขีดจำกัดของตนเอง ดังนั้น จึงไม่มีความคิดที่จะปรับเปลี่ยนอะไรที่ตนเองเคยชิน ด้วยเหตุที่เชื่อว่าตนเองไม่สามารถพัฒนาข้ามขีดจำกัดหรือกรอบของตัวเองได้

อย่างไรก็ดี บุคคลทั้งสองกลุ่มนี้คือบุคคลที่อยู่ในสังคมเดียวกัน ไม่มีกลุ่มใดดีกว่ากลุ่มใด หากแต่ต้องเข้าใจว่าความสุขของคนทั้งสองกลุ่มนั้นย่อมไม่เหมือนกัน แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีว่าการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นบ่อยครั้งและหลากหลายมากยิ่งขึ้น ความสุขของคนทั้งสองกลุ่มต่อการใช้ชีวิตในปัจจุบันและอนาคตย่อมมีแนวโน้มที่ต่างกัน แน่จนกว่ากลุ่มคนที่มี mindset แบบ growth mindset ย่อมจะหาโอกาสมีความสุขกับการใช้ชีวิตได้มากกว่า ถ้าเราสังเกตถึงการนำเสนอแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตนเอง เราก็มักได้ยินคำพูดที่มีความหมายสอดคล้องกับลักษณะของบุคคลในกลุ่ม growth mindset อาทิ การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (paradigm shift) การคิดนอกกรอบ (think outside the box) การคิดเชิงบวก (positive thinking) เป็นต้น คำเหล่านี้ไม่ใช่คำใหม่ แต่การคิด เชื่อ และกระทำตามคำเหล่านี้ย่อมทำให้ตนเองใหม่อยู่เสมอ เป็นความใหม่ที่มิได้อ้างอิงเทียบเคียงกับการอยู่ก่อนอยู่หลัง แต่เป็นความใหม่ที่หมายถึงความเท่าทันต่อสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ ดังนั้น คำถามที่ว่า “ต้องเปลี่ยนเมื่อไร?” คำตอบก็คือ “เปลี่ยนได้ทันที” ส่วนคำถามที่ว่า “ทำไมต้องเปลี่ยน?” คำตอบก็คือ “เพราะโลกใบนี้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มีสิ่งใหม่ ๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีเกิดขึ้นทุกวัน ที่นับวันจะเข้ามาแทนที่มนุษย์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สถานการณ์ทางสังคมต่าง ๆ ก็อยู่ภาวะที่ทุกคน

ต้องยอมรับในความหลากหลายถึงจะสามารถพบทางออกและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ เหตุผลเหล่านี้คือ สิ่งสนับสนุนที่ทรงพลังให้คุณควรเปลี่ยน mindset ของคุณให้มาอยู่ในกลุ่มของ growth mindset

คำถามสำคัญ ก็คือ “จะเปลี่ยนยังไง? (ให้อยู่ในความคิดแบบ growth mindset)” ซึ่งวิธีการเปลี่ยนคงไม่ได้เป็นวิธีที่ตายตัวว่าแต่ละคนต้องทำแบบนี้ เช่นนี้ จึงจะเปลี่ยนได้ เพราะวิธีการใช้ชีวิตของแต่ละคนย่อมแตกต่างกัน แต่ผมขอแนะนำวิธีการที่นิยมใช้กันมาชวนให้คิดชวนให้ทำกัน ด้วยวิธีแบบสูตรลัด ๖ วิธี ดังนี้

๑. พิจารณาตัวเองก่อนว่าอยู่ใน mindset รูปแบบไหน ลองประเมินจากคำตอบต่อไปนี้

กลุ่มคำหมวดที่ ๑ : ติดยี้ด / สะสม / ทำไม่เป็น / ทำไม่ได้ / ไม่รู้ / มันน่าอาย / โย้ยยย..ย / มีจำกัด / เท่านั้นที่คิดแล้ว / ทำไมฉันต้องทำ / อย่ามายุ่ง

กลุ่มคำหมวดที่ ๒ : ลองดู / มันคือโอกาส / จะลองทำ / ทำได้ / เรียนรู้ / ไม่แปลกถ้าจะผิดพลาด / แก้ไขได้ / มีเวลา / ผู้ได้ครีบบบบ..บ / มาละ..เราช่วยกันได้

ถ้าตัวของคุณมักจะคุ้นชินว่าชีวิตอยู่กับกลุ่มคำในหมวดที่ ๑ สิ่งที่คุณต้องทำ ก็คือ ทิ้งคำต่าง ๆ เหล่านี้ในชีวิต และพาตัวเองไปอยู่กับกลุ่มคำในหมวดที่ ๒ ให้เร็วที่สุด... เดียวนี้ แต่ถ้าคุณมีชีวิตในแบบกลุ่มคำหมวดที่ ๒ ก็ขอให้รักษาและพัฒนาต่อไปเรื่อย ๆ เลยครับ

๒. มีความตั้งใจแน่วแน่ จริงจัง จากการลงมือปฏิบัติ “คิดและทำ” มากกว่า “คิดและพูด” และเมื่อลงมือทำก็จงเรียนรู้กับสิ่งที่กำลังทำอยู่อย่างมีสติและมีสมาธิ ทำเพราะมันเป็นสิ่งที่เราตั้งใจจะทำ เพราะมันเป็นสิ่งที่พิสูจน์ตัวเราว่าเราทำและเปลี่ยนแปลงให้เกิดสิ่งดี ๆ ได้ ไม่ใช่ทำเพราะเราต้องทำ หรือทำเพราะมันเป็นหน้าที่ในการกระทำเดียวกัน หากคิดในมุม (mindset) ที่ต่างกัน ย่อมมีพลังแห่ง

ความสุขไม่เท่ากัน และแน่นอนว่าผลงานที่ออกมา ย่อมนำไปสู่ผลสำเร็จที่แตกต่างกัน

๓. ฉลาดที่จะเลือกรับสิ่งดีที่มีประโยชน์เข้ามา ในชีวิต ปิดรับความ “ดราม่า” ไม่เสฟสื่อ (ขยะ) ที่เน้นการขายแต่อารมณ์โดยไม่มีสาระ ถึงแม้การเป็นคนที่มีความคิดแบบ growth mindset จะมีคุณสมบัติในการเปิดรับ แต่ก็ต้องเป็นบุคคลที่ฉลาดต่อการรับสิ่งที่เข้ามา มีอิทธิพลต่อระบบความคิด และความเชื่อ ซึ่งเรามักพบว่า การเสฟสื่อในปัจจุบัน โดยเฉพาะในโลกอินเทอร์เน็ต ล้วนมีข่าวสารข้อมูลมากมาย และในจำนวนข้อมูลต่าง ๆ นั้นก็ต้องยอมรับว่า มีขยะเป็นส่วนมาก การตีไขใส่สี่ เพื่อปลูกสร้างอารมณ์มากกว่าข้อเท็จจริง ล้วนเป็นอุปสรรคต่อการคิดแบบ growth mindset เพราะคุณจะใช้เวลานานอยู่กับอารมณ์มากกว่าการคิดสร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ให้เกิดขึ้น

๔. สิ่งใดที่รู้สึกว่าเป็นอุปสรรค หรือเป็นความยากของชีวิต (ย่ำว่ายาก ไม่ใช่เยอะ) ก็จงเปลี่ยนความคิดทันทีว่านี่แหละคือ “โอกาส” แน่แน่นอนว่า โอกาสของแต่ละคนมีไม่เท่ากัน ดังนั้น เมื่อเราเห็นทุกอย่างที่เป็นโอกาส การพิสูจน์และพัฒนาตนเองก็จะเกิดขึ้นมาทันที แม้จะเกิดความผิดพลาด ก็จะนำมาเป็นบทเรียนที่จะเรียนรู้ ไม่ใช่ความผิดพลาดที่ย่ำหรือน่าอับอายแต่อย่างใด แต่การคิดเช่นนี้ต้องอยู่บนพื้นฐานของความจริง อยู่บนความคิดว่าเมื่อเราเกิดความผิดพลาด เราจะรับผิดชอบความผิดพลาดนั้นเอง เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ต่อการฝึกที่จะแก้ไขข้อผิดพลาด มิใช่การบอกรับแบบขอไปที เพื่อไม่ให้ตัวเองต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองได้กระทำลงไปแล้ว

๕. สร้างสรรค์ให้สิ่งแวดล้อมของตนเองเป็น “สังคมแห่งการเรียนรู้” สังเกตได้ว่าปัจจุบันเรามักตกอยู่ภายใต้การโต้เถียงโต้แย้ง โดยบางครั้งก็เป็นการใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล ใช้ข้อมูลจาก “เขาเล่ามา เขาเขียนมา” มากกว่าที่จะใช้ “ข้อเท็จ

จริง” บวกกับการรับสื่อโดยปราศจากวิจารณญาณ ก็ล้วนทำให้เกิดความขัดแย้งในสังคมและภาวะทางอารมณ์มากยิ่งขึ้น การแบ่งสีแบ่งพวก การเชื่อมโยงเรื่องราวที่ไร้ไม่มีความเกี่ยวข้อง กลายเป็นวิถีของสังคม หากเราสามารถเปลี่ยนคำถามของเรื่องราว ปัญหาต่าง ๆ จากคำถามว่า “ใคร? อะไร? ที่ไหน? เมื่อไร?” ให้กลายเป็นคำถามที่ว่า “ทำอะไร (เราจะช่วยแก้ไขอย่างไร / เราจะช่วยป้องกันได้อย่างไร) สังคมแห่งการเรียนรู้ก็จะค่อย ๆ เกิดขึ้น และเมื่อเราสร้างบทสนทนาอันนำไปสู่การเรียนรู้ mindset ก็จะเปลี่ยน นอกจากนั้นยังเป็นการคัดแยกคนที่ทำให้ mindset เราเป็นแบบ fix mindset ค่อย ๆ ห่างออกไปจากวงสนทนาและออกไปจากสิ่งแวดล้อมของเราโดยปริยาย

๖. สร้างความสนุกแต่งเติมการเรียนรู้ สร้างการเรียนรู้ให้มีความสนุก หากสังเกตให้ดีประชากรของประเทศที่พัฒนาแล้ว มักมีพฤติกรรมการสร้างสีสันจากการ (เลือก) อ่าน ไม่ว่าจะเขาจะไปพักผ่อนที่ไหน เขาก็จะหาเวลาอยู่กับตัวเองในการเพิ่มอาหารทางปัญญา การอ่านสิ่งที่เป็นสาระยอมทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ทางปัญญาที่ได้ผล เมื่อจะไปเที่ยวที่ไหนลองฝึกศึกษาข้อมูลของแหล่งที่จะไป หรืออ่านป้ายความรู้ต่าง ๆ ตามสถานที่ท่องเที่ยว นั้นก็จะฝึกและทำให้เรามี growth mindset ได้เช่นกัน ในขณะที่เดียวกันเมื่ออยู่ในกระบวนการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ผู้รับผิดชอบก็ควรมีการออกแบบสร้างสรรค์ นำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่สนุก เป็นพลังด้านบวกให้แก่การเรียนรู้

ย้อนกลับมาสู่การใช้ growth mindset กับกระบวนการศึกษา โดยทุกคนในกระบวนการดังกล่าว ต้องเข้าใจว่า ไม่ว่าต่างคนจะมีหน้าที่ต่างกันอย่างไร แต่เป้าหมายที่สำคัญก็คือ “ผู้เรียน ผู้รับการฝึก หรือผู้เข้ารับการอบรม” เมื่อเราเข้าใจและวางเป้าหมายไว้ที่เดียวกันแล้ว วิธีการทำงานก็จะเป็นแบบรวมยอด ที่มุ่งเป้าหมายจุดสูงสุดไปที่เดียวกัน ไม่หันเห

รูปที่ ๑ ทักษะในการเปลี่ยนตนเองเพื่อสร้าง growth mindset

หรือกระจายออกนอกกลุ่มออกทาง ไม่ทำงานเพื่อผลประโยชน์ของตนเองเป็นที่ตั้ง หากแต่เมื่อตนเองอยู่ในบุคลากรด้านการศึกษาก็ต้องพัฒนาคุณภาพของการศึกษาทั้งระบบให้ดีขึ้นตามความรับผิดชอบของตนเองเป็นสำคัญ การทำงานที่เกี่ยวกับกระบวนการศึกษาย่อมมีปัญหาก่อเกิดขึ้นอยู่เสมอ เพราะหากเราเข้าใจในความแตกต่างของทุกคน ก็ย่อมทราบดีว่าพื้นฐานและความคิดของแต่ละคนมีความหลากหลาย ข้อสงสัยในสิ่งเดียวกันย่อมมีหนทางที่ต่างกัน และมีระดับที่ไม่เท่ากัน ไม่มีใครเก่งทุกเรื่อง และไม่มีใครไม่เก่งทุกเรื่องเช่นกัน “การเรียนการสอนและการศึกษา ” จึงต้องนำพาไปสู่การหาคำตอบ

การหาตัวตน และการพัฒนาตนเองของแต่ละบุคคลให้ได้ มิใช่การสรุปแบบเหมารวม ว่าทุกคนก็เหมือนกัน จะสอนยังไงก็เหมือนกัน ลองคิดเล่น ๆ ว่า หากมีคนมาว่ากล่าว ว่า “คนไทยเป็นคนไม่มีระเบียบวินัย” เราก็ต้องเถียงเช่นกันว่าไม่ใช่คนไทยทุกคน หากเป็นเพียงบางคน (หรือหลายคน) ซึ่งไม่ใช่ทุกคนที่ไม่มีระเบียบวินัย ก็เช่นเดียวกับการหมาแข่งทางการศึกษา ดังนั้น ทั้งตัวผู้เรียน ผู้สอน และผู้สนับสนุนการศึกษาในทุก ๆ หน้าที่ ต้องมีสติพิจารณาถี่ถ้วนตลอดเวลาว่า ตนเองอยู่ในกระบวนการพัฒนา จึงมีหน้าที่ในการพัฒนาตนเองและผู้อื่นอยู่เสมอ

“เปิดภาคการศึกษา คือ ปัญหาหรือโอกาส”

คำตอบคงแตกต่างกันสำหรับคนที่มี mindset ต่างกัน อยากรู้ดี ผู้เขียนก็หวังว่า คนที่เลือกตอบว่า “เปิดภาคการศึกษา คือ ปัญหา” ก็คงจะรีบเร่งหาวิธีและลงมือแก้ไขปัญหากให้เกิดผลสำเร็จที่ดีที่สุดและสร้างสรรค์ได้ ส่วนคนที่เลือกตอบว่า “เปิดภาคการศึกษา คือ โอกาส” ก็ขอให้การฉลาดคิดนำไปสู่การกระทำอย่างสร้างสรรค์เช่นเดียวกัน ค้นหาสิ่งที่จะสามารถพัฒนาตนเองให้ได้ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและส่งทอดต่อไปยังผู้อื่นเสมอ

เพราะการศึกษาเป็นเหตุในปัจจุบันนี้ย่อมส่งผลในอนาคต และการทำหน้าที่ในระบบการศึกษา คือสิ่งนำพาว่าในโลกหน้าคุณจะได้ไปอยู่ในนรกหรือบนสวรรค์... สวัสดิ์วันเปิดภาคการศึกษานะครับ

👉 ฝากให้อ่าน ชวนให้คิด สะกิดให้รู้

พระบรมราชาวาทในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศร รามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร

“...การศึกษาค้นคว้าที่สำคัญและจำเป็นอย่างแรก คือการศึกษาทางแนวคิด อันได้แก่ การฝึกฝนค้นคว้าวิชาเฉพาะของแต่ละคน ให้เชี่ยวชาญชำนาญแตกฉานลึกซึ้ง และพัฒนา ก้าวหน้าพร้อมกันนั้น ในฐานะนักปฏิบัติ ซึ่งจะต้องทำงานและแก้ปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับผู้อื่นฝ่ายอื่น อยู่เป็นประจำ ทุกคนจำเป็นต้องศึกษาทางแนวกว้างควบคู่กันไปด้วย การศึกษาตามแนวกว้างนี้

หมายถึง การศึกษาให้รู้ให้ทราบ ถึงวิทยาการสาขาอื่น ๆ ตลอดจน ความรู้รอบตัวเกี่ยวกับสภาวะ และวิวัฒนาการของบ้านเมืองและสังคมในทุกแง่มุม เพื่อช่วยให้มองเห็น ให้เข้าใจปัญหาต่าง ๆ อย่างชัดเจนถุกถ้วน และสามารถนำวิชาการด้านของตน ประสานเข้ากับวิชาด้านอื่น ๆ ได้โดย สอดคล้องถูกต้อง และเหมาะสม...”

ความตอนหนึ่งในพระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๓

“...ความรู้ที่จะศึกษามีอยู่สามส่วน คือ ความรู้วิชาการ ความรู้ปฏิบัติการ และความคิด อ่านตามเหตุผลความเป็นจริงซึ่งแต่ละคนควรเรียนรู้ให้ครบ เพื่อสามารถนำไปใช้ประกอบกิจการ งาน และแก้ปัญหาที่บังพวngได้อย่างมีประสิทธิภาพ...”

ความตอนหนึ่งในพระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา จากมหาวิทยาลัยมหิดล วันพฤหัสบดีที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๕

Goodbye Summer

ปีสุดท้ายของชีวิตนักเรียนนายร้อย

น.นร.พิพัฒน์ อุ่นแสน

ชั้นปีที่ ๕ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ช่วงสายของวันที่ ๒๕ มีนาคม หลังจากเสร็จสิ้นพิธีประดับเครื่องหมายการรบแบบจู่โจมของนักเรียนหลักสูตรการรบแบบจู่โจม รุ่นที่ ๑๒๓ เรียบร้อยแล้ว เสียงโทรศัพท์ของผมก็ดังขึ้นหลังจากได้รับโทรศัพท์คืนเพียงไม่กี่นาที เมื่อผมกดรับสายเสียงที่ได้ยินคือเสียงของอาจารย์ท่านหนึ่งที่โทรมาติดต่อเรื่องการเป็นพิธีกรในงานกฐินบายซัมเมอร์ในปี นี้ ผมรีบตอบตกลงโดยที่ยังไม่ทันได้คิด ทั้งที่อาจารย์แจ้งว่าจะต้องอยู่ซ้อมในวันที่ ๒๗ และ ๒๘ มีนาคม ซึ่งเป็นวันที่ต้องปล่อยพักบ้าน หลังจากฝึกจบ แต่ด้วยความต้องการและสปิริตอย่างแรงกล้าของผม ที่อยากเป็นพิธีกรในงานอันทรงเกียรตินี้ตั้งแต่เป็นนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๑ ประกอบกับต้องการถวายงานแด่บุคลากรหม่อมอาจารย์ ยิ่งทำให้ผมอยากรับหน้าที่นี้เป็นทวีคูณ

เป็นประจำทุกปีในวันที่ ๓๑ มีนาคม หลังจากนักเรียนนายร้อยทุกชั้นปีเสร็จสิ้นภารกิจจากการฝึกภาคสนาม จะมีงานพิธีถวายพระพรชัยมงคลเนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในวันที่ ๒ เมษายน และงานเลี้ยงปิดภาคสมัยการฝึกของนักเรียนนายร้อยหรือที่เรียกติดปาก

กันว่างานกฐินบายซัมเมอร์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าก็จะจัดกิจกรรม การแสดง เพื่อให้นักเรียนนายร้อยได้ผ่อนคลายหลังจากการฝึก และพบปะสังสรรค์กับญาติ ๆ ที่ตนนำมาร่วมงานด้วย นอกจากนี้ทุกกิจกรรมภายในงานก็จะมีนักเรียนนายร้อยเข้าไปมีส่วนร่วม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดง เหนือสิ่งอื่นใดของงานนี้คือการได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากบุคลากรหม่อมอาจารย์ ที่ได้เสด็จ ไปทรงเป็นประธานในงานเลี้ยงปิดภาคสมัยการฝึกของนักเรียนนายร้อยเป็นประจำทุกปี ซึ่งสำหรับตัวผมถือเป็นโอกาสที่หาไม่ได้อีกแล้วในชีวิต

นักเรียนนายร้อยที่พาญาติมาร่วมงาน ส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นพ่อ แม่ พี่ น้อง หรือแม้กระทั่งแฟนสาว โดยปกติแล้วนักเรียนนายร้อย ๑ นาย ได้รับโควตาในการพาญาติมาเพียง ๑ คน แต่เนื่องจากก็มีนักเรียนนายร้อยบางส่วนที่ไม่ได้พาญาติมาร่วมงาน ก็ให้โควตาของตนเองกับเพื่อน ๆ ที่พาญาติมากกว่า ๑ คน สำหรับตัวผมในปีสุดท้ายนี้ ผมได้นำพ่อและแม่มาร่วมงานในครั้งนี้ด้วย เหตุผลที่ญาติของนักเรียนนายร้อยหลาย ๆ คนต้องการมาร่วมงานนี้ ก็เพราะต้องการมาร่วมเลี้ยงแสดงความยินดีกับนักเรียนนายร้อยในโอกาสที่เสร็จสิ้นภารกิจการฝึก

การซักซ้อมบทพิธีกรก่อนปฏิบัติหน้าที่จริง

ภาคสนามและการเรียนมาตลอด ๑ ภาคการศึกษา ตลอดจนการฝึกฯ รับเสด็จฯ และร่วมถวายพระพรชัยมงคลเนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในวันที่ ๒ เมษายนนั่นเอง

ผมได้รับหน้าที่เป็นพิธีกรดำเนินรายการคู่กับ พ.อ.หญิง วันทนา ปิยะพิสุทธ์ ซึ่งเป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษ และ นนร.สุปรีม สโรบล นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๕ แม้ว่าผมจะผ่านเวทีการพูดมากมาย ทั้งการประกวดสุนทรพจน์ พิธีกรดำเนินรายการในงานต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน แต่การเป็นพิธีกรดำเนินรายการในงานนี้ ผมรู้สึกประหม่าและตื่นเต้นที่สุด ก็ด้วยเพราะต้องพูดเฉพาะพระพักตร์ทูลกระหม่อมอาจารย์ ตลอดจนต่อหน้าผู้บังคับบัญชาระดับสูงของกองทัพบก ยิ่งเกิดความระวังในการปฏิบัติมากยิ่งขึ้น ทำให้ผม สุปรีม และอาจารย์วันทนาต้องฝึกซ้อมทำการบ้านกันอย่างหนัก ทั้งการตกลงเรื่องคิว คำพูดที่จะใช้การแสดง ความเคารพ สีหน้าท่าทางความเป็นธรรมชาติ ซึ่งกว่าจะสามารถออกมาเป็นรูปเป็นร่าง ต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกซ้อมพอสมควร

จนกระทั่งถึงวันงาน ในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๒ แทนที่บทพูดจะเรียบร้อยแล้ว แต่เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงลำดับการแสดง ทำให้ต้องมาปรับแก้บทพูดใหม่ เรียกได้ว่าปรับแก้กันจนวินาที

พิธีกรงานกวดบายซัมเมอร์

นนร.พิพัฒน์ อุ่นแสน พ.อ.หญิง วันทนา ปิยะพิสุทธ์
นนร.สุปรีม สโรบล

สุดท้ายจริง ๆ คิวแรกผมต้องขึ้นพูดกับสุปรีมในช่วงก่อนเสด็จฯ ก็จะเป็นการแนะนำเกี่ยวกับกำหนดการของงาน การปฏิบัติของผู้ร่วมพิธี ตลอดจนเบ็ดเตล็ดทั่วไป เช่น การใช้ห้องน้ำ การแต่งกาย หรือ การแนะนำสถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เวทีนี้ทำให้ผมต้องนำวิชาการพัฒนาด้านบุคลิกภาพและศิลปะการพูดที่เคยเรียนสมัยเป็นนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๒ มาใช้กันอย่างเต็มศักยภาพ หลังจากนั้นเมื่อเริ่มใกล้ถึงช่วงเวลาที่เสด็จฯ ผมและอาจารย์วันทนามก็เข้าประจำที่และเริ่มปฏิบัติหน้าที่พิธีกรดำเนินรายการหลังจากที่ทูลกระหม่อมอาจารย์ทรงพระดำเนินมาที่โต๊ะเสวยและประทับที่พระเก้าอี้เรียบริ้อย ยอมรับว่าในตอนนั้นก็ยังคงตื่นเต้นอยู่เล็กน้อย แต่ผมคิดว่านี่คือการถวายงานแต่ทูลกระหม่อมอาจารย์ โดยคิดว่าพระองค์ก็ทรงเป็นอาจารย์คนหนึ่งของเรา จึงทำให้ความประหม่าและตื่นเต้นลดลง

การแสดงในปีนี้เป็นต้นด้วยการชมวีดิทัศน์การฝึกภาคสนามของนักเรียนนายร้อยทุกชั้นปี ว่าแต่ละชั้นปีนั้นฝึกอะไรไปบ้างตลอดห่วงการฝึกที่ผ่านมา หลังจากนั้นก็จะเป็นการแสดงรำถวายพระพรชัยมงคล ซึ่งฝึกซ้อมและแสดงโดยอาจารย์ส่วนการศึกษาทั้งหมด นับเป็นการแสดงรำถวาย

ปฏิบัติหน้าที่พิธีกรดำเนินรายการ

พระพรที่สมพระเกียรติและสวยงามมาก อีกหนึ่งชุดการแสดงจากอาจารย์ส่วนการศึกษาคือการแสดงชุด “บอกกันไม่ได้ดอก” ซึ่งนับเป็นโอกาสที่นักเรียนนายร้อยได้เห็นความสามารถอีกด้านหนึ่งของอาจารย์ส่วนการศึกษา นอกเหนือจากการสอนในห้องเรียน หลังจากนั้นเป็นการแสดงของนักเรียนนายร้อยโดยใช้ชื่อการแสดงว่า “เศรษฐีจพอเพียง” ซึ่งการแสดงชุดนี้สะท้อนให้เห็นถึงการนำหลักปรัชญาเศรษฐีจพอเพียงและทฤษฎีใหม่ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถบพิตร มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ยังมีการแสดงชุด “จปร. กีกก้อง เกริกไกร ด้วยพระบารมี” เป็นการแสดงของนักเรียนนายร้อยแสดงร่วมกับนักเรียนดุริยางค์ทหารบก กรมดุริยางค์ทหารบก ซึ่งการแสดงชุดนี้ใช้กลองทัดมาประกอบในการแสดง เสียงตีกลองก็เปรียบเสมือนชื่อเสียงของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่ซจรขจาย

ผมพร้อมด้วยคุณพ่อและคุณแม่

ไปไกลด้วยพระบารมีของทูลกระหม่อมอาจารย์ นอกจากนี้ยังมีการแสดงบทเพลงไพเราะจากกรมดุริยางค์ทหารบกอีกด้วย

การจัดงานในปีที่ผ่านมา ๆ มา ผมอยู่ในฐานะผู้ชมและผู้ร่วมงาน แต่ในปีนี้อลกเปลี่ยน เลขบนบ่าของผมก็เปลี่ยน ทำให้บทบาทหน้าที่ของผมเปลี่ยนไปด้วย ผมทำหน้าที่ทั้งพิธีกร กำกับคิวการแสดง ได้ชมการแสดงข้าง ๆ เวที แถมยังเป็นนักร้องอีกด้วย นับเป็นอีกหนึ่งประสบการณ์ของชีวิต ซึ่งหลังจากจบการแสดงในช่วงแรกแล้ว ก็จะเป็นพิธีถวายพระพรชัยมงคลเนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพพลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นำโดยผู้บัญชาการทหารบก ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และตัวแทนนักเรียนนายร้อยร่วมถวายพระพรชัยมงคล ทูลเกล้าฯ ถวายของขวัญ หลังจากนั้นทูลกระหม่อมอาจารย์จะทรงรับเทียนชนวนเพื่อทรงจุดเทียนเค้ก ผู้เข้าร่วมพิธีทุกคนต่าง

การแสดงชุด "The mask singer CRMA"

ร่วมร้องเพลงสุขสันต์วันเกิด โดยมีเนื้อร้องดังนี้ "ให้สุขสันต์วันเกิดวันนี้ ให้สุขศรีวันเกิดเกริกไกร ให้สุขสมวันเกิดตลอดไป ให้สุขใจวันเกิดตลอดกาล" หลังจากนั้นทูลกระหม่อมอาจารย์ทรงเป่าเทียนเค้ก และทรงตัดเค้กพร้อมทั้งพระราชทานเค้กแก่ผู้ทูลเกล้าฯ ถวายของขวัญ แล้วทรงพระดำเนินไปประทับพระเก้าอี้เพื่อทอดพระเนตรการแสดงต่อไป เป็นประจำทุกปีที่ผมจะได้ทานเค้กอันที่ทูลกระหม่อมอาจารย์ทรงตัด นอกจากนี้ผู้ร่วมงานทุกคนยังได้รับเค้กพระราชทานซึ่งวางอยู่บนโต๊ะรับประทานอาหารของทุกโต๊ะ นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้

การแสดงที่ถือเป็นไฮไลต์ของงานนี้ก็คือการแสดง "The mask singer CRMA" โดยให้ตัวแทนนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๒-๕ ชั้นปีละ ๑ นาย และอาจารย์จากส่วนการศึกษา ๑ นาย รวมทั้งสิ้น ๕ นาย สวมใส่ชุดหน้ากากและร้องเพลงภายใต้หน้ากาก ประเด็นสำคัญคือผมซึ่งเป็นพิธีกรของงานจะต้องเป็นตัวแทนของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๕ ในการร้องเพลงในครั้งนี้ ซึ่งไม่มีใครทราบมาก่อนเนื่องจากเป็นมาตรการปกปิดความลับจากเจ้ากรรมดุริยางค์ทหารบก และท่านได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นพิธีกรดำเนินรายการของการแสดงชุดนี้ด้วยตัวท่านเอง ในช่วงนี้พิธีกรหลักที่ขึ้นพูดบนเวทีก็จะเป็นสุปรีมกับอาจารย์วันทนา ซึ่งตัวผมได้เข้าไปหลังเวทีเพื่อแต่งตัวพร้อมสำหรับการแสดงชุดต่อไป เมื่อการแสดงเริ่ม หน้ากากแต่ละหน้าากก็ออกไปร้องเพลง โดยผมสวมใส่หน้ากากพระอาทิตย์ และร้องเพลงรักคุณยิ่งกว่าใคร ในเงาเสียงของก๊อต จักรพันธ์ ผมมีความสุขมากที่ได้ขับร้องเพลงถวายทูลกระหม่อมอาจารย์ ตอนแรกผมคิดว่าคงจะเดินไม่ออกเพราะตื่นตื่น แต่เมื่อถึงเวลาจริงใจความกล้า และความเป็นธรรมชาติก็สามารถทำให้ผมร้องและเดินออกมาได้อย่างสนุกสนาน รอยยิ้มพระสรวลของทูลกระหม่อมอาจารย์ที่ส่งมาให้เปรียบเสมือนรางวัลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต

เมื่อหน้าากทุกหน้าากกร้องเพลงครบแล้วก็ออกมาหน้าเวทีเพื่อถอดหน้าากแสดงตัวตน โดย

รับพระราชทานรางวัลจากทูลกระหม่อมอาจารย์

ถอดทีละคนเพื่อให้ผู้ชมได้ลองลุ้นและทายไปด้วยว่าภายใต้หน้ากากนั้นคือใคร แล้วก็ถึงเวลาที่จะให้ทูลกระหม่อมอาจารย์ทรงตัดสินว่าหน้ากากใดสมควรได้รับรางวัลชนะเลิศ ในการประกวดร้องเพลงในครั้งนี้ พระองค์ทรงใช้วิธีการจับสลากเพื่อหาผู้ชนะ แต่ด้วยพระมหากรุณาธิคุณของทูลกระหม่อมอาจารย์ พระองค์ได้พระราชทานรางวัลให้แก่ทุกหน้ากากด้วยพระองค์เอง ซึ่งในตอนนั้นผมคิดในใจว่าไม่มีในแผนที่ได้ซ้อมไว้ แต่ในใจรู้สึกดีใจอย่างบอกไม่ถูก รวากับน้ำทิพย์โสมจิตใจให้หายเหนื่อย เป็นปลิดทิ้งที่ได้รับพระราชทานรางวัลจากพระหัตถ์พระองค์ ผมอยู่ชมรมดนตรีไทย จึงได้มีโอกาสเข้าเฝ้าฯ เพื่อร่วมชักซ้อมดนตรีไทยร่วมกับทูลกระหม่อมอาจารย์อยู่หลายครั้ง ซึ่งผมคิดว่าพระองค์จำไม่ได้เมื่อผมเข้ารับพระราชทานรางวัล พระองค์ทรงแย้มพระสรวลและตรัสว่า “มีข้างในด้วยนะ” รางวัลที่พระองค์พระราชทานให้ฉัน เป็นกระปุกหมูสีชมพู สวมหมวกสีฟ้า ที่หมวกเขียนว่ากุฬา ภายในมีเงิน

รางวัลจากทูลกระหม่อมอาจารย์

ขวัญถุงจำนวนหนึ่งพันบาท นับเป็นของขวัญที่ล้ำค่าที่สุดในชีวิต

เหนือสิ่งอื่นใดด้วยน้ำพระราชหฤทัยของพระองค์ พระองค์ทรงร่วมร้องเพลงกับหน้ากากทั้ง ๕ หน้ากาก ผู้บัญชาการทหารบก และผู้บังคับบัญชาาระดับสูงของกองทัพบกบนเวที ซึ่งเพลงที่พระองค์ทรงร่วมขับร้องคือเพลงรักกับพี่ดีแน่น และ

ทรงร้องเพลงร่วมกับหน้ากากและผู้บังคับบัญชา

เพลงแสนหัวใจ เมื่อทรงร้องจบทั้ง ๒ บทเพลง ได้มีพระอารมณฺ์ชื่นโดยทรงแล้วว่า เพลงแสนหัวใจแต่ก่อนจะฟังกันในหมู่วัยรุ่น เนื้อหาของเพลงจะแย่งผู้หญิงกัน ต่างคนต่างเมา ปราบกฏว่าคนเมายังคนเมาคอนโดนยิงตาย เข้ามาคนยิงก็ติดคุก สร้างความสุข รอยยิ้มและเสียงหัวเราะให้แก่ผู้เข้าร่วมงานทุกคน รวมไปถึงผมและทุกคนที่ร่วมร้องเพลงบนเวทีด้วย หลังจากนั้นพระองค์ก็เสด็จฯ กลับตามพระราชอิริยาศัย

งานกุ๊ตบายซัมเมอร์ปีสุดท้ายของชีวิตนักเรียนนายร้อยของผมที่เป็นที่สุดของชีวิตเลยก็ว่าได้ เพราะนอกจากผมจะได้ถวายงานแด่ทูล

กระหม่อมอาจารย์แล้ว ยังได้แสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ อันเป็นหน้าที่ของนักเรียนนายร้อยและทหารทุกคน ในการพิทักษ์รักษาสถาบันหลักของชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ น้ำพระราชหฤทัยและพระมหากรุณาธิคุณของทูลกระหม่อมอาจารย์จะอยู่ในความทรงจำและเป็นหลักชี้แนะในการดำเนินชีวิตของผมและนักเรียนนายร้อยตลอดไป

เสนาศึกษา

ขนาดเราก็เพิ่งรู้!!!...แล้วเด็กรุ่นใหม่ก็คงจะไม่รู้เพราะไม่มีการบอกเล่าสั่งสอนกัน ช่วยกันแชร์ประวัติความเป็นชาติไทยกันครับ...

Somkiat Osotsapa

ประวัติศาสตร์ไทยก่อนยุคพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ และการต่างประเทศของพระองค์ท่าน บทความแรกในปี ๒๕๖๒

ปีนี้เริ่มด้วยประวัติศาสตร์เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต และทดแทนความรู้สึกที่ไม่ได้ฟังพรปีใหม่จากพระองค์ท่าน

คณะราษฎรเอารถถังสองคันไปจับเด็กนักเรียนเป็นตัวประกัน ยึดอำนาจเปลี่ยนแปลงการปกครองได้สำเร็จในปี ๒๔๗๕

ปีต่อมาก็ปฏิวัติกันเอง

คณะราษฎรครองอำนาจถึง ๒๕ ปี จนถึงปี ๒๕๐๐

หนึ่งปีต่อมาฝ่ายทหารของคณะราษฎรยึดอำนาจโดยเด็ดขาด

หลังจากนั้นการเมืองไทยก็วุ่นวายไม่มีที่สิ้นสุด ทะเลาะกันเอง ไม่มีแผนเศรษฐกิจ ที่มีก็จะให้ไทยเป็นคอมมิวนิสต์ให้ได้

ลอกตำราฝรั่งเศสมาทั้งดุ้น ไม่มีบริบทของไทย ขาดการวิเคราะห์สังคม

ปี ๒๔๙๐ เริ่มทำลายการศึกษา

ปิดการศึกษามัธยมปลายของโรงเรียนต่าง ๆ หนาว “เจ้าสร้างขึ้น”

ลามไปปิดทุกโรงเรียนที่มีมัธยมปลายทั่วประเทศ ทุกจังหวัด รวมถึงโรงเรียนเอกชน

นักเรียนจากต่างจังหวัดจะมาเรียนในกรุงเทพฯ ต้องมาอาศัยวัด เกิดเด็กวัดขึ้น

การเรียนสองภาษาถูกทำลาย มิฉะนั้นเด็ก

ไทยจะพูดอังกฤษได้เหมือนเด็กมาเลย

การสอนภาษาจีนถูกห้ามขาด คนไทยจึงเสียโอกาสไปมาก คนที่มีฐานะ มีวิสัยทัศน์ส่งลูกไปเรียนฮ่องกง ปีนัง ไต้หวัน ได้ดีกันมาก มีบทบาทในการสร้างธุรกิจให้ประเทศ

ความขาดวิสัยทัศน์ของผู้นำล้วน ๆ

นักเรียนทุนที่ส่งไปศึกษาในรัชกาลที่ ๕ รัชกาลที่ ๖ จำนวน ๕๓๖ คน ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงาน จับไปขังเกาะบ้าง ดิกชันนารีภาษาอังกฤษเล่มแรกเขียนในคุก แล้วลักลอบนำออกมาตีพิมพ์

กำลังคนที่สร้างขึ้นเพื่อสร้างชาติถูกทำลาย ประเทศไทยถูกทำลายไปด้วย

ยึดห้าปี ทำลายประเทศได้จริง ๆ จนวันนี้เรายังมีปัญหาเอกสารสิทธิ์ที่ดิน การวางผังเมือง การพัฒนาวิทยาศาสตร์ การศึกษา ภาษาศาสตร์

ประวัติศาสตร์โรงเรียนถูกทำลาย ประวัติจังหวัด ชุมชนถูกทำลายไปด้วย

ทำลายคน คือทำลายผู้จะสร้างประวัติศาสตร์

ทำลายโรงเรียนคือทำลายประเทศ

สงครามและการชำระหนี้

หลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง อำนาจของคณะราษฎรตกอยู่ในมือของผู้นำด้านทหาร สนใจ

การปลุกระดม การบริหารแบบนาซี มุสลิมินี่

แต่ไม่มีความรู้เรื่องสถานการณ์โลกอย่างลึกซึ้ง

ผ่านมาได้ ๗ ปี ก็นำประเทศเข้าทำสงครามกับเอเชียบูรพา โดยการสนับสนุนของญี่ปุ่น ในปี ๒๔๘๒

เรือรบทั้งสามลำที่มี จมลงในสงครามนี้ คือ เรือซลบุรี สงขลา และธนบุรี

จึงไม่มีกำลังสู้การยกพลขึ้นบกของญี่ปุ่นใน เวลาต่อมา

ผ่านไป ๙ ปีก็เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ในปี ๒๔๘๔ ไทยประกาศเข้าข้างญี่ปุ่น คิดว่าญี่ปุ่น เยอรมันจะชนะสงคราม

ถือว่าล้มเหลวในการอ่านเกมสงคราม เพราะ ไม่ได้คำนวณถึงขบวนการกู้เอกราชอินเดีย และ อเมริกา

พ.ศ. ๒๔๘๕ เกิดน้ำท่วมใหญ่ที่กรุงเทพฯ และทั่วภาคกลาง เนื่องจากไม่มีเขื่อน ฝ่าย จึงเกิดการขาดแคลนอาหาร ของใช้ เดือดร้อนกันทั้ง ประเทศ

ต้องเอาข้าวสารมาแจกจ่ายประชาชน ผลของสงครามทำให้ไม่มีเวลาพัฒนาอะไร โรงเรียนปิด

ในช่วงสงคราม คนไทยอดอยากมาก เพราะ เงินไทยใช้แลกกับชาวโลกไม่ได้ ไม่มีของเข้ามาขาย ในประเทศ ไม่มีเสื้อผ้า ทำสบู่ใช้จากขี้เถ้า

มีเพียงอาชีพกักตุน เกิดเศรษฐีใหม่ นายทุน ไทย ที่ต่อมาเข้ายึดธนาคาร

ในปี ๒๔๘๗-๒๔๘๘ กรุงเทพฯ ถูกทิ้งระเบิด โดยเครื่องบินราว ๒,๕๐๐ ลำ

สะพานพุทธฯ สะพานเดิยวที่เชื่อมกรุงเทพฯ กับธนบุรีพัง ซ่อมเปิดใช้การได้ในปี ๒๔๙๓

สถานีรถไฟทั้งหมด ตั้งแต่หัวลำโพง ธนบุรี - โกโบริตายที่นี้ บางชื่อ ทุกแห่ง รวมถึงทางรถไฟ ไปพม่า

โรงไฟฟ้าวัดเลียบถูกระเบิด ไม่มีไฟฟ้าใช้กัน ซ้ำครับ

เรียกว่าระบบสาธารณูปโภค การขนส่งทั้งหมด เรือจมไปร่วม ๑๐๐ ลำ เครื่องบินของไทย ปลอดภัย เพราะข้าศึกมองไม่เห็น

โดนทิ้งระเบิดข้างเดียวเพราะ ปตอ. ไทยยังไม่ถึง

บั้งไฟแสนก็ไปไม่ถึงเหมือนกัน

สงครามจบลงในปี ๒๔๘๘ ไทยยอมแพ้ ต้อง ทำสัญญากับออสเตรเลีย อังกฤษ ฝรั่งเศส จ่ายค่า ปฏิกรรมสงคราม

หลังจากนั้นก็เป็นเวลาซ่อมเศรษฐกิจ และ จ่ายหนี้มหาศาล

หนี้สงครามเยอะมาก ต้องจ่ายข้าวให้อังกฤษ ๓ ล้านตัน

มีสัญญาห้ามชุด “คอคอดกระ” ด้วย ค่าเงินก็อ่อน ไม่มีรายได้ ญี่ปุ่นมาพิมพ์เงิน ฟรีไปมาก สมัย ร.๔ หนึ่งบาทเท่ากับหนึ่งปอนด์เชียวนาครับ

เอาว่าก่อนปี ๒๕๐๐ ประเทศไทยจนมาก แร่นแค้น ไม่มีถนน ไฟฟ้า น้ำประปา โรงพยาบาล หมอ พยาบาล โรงเรียน คือมีบ้าง เป็นบางที่ คนส่วนใหญ่อาศัยกระต๊อบหลังคามุงจาก

มีปัญหว่าข้าวจะไม่พอกิน ไก่ หมูเป็นของ หายาก ใช้หนี้กันยาวนาน

จากปี ๒๔๗๕-๒๕๐๐ ไม่มีประวัติศาสตร์ ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ มีเพียงประวัติบุคคล โครทะเลาะกับใคร

ประเทศเสียเวลา เสียโอกาสมาก ยุ่งอยู่กับการชำระหนี้ต่างชาติ

พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ขึ้นครองราชย์ในปี ๒๔๘๙ ในสถานการณ์ที่อันตรายมาก

อันตรายจากคนในรัฐบาล บ้างก็แนวฮิตเลอร์ บ้างก็แนวบอลเชวิค

ทรัพย์สิน เช่น ที่ดินของพระมหากษัตริย์แถว รอบวังสวนจิตร สามเสน ศาลาแดง สีสลม ถูกเอาไป

ขายแบ่งกัน

สถิติปี ๒๕๐๓ ที่ฝรั่งมาสำรวจให้ UN Escap ไทยมีรายได้ต่อหัวต่ำสุดในเอเชีย ต่ำกว่า มาเลย์ ๔ เท่า ต่ำกว่าเวียดนาม กัมพูชา ลาว พม่า อินเดีย ฟิลิปปินส์

แค่ ๒,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี

ต่ำกว่าญี่ปุ่น ๘ เท่า ญี่ปุ่นสร้างเครื่องบิน
เจ็อบ เฮลิก เป็นตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ ๑ แล้ว
รัชกาลที่ ๙ ในหลวงของเรา ทรงพลิกฟื้น

สถานะไทยกับต่างประเทศ

สถานการณ์ยุคนั้นคือ

ไทยต้องการมิตรประเทศเพื่อมาป้องกัน
อันตรายจากภัยคุกคามรอบบ้าน

ไทยต้องการเงินเพื่อมาลงทุนสร้างถนน น้ำ
ไฟฟ้า เชื้อเพลิงน้ำมัน การศึกษา โรงพยาบาล

ไทยต้องการให้มีการลงทุนสร้างอุตสาหกรรม
และบริการ ขยายการเกษตร สร้างงานให้คน

ไทยต้องการการยอมรับนับถือจากต่างชาติ
ให้คนลืมนสงครามโลกครั้งที่สอง

ไทยต้องการพัฒนาให้เท่าเทียมประเทศ
เพื่อนบ้าน

ในหลวงเสด็จประพาสประเทศในตะวันตก
๑๔ ประเทศ หกเดือนเต็ม พร้อมพระราชินี มี ม.ร.ว.
คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นแม่กองจัดการ ท่านผู้นี้เป็น
แม่กองจัดการเสด็จต่างจังหวัดด้วย

โชคดีของคนไทย

พระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ ตรัส
ได้หลายภาษา อย่างดีมาก ทั้งอังกฤษ ฝรั่งเศส
เยอรมัน เข้าใจขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และทรง
witty แบบฝรั่ง ทั้งความสง่างาม ทุกสิ่งทุกอย่างไม่
แพ้ใครในโลก

ทรงนำเกรงขาม แต่นุ่มนวล และเป็นมิตร
ไม่มีคนไทยคนไหนทำได้ขนาดนั้น

การที่ทรงศึกษาที่สวิส นั้น คนยุโรปและ
อเมริกาถือว่าสุดยอดแห่งอารยธรรม เป็นสังคมที่
สร้างคนที่เข้าใจอารยธรรมหลากหลาย

ทั้งสองพระองค์มีพระบุคลิกภาพที่เป็นที่ชื่นชม
ของคนในทุกประเทศ สมเด็จพระนางเจ้านั้น ได้ชื่อ
ว่าเป็นพระราชินีที่สวยงามที่สุดในโลก รูปถ่ายลงปก
หนังสือพิมพ์ ออกทีวีกันมากมาย ตอนนั้นผมเป็น
เด็ก ภูมิใจมาก

ทั้งสองพระองค์นั้นทรงเป็นนักการต่าง
ประเทศ และนักการทูตที่ยอดเยี่ยมมากที่สุด
ประสบการณ์นะครับ

ทรงมีพระ nobility มาก การเสด็จเยือนจึงได้
ความเคารพนับถือจากประมุขประเทศ หัวหน้า
รัฐบาล รัฐบาลต่างประเทศ

และที่สำคัญประชาชนของประเทศนั้น ๆ
ออกมารอรับกันเนืองแน่น ต้อนรับใหญ่โตมาก ๆ
ข่าวกระจายจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง

ในยุคนั้นสถาบันกษัตริย์ในยุโรปสูงส่งมาก นี้
เป็นคุณต่อประเทศไทยที่มีสถาบันกษัตริย์

จากการเสด็จเยือนของทั้งสองพระองค์ ต่อ
มาประมุข และหัวหน้ารัฐบาลเหล่านั้นก็มาเยือน
ประเทศไทยอีก ชื่อประเทศไทยปักสง่างามบนแผนที่
โลก

ต่อมา ทรงเสด็จเยือนประเทศในเอเชีย เมื่อ
ทรงได้รับมาตรฐานระดับสูงลี้วนั้น แถวเอเชียก็
ต้อนรับยิ่งใหญ่โตมาก แข็งแรงชนิด ๆ

คนไทยภูมิใจกันสุด ๆ นี่คือการทูตที่ดีที่สุด
ของไทย

ยุคโลกสองขั้ว พระองค์ท่านช่วยให้ประเทศ
ไทยยืนถูกข้าง ไม่ล้ม

สมัยพวกผมเรียนมหาวิทยาลัย ประธานาธิบดี
กษัตริย์ หัวหน้ารัฐบาลต่าง ๆ จะมา เมืองไทยกัน
ถี่ยิบ สมเด็จพระนางเจ้าจะทรงตรัสในหอประชุมว่า
“ข้าพเจ้าจะมีแขกมาเยือน ช่วยกันหน่อยนะ”

พวกผมก็ได้ทำประโยชน์เช่นไปยื่นเข้าแถว
รับบ้าง แปรอักษรบ้าง นั่งปรบมือในหอประชุมบ้าง

ใครมากล่าวหาพระราชกรณียกิจของ
พระองค์ท่านแบบไม่รู้เรื่อง คนไทยโกรธ เพราะพวก
เราถือว่าเป็นงานของเราคนไทยทั้งชาติที่ช่วยกันทำ
ประเทศไทยได้อะไร

ได้รับการยอมรับจากทั่วโลก เรื่องไทยเป็น
ประเทศแพ้สงครามโลกครั้งที่สองร่วมกับญี่ปุ่น
เยอรมัน อิตาลี หายไป

มีเงินช่วยเหลือหลังไหลเข้ามา พร้อมเงินกู้ ดอกเบี้ยต่ำ เพื่อนเจ้าพระยาผู้นั้น ๓,๕๐๐ ล้านเอง ทุนเรียนนอกเยอะมาก

ตลาดสินค้าเปิด มีการลงทุนเข้ามา มาก ตั้งแต่เนิ่น

การท่องเที่ยวก็เริ่มจากราว ๑ ล้านคนมาจน ปัจจุบัน

เป็นยุคของการฟื้นฟูอารยธรรม วัฒนธรรม อวดแขกเมือง แพร่ไปทั่วโลก

เป็นยุคที่ประมุขต่างประเทศเสด็จเยือนต่าง จังหวัด เช่น เชียงใหม่ จนกลายเป็นเมืองระดับโลก

เป็นจุดเริ่มต้นของการมาทำข่าวประเทศไทย ไปทั่วโลกครับ

คนรุ่นผมเรียนรู้จากการช่วยงานพระองค์ ท่านกันทั่วประเทศ

เราจึงภูมิใจมาก ที่พระประมุขของเราทรง ฉลาด เยี่ยมยอด เปี่ยมความสามารถ

วันนี้ สมเด็จพระบรมราชินีนาถทรงเป็นพระ ราชนิผู้ครองราชย์ยาวนานที่สุดของโลกนะครับ

ความลับที่ไทยมีความสัมพันธ์ที่ดี เกิด อาเซียน ๑๐ มันคงมานาน เพราะในหลวงครับ

จึงบอกว่าทรงเป็นผู้สร้างความสัมพันธ์ที่

แน่นแฟ้นระหว่างสองแผ่นดิน

พระจักรพรรดิญี่ปุ่นนั้น ใกล้ชิดกับพระ ราชาวงศ์ไทยมาก การลงทุนญี่ปุ่นจึงมากันเพียบ

ประธานบริษัทใหญ่ ๆ ของญี่ปุ่นตัดสินใจ ลงทุนทันทีที่ได้เข้าเฝ้า

ทรงปิดทองหลังพระให้คนไทยมากมายจริง ๆ ผู้ที่กระทำการชั่วร้ายให้สถาบันเสียหายคือ

การทำลายชาติครับ

เห็นทำกันมาหลายปี

กราบขอพระอภัยโทษพระองค์ท่าน นะถูก แต่ความเสียหายต่อประเทศและประชาชน เอาคืน มาไม่ได้แล้ว

ที่น่าประหลาด คือ ทั้งสองพระองค์ไม่เคยพูด ว่าทรงทำอะไรให้ประเทศมากมายมหาศาลขนาดไหน

ทรงปิดทองหลังพระ

พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ กับการต่างประเทศ บุญวาสนาของคนไทยและประเทศไทย ในสถานการณ์ ยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒

เมื่อนักข่าวต่างชาติถามในหลวงว่า ทำไมจึง ไม่ค่อยยิ้ม

ทรงชี้ไปที่สมเด็จพระนางเจ้า แล้วบอกว่า

“That is my Smile”

ที่มา https://www.facebook.com/permalink.php?id=812547365774286&story_fbid=843930729302616

Thailand's General Election 2019

วันออกเสียงเลือกตั้ง **the polling date** ผ่านมาแล้วหนึ่งสัปดาห์ ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งหลายล้านคน **millions of registered voters** รวมถึงผู้ไปออกเสียงเลือกตั้งล่วงหน้าก่อน **people who cast early ballots** ต่างก็กระตือรือร้นไปทำหน้าที่พลเมืองในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร **members of the House of Representatives / the lower house members** ในการเลือกตั้งครั้งนี้ ยังมีผู้ที่มีสิทธิในการออกเสียงครั้งแรก **first-timers / first-time voters / younger voters / millennial voters** อีกหลายล้านคนซึ่งสร้างแรงกระเพื่อมในสื่อสังคมเช่น **A hash-tag that translates as "We are grown-up now and can choose for ourselves" that went viral.** พรรคการเมือง **political parties** หลัก ๆ ที่ต้องต่อกรกันอย่างมากและยากลำบาก **titanic clashes** ก็คือพรรคที่เกี่ยวข้องกับทหาร **parties associated with the military / junta's proxy party** (ถ้าให้ความหมายเป็นทางลบ **junta** = คณะผู้ยึดการปกครอง) พรรคที่เป็นพรรคเก่าแก่ดั้งเดิม **traditional elite** และพรรคที่ยึดโยงกับอดีตนายกรัฐมนตรีที่ยังคงเป็นที่กล่าวถึงและถกเถียงกัน

อยู่ **parties linked to the controversial former Prime Minister** และยังมีพรรคหน้าใหม่ **the newcomer** ที่ดึงดูดผู้เลือกตั้งเยาวชน **youth-oriented** และมีอุดมการณ์เสรีนิยมที่สุดโต่งและแสดงออกถึงความขัดแย้งทางการเมืองอย่างชัดเจน **the party of liberal values and political dissent** นักการเมือง **politicians** ในยุคนี้ก็ได้รับการขนานนาม เช่น "นักการเมืองยอดนิยมสื่อสังคม" **"social-media celebrity politician"** หรือ "นักการเมืองจากนักธุรกิจผู้ร่ำรวย" **"a tycoon-turned-politician"** ผู้ไปออกเสียงเลือกตั้ง **cast their votes** ที่หน่วยเลือกตั้ง **a polling station** ก็ยังแบ่งเป็นฝ่ายที่หนุนประชานิยมในชนบท **rural-backed populist movement** กับชนชั้นกลางในเขตเมือง **urban middle class** และกลุ่มเยาวชนที่สร้างอุดมคติทางการเมือง **political ideology** ขึ้นมาใหม่เพื่อต่อต้านการปกครองแบบ "บิดาธิปไตย" **paternalism** แน่ขนว่าเมื่อจบการนับคะแนนการเลือกตั้ง **vote-counting** ผู้ที่ถูกโจมตีมากที่สุดก็คือ คณะกรรมการการเลือกตั้ง **the Election Commission** ด้วยข้อกล่าวหาว่าประกาศผลการเลือกตั้งไม่ถูกต้องมีความขัดแย้งกัน

released inconsistent results ปัญหาเกี่ยวกับการนับผลคะแนนดิบ **the raw vote scores** ทางฝ่ายพรรคการเมืองและนักการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งก็ช่วงชิงกันจัดตั้งรัฐบาล **have a mandate to form the next government** พรรคหนึ่งก็บอกว่า เป็นพรรคที่ได้เสียงของประชาชนมากที่สุด **a majority of popular votes** อีกพรรคหนึ่งก็บอกว่า เป็นพรรคที่ได้ส.ส. เขตมากที่สุด **won the most constituency seats** ก็ต้องรอกันต่อไป เพราะระบบการเลือกตั้งมีสูตรในการกำหนดส.ส. ชับซ้อนทีเดียว **a complex election system that mixes first-past-the-post and proportional representation formats** ก่อนหน้าวันเลือกตั้งก็มีพรรคหนึ่งถูกยุบ **dissolved** เนื่องจากทำผิดกฎการเลือกตั้ง **breaching**

election rules ในการเลือกเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีของพรรค **the candidacy for the party's Prime Minister** หลังวันเลือกตั้งก็ยังมี การตรวจสอบกันทางกฎหมาย **legal challenges** ต่อพรรคการเมือง บางพรรคเช่นกรณีการตรวจสอบเรื่องการให้ข้อมูล อันเป็นเท็จทางสื่อออนไลน์ **spreading false information online** แม้ว่าสถานการณ์ทางการเมือง ยังไม่มีความแน่นอนแต่ประชาชนชาวไทยก็ต้องมีความหวังในการได้คนดีเข้ามาเป็นผู้ช่วยนำพาประเทศไทยของเราให้เจริญก้าวหน้ามีความพัฒนา ถาวรสืบต่อไป

ที่มาภาพ <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/795934>

ประธานาธิบดีจีน สี จิ้นผิง

พล.ต.ดร. เจนวิทย์ ยามะรัตน์

ผู้เชี่ยวชาญประจำประธานศาลรัฐธรรมนูญ อาจารย์พิเศษโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาการจัดการความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน

สี จิ้นผิง เกิด ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๖ เป็นนักการเมืองจีน ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์จีน ประธานาธิบดีสาธารณรัฐประชาชนจีนและประธานคณะกรรมการทหารส่วนกลางบางที่เรียก “ผู้นำสูงสุด” ของจีนในปี ๒๕๕๙ พรรคให้ตำแหน่งเขาเป็นผู้นำ “แกนกลาง” ในฐานะเลขาธิการ สีเป็นคณะกรรมการสามัญประจำสภาคณะกรรมการบริหารสูงสุดของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ซึ่งเป็นองค์กรวินัยสั่งการสูงสุดของจีน

ในปี ๒๔๙๖ สี จิ้นผิง ได้เกิดตามสถิติโบราณ (๒๔๙๘) ที่บันทึกไว้ว่าเมืองฉางอาน เคยเป็นที่ประทับของฮ่องเต้ ๙๘ องค์ ในขณะเดียวกันนั้น สี จิ้นผิงได้ขึ้นรับตำแหน่งประธานาธิบดีจีน ซึ่งสี จิ้นผิงได้เกิด ณ เมืองนี้ เพราะฉะนั้นคนจีนจึงถือกันว่าสี จิ้นผิงเป็นจักรพรรดิองค์ที่ ๙๙ แห่งเมืองฉางอานตามสถิติโบราณ

สี จิ้นผิง เป็นเลขาธิการคนแรกที่เกิดหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เป็นบุตรของทหารผ่านศึก

คอมมิวนิสต์จีน สี จงซุน สีขยับตำแหน่งทางการเมืองในมณฑลฝิ่งทะเลของจีน สีเป็นผู้ว่าการมณฑลผู้เจี้ยนตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ ถึง ๒๕๔๕ และผู้ว่าการ ซึ่งขณะนั้นเป็นตำแหน่งเลขาธิการพรรคของมณฑลเจ้อเจียงตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ถึง ๒๕๕๐ หลังการปลดเงิน เหลียงยงหวิ สีถูกโอนไปเที่ยงไฮ้เป็นเลขาธิการพรรคช่วงสั้น ๆ ในปี ๒๕๕๐ สีเข้าร่วมคณะกรรมการสามัญประจำสภาคณะกรรมการบริหารสูงสุดและสำนักเลขาธิการกลางในเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ ใช้เวลาอีกห้าปีเป็นผู้สืบทอดของหู จิ่นเทา สีเป็นรองประธานาธิบดีตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ ถึง ๒๕๕๖ และรองประธานคณะกรรมการทหารส่วนกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ ถึง ๒๕๕๕

★ ประวัติครอบครัว

สี จิ้นผิง เป็นบุตรของ สี จงซุน อดีตรองนายกรัฐมนตรีจีน ผู้ซึ่งเป็นคนใกล้ชิดของประธาน เหมา เจ๋อตง แต่ก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรมไม่นาน จงซุนก็ถูกปรับลดตำแหน่งลงเป็นเพียงกรรมกร เนื่องจาก

เป็นผู้อนุมัติให้มีการตีพิมพ์หนังสือที่วิจารณ์ประธาน
เหมา ครอบครัวสี่ก็เข้าสู่ความทุกข์ยาก และเนื่อง
จากประวัติที่ต่างพร้อยของบิดาทำให้เขาเป็น
นักเรียนที่มักถูกกลั่นแกล้งอยู่เสมอ พี่สาวของสี่ก็ถูก
กลั่นแกล้งเช่นกัน ด้วยความทุกข์หลายประการ
สุดท้ายเธอก็ฆ่าตัวตาย และแล้ว สี่ จิ้นผิง ก็กลายเป็น
หนึ่งใน ๒๙,๐๐๐ ปัญญาชนชุดแรกที่ถูกกวาด
ต้อนไปเข้ารับการศึกษา ให้ชีวิตเรียนรู้การทำไร่
ทำนาและปศุสัตว์ ฟ่านักอยู่ในถ้ำที่เหลียงเจี่ยเหอ
หมู่บ้านเล็ก ๆ ทางเหนือของมณฑลชานซีในปี พ.ศ.
๒๕๑๒ ถึงกระนั้น เขามีความมุ่งมั่นที่จะเป็นสมาชิก
ของพรรคคอมมิวนิสต์จีนมาก สี่ จิ้นผิง ซึ่งยังคง
อาศัยอยู่ในถ้ำ ได้เขียนจดหมายสมัครเป็นสมาชิก
พรรคคอมมิวนิสต์จีนครั้งแล้วครั้งเล่า แม้จะถูก
ปฏิเสธมาตลอด แต่ในที่สุด หลังจากความพยายาม
หลายครั้ง เขาก็ได้เป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ เขาได้พบกับบิดาอีกครั้ง
ด้วยน้ำตา บิดาของเขาซึ่งผ่านการใช้แรงงานมา
อย่างหนักกว่าสิบปีไม่สามารถจำใบหน้าของลูกชาย
ตนเองได้ สิ่งเดียวที่ผูกพันสองพ่อลูกคือบุหรุ่มวนที่
เขายื่นให้แก่บิดา “ท่านถามผมว่า ‘ทำไมแกถึงสูบบุหรี่ด้วยล่ะ?’ ผมก็ตอบไปว่า ‘ผมเครียด ที่เราผ่าน
ความลำบากหลายปีมานี้ได้ก็เพราะมันนี่แหละ’”
เมื่อชื่อเสียงของบิดาได้รับการฟื้นฟูภายหลังการ
อสังกรรมของเหมา เจ๋อตง เขากลับมาศึกษาต่อจน
กระทั่งสำเร็จการศึกษาด้านเคมีจากมหาวิทยาลัย
ชิงหว่า และเริ่มมีสายสัมพันธ์กับบุคคลในกองทัพ
หลังจากนั้น เขาทำงานรับใช้พรรคที่มณฑลเหอเป่ย์
ในฐานะผู้เชี่ยวชาญในการผสมพันธุ์สุกร ที่ผู้เจียน
สี่ จิ้นผิง เป็นผู้ริเริ่มพัฒนาความสัมพันธ์ทาง
เศรษฐกิจกับไต้หวัน จนได้เป็นรักษาการเลขาธิการ
พรรคคอมมิวนิสต์ สาขาเซียงไฮ้ ระหว่าง ๗ เดือนที่
รักษาการ เขาพัฒนาความสัมพันธ์ กับ เจียง เจ๋อ
หมิน อดีตเลขาธิการพรรคและแกนนำคนสำคัญของ
กลุ่มผู้นำรุ่นที่ ๓ ของจีน

สี่ จิ้นผิง ขึ้นดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรค
คอมมิวนิสต์จีนและประธานคณะกรรมการการ
ทหารส่วนกลางแห่งพรรคคอมมิวนิสต์ หลังจากการ
ประชุมใหญ่ครั้งที่ ๑๘ ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.
๒๕๕๕ และขึ้นดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีและ
ประธานคณะกรรมการการทหารส่วนกลางแห่ง
สาธารณรัฐในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

สี่แต่งงานครั้งแรกกับ เค่อ หลิงหลิง บุตรีของ
เค่อ หัว อดีตเอกอัครราชทูตจีนประจำอังกฤษ ก่อน
ที่ทั้งคู่แยกทางกันหลังจากแต่งงานเพียงไม่กี่ปี ต่อ
มา พ.ศ. ๒๕๓๐ สี่แต่งงานกับ เฝิง ลีหยวน เธอเป็น
นักร้องพื้นบ้านที่มีชื่อเสียงในระดับประเทศ ซึ่งเธอ
เป็นที่รู้จักมากขึ้นอีกครั้งเมื่อนายสี่ได้ขึ้นดำรง
ตำแหน่งเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ และภายหลัง
สามีได้ขึ้นเป็นประธานาธิบดีอย่างเป็นทางการ นาง
เฝิง เริ่มที่จะเข้ามามีบทบาทในด้านการเป็นเจริญ
สัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศในฐานะที่เธอเป็น
สุภาพสตรีหมายเลขหนึ่งของจีน ซึ่งถือเป็นครั้งแรก
ที่ภริยาผู้นำสูงสุดออกมามีบทบาทต่อสาธารณชน
ทั้งคู่มีบุตรสาวด้วยกันหนึ่งคน ชื่อว่า สี่ หมิงเจ้อ ซึ่ง
ปัจจุบันเธอกำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด
โดยใช้นามแฝง นางเฝิงเคยกล่าวถึงชีวิตใน
ครอบครัวว่า “พอเขามาถึงบ้าน ดิฉันไม่เคยรู้สึกเลย
ว่ามีผู้นำกำลังอยู่ในบ้าน ในสายตาฉันเขายังคงเป็น
แค่สามี”

หลังเถลิงอำนาจ สี่จิ้นผิง ริเริ่มมาตรการกว้าง
ขวางเพื่อให้บังคับวินัยของพรรคและรับประกัน
เอกภาพภายใน การรณรงค์ปราบการคอร์รัปชัน
หลวงอันเป็นสัญลักษณ์ของเขานำสู่การหมดอำนาจ
ของเจ้าหน้าที่รัฐทั้งปัจจุบันและเกษียณแล้วคน
สำคัญหลายคนสี่เพิ่มการจำกัดสังคมพลเมืองและ
วงนิพนธ์อุดมการณ์ ส่งเสริมการตรวจพิจารณา
อินเทอร์เน็ตในประเทศจีนตามมโนทัศน์ “เอกราช
อินเทอร์เน็ต” สี่เรียกกร้องให้มีการปฏิรูปเศรษฐกิจ
แบบตลาดเพิ่ม การปกครองตามกฎหมายและเสริม

สร้างสถาบันกฎหมาย โดยเน้นความทะเยอทะยาน
ปัจเจกบุคคลและชาติภายใต้คำขวัญ “ฝันจีน” สียัง
เป็นผู้นำนโยบายต่างประเทศที่กำเริบเสิบสานมาก
ขึ้น โดยเฉพาะกับความสัมพันธ์จีน-ญี่ปุ่น การอ้าง
สิทธิ์ของจีนในทะเลจีนใต้ และบทบาทในการเป็น
ผู้นำการค้าเสรีและโลกาภิวัตน์ เขายังมุ่งขยาย
อิทธิพลในยูเรเชียของจีนผ่านการริเริ่มหนึ่งเข็มขัด
หนึ่งถนน

เขาถือเป็นบุคคลศูนย์กลางของผู้นำรุ่นที่ห้า
ของสาธารณรัฐประชาชน สืบทอดอำนาจสถาบันมาก
ขึ้นโดยดำรงตำแหน่งผู้นำหลายตำแหน่ง รวมทั้ง
ประธานคณะกรรมการความมั่นคงแห่งชาติที่ตั้งใหม่
ตลอดจนคณะกรรมการขับเคลื่อนใหม่ว่าด้วยการ
ปฏิรูปเศรษฐกิจและสังคม การจัดโครงสร้างกองทัพ
ใหม่ และอินเทอร์เน็ต ความคิดทางการเมืองของสี
ถูกเขียนอยู่ในธรรมนูญของพรรค และมีการแก้ไข
เพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเพื่อเลิกข้อจำกัดวาระของ
ประธานาธิบดี สีมีการสร้างลัทธิบูชาบุคคลรอบตัว
เขา “โดยมีหนังสือ การ์ตูน เพลงป๊อป และกระทู้
ทำเต๋น”

★ อุดมการณ์สี จิ้นผิง

อุดมการณ์สี จิ้นผิงคือหลักปฏิบัติสำหรับ
ประชาชน เพื่อยกระดับจีนไปสู่การเป็นประเทศ
สังคมนิยมยุคใหม่ โดยหลักปฏิบัติทั้ง ๑๔ ข้อนี้
ครอบคลุมประเด็นสำคัญ ๒ ด้าน คือ ๑) ด้าน
เศรษฐกิจ เดินหน้าให้เกิด “การปฏิรูปที่ลึกซึ้งและ
สมบูรณ์” และปรับใช้ “แนวคิดใหม่เพื่อการพัฒนา”
เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวจีนทั่วประเทศ
พร้อมกับการขยายอิทธิพลของจีนในเวทีโลกภายใต้
วิสัยทัศน์การสนับสนุนการสร้างอนาคตร่วมกันของ
มนุษยชาติ และ ๒) ด้านการเมือง มุ่งเน้นการรวม
อำนาจเข้าสู่ส่วนกลาง โดยระบุให้พรรคคอมมิวนิสต์
มีอำนาจเด็ดขาดในการตัดสินใจ บังคับใช้กฎหมาย

และกำกับดูแลหน่วยงานของพรรค รวมทั้งอำนาจ
บริหารเหนือกองทัพประชาชน นอกจากนี้ ยังตอกย้ำ
ความสำคัญของนโยบาย “หนึ่งประเทศ สองระบบ”
ซึ่งหมายถึงระบบการปกครองของจีนแผ่นดินใหญ่
และเขตบริหารพิเศษฮ่องกงและมาเก๊า และ “หลัก
การจีนเดียว” ตอกย้ำความสัมพันธ์ระหว่างจีนแผ่นดิน
ใหญ่กับไต้หวัน

อุดมการณ์สี จิ้นผิง” ว่าด้วยแนวคิดสังคมนิยม
อันเป็นคุณลักษณะเฉพาะสำหรับชาวจีนยุคใหม่

๑. ให้อำนาจพรรคคอมมิวนิสต์เป็นผู้นำใน
การทำงานทั้งหมด

๒. ดำเนินงานโดยเน้นคนเป็นศูนย์กลาง

๓. ดำเนินการปฏิรูปอย่างลึกซึ้งและสมบูรณ์
อย่างต่อเนื่อง

๔. ปรับใช้วิสัยทัศน์ใหม่เพื่อการพัฒนา

๕. ส่งเสริมให้คนเป็นปัจจัยหลักขับเคลื่อน
ประเทศ

๖. เน้นการกำกับดูแลในทุกมิติให้เป็นไป
ตามกฎหมาย

๗. เชิดชูค่านิยมหลักของสังคมนิยม

๘. ให้ความสำคัญและยกระดับคุณภาพชีวิต
ด้วยการพัฒนา

๙. สนับสนุนให้มนุษย์และธรรมชาติอยู่ร่วม
กันได้อย่างกลมกลืน

๑๐. แสวงหาแนวทางแบบองค์รวมเพื่อเสริม
สร้างความมั่นคงของชาติ

๑๑. เน้นอำนาจของพรรคคอมมิวนิสต์เหนือ
กองทัพประชาชน

๑๒. เน้นหลักการ “หนึ่งประเทศ สองระบบ”
และสนับสนุนการรวมชาติ

๑๓. สนับสนุนการสร้างอนาคตร่วมกันของ
มนุษยชาติ

๑๔. ใช้การกำกับดูแลอย่างเต็มรูปแบบและ
เข้มงวดในการบริหารพรรคคอมมิวนิสต์

★ ผลงานในการพัฒนาประเทศของ สี จิ้นผิง

อุดมการณ์สี จิ้นผิง ๑๔ ข้อที่ถูกรวบรวมไว้ในรัฐธรรมนูญพรรคเป็นหลักปฏิบัติเพื่อนำจีนไปสู่การเป็นประเทศสังคมนิยมสมัยใหม่ที่เจริญรุ่งเรือง แข็งแกร่ง และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทั้งด้านเศรษฐกิจและการเมือง โดยมีประเด็นสำคัญทางเศรษฐกิจคือ การเรียกร้อง “การปฏิรูปที่ลึกซึ้งและสมบูรณ์” พร้อมปรับใช้ “แนวคิดใหม่ ๆ เพื่อการพัฒนา”

การกำหนดนโยบายที่ให้ความสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิตชาวจีนและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อให้มนุษย์และธรรมชาติอยู่ร่วมกันได้อย่างกลมกลืน และการขยายอิทธิพลของจีนในเวทีโลกภายใต้วิสัยทัศน์สนับสนุนการสร้างอนาคตร่วมกันของมนุษยชาติ ในขณะที่สาระสำคัญทางการเมืองมุ่งรวมอำนาจเข้าสู่ส่วนกลาง โดยเน้นอำนาจของพรรคคอมมิวนิสต์ในการตัดสินใจ บังคับใช้กฎหมาย และกำกับดูแลหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงอำนาจของพรรคเหนือกองทัพประชาชน ตอกย้ำความสำคัญของนโยบาย “หนึ่งประเทศ สองระบบ” ซึ่งหมายถึงจีนแผ่นดินใหญ่และเขตบริหารพิเศษฮ่องกงและมาเก๊า และ “หลักการจีนเดียว” ตรึงความสัมพันธ์จีนแผ่นดินใหญ่กับไต้หวัน

หลายปีที่ผ่านมาภายใต้การนำของนายสี จิ้นผิง จีนได้ก้าวเข้าสู่ “ยุคใหม่” นำมาซึ่งความสำเร็จที่สำคัญหลายประการทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เศรษฐกิจจีนเร่งตัวอย่างรวดเร็วส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) เพิ่มขึ้นเป็น ๘๐ ล้านล้านหยวน ซึ่งคิดเป็นปัจจัยสนับสนุนราว ๓๐% ของการเติบโตของเศรษฐกิจโลก ตั้งแต่ปี ๒๐๑๓-๒๐๑๖ โดยโครงสร้างเศรษฐกิจจีนได้เปลี่ยนผ่านเข้าสู่ยุคที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม มีอุตสาหกรรมเกิดใหม่ที่สำคัญคือเศรษฐกิจดิจิทัลและผลงานด้านเทคโนโลยีอีกมากมาย เช่น รถไฟ

ความเร็วสูง โดรนส่งสินค้า รถยนต์ไฟฟ้า เป็นต้น

นอกจากนี้ ผลประกอบการการค้าและการลงทุนกับต่างชาติของจีนอยู่ในระดับแนวหน้าของโลก โดยเฉพาะโครงการ Belt and Road Initiatives ในเวลาเดียวกันโครงการช่วยเหลือคนยากจนในจีนก็ประสบผลสำเร็จ ทำให้ประชากรกว่า ๖๐ ล้านคนพ้นขีดความยากจน ส่งผลให้อัตราความยากจนของจีนลดลงจากราว ๑๐% เหลือต่ำกว่า ๔% เท่านั้น ความสำเร็จที่เด่นชัดที่สุดของนายสี จิ้นผิงคือ การปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและการปรับโครงสร้างการบริหารพรรคคอมมิวนิสต์เพิ่มที่นั่งให้แก่พันธมิตร ส่งผลให้อำนาจของนายสี จิ้นผิง เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

สี จิ้นผิง กลายเป็นผู้นำจีนที่ทรงอิทธิพลที่สุดแห่งยุค คาดการณ์ว่าการปฏิรูปเศรษฐกิจและการเมืองจีนใน ๕ ปีข้างหน้าจะเป็นไปอย่างราบรื่น ใน ๕ ปีที่ผ่านมา นายสี จิ้นผิงให้ความสำคัญในการกวาดล้างคอร์รัปชันอย่างมาก ทำให้การแก้ปัญหาหนี้ในประเทศที่สูงถึง ๒๖๐% ของ GDP การปฏิรูปรัฐวิสาหกิจที่ไม่มีประสิทธิภาพและ zombie companies ไม่เห็นผลเป็นรูปธรรมเท่าที่ควร ความสำเร็จในการรวมอำนาจของประธานาธิบดีสี จิ้นผิง ประกอบกับคณะกรรมการถาวรไปลิตบูโรชุดใหม่ที่มีแนวคิดทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองในทิศทางเดียวกับเขา จะส่งผลให้การขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจในอีก ๕ ปีข้างหน้าเป็นไปอย่างราบรื่นรวดเร็ว นอกจากนี้ การบรรจุชื่อของนายสี จิ้นผิงไว้ในรัฐธรรมนูญของพรรค ยังส่งสัญญาณเตือนใครก็ตามที่ทำทลายอำนาจตัดสินใจของนายสี จิ้นผิง ถือเป็นภัยคุกคามต่อการปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์

จีนเดินหน้าเปิดประเทศ ให้ความสำคัญกับ “คุณภาพ” ชูการพัฒนาชนบทเป็นครั้งแรก มุ่งสู่การเป็นประเทศทรงอิทธิพลภายในปี ๒๐๕๐ นายสี จิ้นผิงไม่ได้กล่าวถึงเป้าหมายตัวเลขการเติบโตทางเศรษฐกิจในการประชุมสมัชชาใหญ่ครั้งนี้เหมือนที่

ผ่านมา แต่มุ่งเน้นประเด็นสำคัญไปที่การพัฒนา
อย่างมีคุณภาพ เป็นนัยสำคัญว่าอัตราการเจริญ
เติบโตของ GDP จีนจะค่อย ๆ ชะลอลงในระยะต่อไป
แต่เป็นไปเพื่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน
ในระยะยาว

★ นโยบายปราบปรามคอร์รัปชัน

ผลงานที่เด่นชัดและยิ่งใหญ่ที่สุดของสี จิ้นผิง
คงเป็นเรื่องนโยบายปราบปรามคอร์รัปชัน ที่เขามอง
ว่าเป็นปัญหาสะสมของพรรคคอมมิวนิสต์มานาน
แล้ว และหากไม่รีบจัดการจนประชาชนเกิดความ
ไม่พอใจอาจจะก่อให้เกิดกระแสต่อต้านพรรค
คอมมิวนิสต์ขึ้นมาได้ ซึ่งสีมีคำสั่งห้ามเจ้าหน้าที่รัฐ
รับเงินจากเอกชน แม้แต่เรื่องเล็กน้อยอย่างการรับ
ของขวัญหรือรับของในงานเลี้ยงก็ไม่ได้เด็ดขาด
นอกจากนี้ยังเอาจริงกับการลงโทษ เจ้าหน้าที่รัฐที่
พัวพันกับคดีคอร์รัปชัน จนมีเจ้าหน้าที่ถูกลงโทษไป
แล้วกว่า ๑ ล้าน ๕ แสนคน

นับตั้งแต่ สี จิ้นผิง ก้าวขึ้นเป็นผู้นำสูงสุดของ
สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อปี ค.ศ. ๒๐๑๓
นโยบายที่ “โดนใจ” คนจีนมากที่สุด เห็นจะเป็นการ
ปราบปรามการคอร์รัปชันอย่างเอาจริงเอาจังภายใต้
แคมเปญที่ว่า ปราบเลื้อย ตีแมลงหวี่ ด้วยทำที่อัน
ถ่อมตนของสี จิ้นผิง ทำให้เขากลายเป็นผู้นำใจดี มี
เมตตาและมีเสน่ห์อยู่เสมอ แต่เมื่อลงมือปฏิบัติ
แล้วกลับรวดเร็ว เด็ดขาด เข้มงวด ไม่มีผ่อนปรนแต่
อย่างใด ทำให้ในช่วงห้าปีที่ผ่านมา การปราบปราม
คอร์รัปชันของจีนถูกกล่าวขวัญบ่อยที่สุดว่า “เอาจริง
ไม่มีปาที่” การปราบปรามคอร์รัปชันของรัฐบาลจีน
อาจจำแนกได้ในสองลักษณะ กล่าวคือ การปราบ
คอร์รัปชันในกลุ่มสมาชิกพรรค และการปราบ
คอร์รัปชันในกลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ

การปราบคอร์รัปชันลักษณะแรก คือ การ
จัดการกับสมาชิกพรรคที่ฉ้อฉล คอร์รัปชัน ซึ่งโดย
มากมักเป็นกลุ่มผู้นำองค์กรที่ได้โปรโมตจากพรรค

ทั้งนี้รัฐบาลมีคณะกรรมการตรวจสอบวินัยแห่งคณะ
กรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์ (Central Com-
mission for Discipline Inspection หรือ CCDI) ที่
นับวันยิ่งจะทรงอิทธิพลมากขึ้นเรื่อย ๆ CCDI ได้
ประกาศรายงานเมื่อ ปี ๒๐๑๗ CCDI ได้ลงโทษทาง
วินัยสมาชิกพรรคไปแล้ว ๕๒๗,๐๐๐ คน ในจำนวน
นี้เป็นเจ้าหน้าที่รัฐระดับรัฐมนตรีถึง ๕๘ คน จะว่าไป
แล้ว CCDI เปรียบเสมือน “หมัดเหล็ก” ที่ สี จิ้นผิง ใช้
กำราบสมาชิกพรรคที่ทุจริต แต่หากมองอีกด้านหนึ่ง
CCDI คือเครื่องมือที่ทานประธานสีใช้จัดการกับศัตรู
ทางการเมืองที่มีชนกิตติหลังเป็นเรื่องอื้อฉาวเกี่ยว
กับทุจริตคอร์รัปชัน

นอกจาก CCDI จะเป็นมือไม้ให้รัฐบาลตี
ปราบปรามทุจริตแล้ว สี จิ้นผิง ยังได้เลือกใช้บริการ
องค์กรตรวจเงินแผ่นดินจีน (Chinese National
Audit Office) หรือ CNAO ทำหน้าที่ป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตอีกเช่นกัน CNAO ถือกำเนิด
เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๙๓ หน้าที่หลักคือ ตรวจสอบความ
ถูกต้องของหน่วยงานรัฐที่ใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน
ทั้งนี้ CNAO ไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับเรื่องทุจริตคอร์รัปชัน
มากนัก เนื่องจากเมื่อตรวจพบพฤติการณ์ผิดปกติ
CNAO จะรายงานพฤติการณ์ดังกล่าวให้ตำรวจหรือ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป CNAO เริ่ม
เป็นที่รู้จักมากขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๓ เมื่ออดีตผู้
ว่าการ สตง.จีน (Auditor General) นายหลี่ จิ้นหัว
(Li Jinhua) เสนอรายงานภาพรวมการทำงานตรวจสอบ
ของ CNAO ต่อที่ประชุมสมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์
ครั้งที่ ๑๐ ซึ่งการนำเสนอรายงานในครั้งนั้นแสดง
ข้อมูลการทุจริตคอร์รัปชันจำนวนมากที่พบจากการ
ตรวจสอบ จนทำให้หลายฝ่ายเริ่มวิตกกังวลกับปัญหา
คอร์รัปชันที่กำลังทำลายสังคมจีน

ผลสะท้อนครั้งนั้นทำให้เกิดคัพทึโนแวนดวง
การเมืองจีนว่า Audit Storm เพราะพลังที่ หลี่ จิ้นหัว
นำเสนอรายงานต่อที่ประชุมพรรค สื่อมวลชนจีนได้ดี
ข่าว และกลายเป็นประเด็นร้อนในสังคมจีนจน

กระทั่งเกิดการตรวจสอบครั้งใหญ่ราวกับพายุที่ทำให้สังคมนจีนเริ่มเรียนรู้แล้วว่าปัญหาคอร์รัปชันภายในประเทศไม่ใช่เรื่องเล็กอีกต่อไป CNAO ยังคงทำหน้าที่ตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนางานตรวจสอบจนเป็นที่โดดเด่นในเวทีการตรวจเงินแผ่นดินโลก

หลังเหตุการณ์ Audit Storm สดง.จีน ได้พัฒนาแนวทางการตรวจสอบที่เรียกว่า Real-time Audit ขึ้นในสมัยของนายหลิว เจียอี้ (Liu Jiayi) เป็น Auditor General โดยแนวคิดของ Real-time Audit คือ การตรวจสอบให้เป็นปัจจุบันทันกาล สามารถยับยั้งความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับเงินแผ่นดินก่อนเบิกจ่ายได้ที่มาของ Real-time Audit เริ่มต้นหลังจากเกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ที่มณฑลเสฉวนในปี ค.ศ. ๒๐๐๘ ทำให้การฟื้นฟูมณฑลจำเป็นต้องใช้เงินงบประมาณมหาศาลทั้งจากรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม เมื่อเม็ดเงินความช่วยเหลือลงไปในพื้นที่ประสบภัยจำนวนมาก โอกาสรั่วไหลและทุจริตก็เกิดขึ้นได้ง่าย ด้วยเหตุนี้ CNAO จึงใช้วิธีการตรวจสอบตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ ระหว่างดำเนินโครงการ และติดตามความก้าวหน้าของโครงการช่วยเหลือนั้นไปด้วย โดยไม่ต้องรอให้โครงการช่วยเหลือนั้นแล้วเสร็จจึงลงตรวจต่อมา แนวคิด Real-time Audit ได้รับการสนับสนุนด้วยเทคโนโลยีการตรวจสอบที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในยุคที่ Big Data Analytic กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการเปลี่ยนโฉมหน้าทุกวงการไม่ว่าแม้แต่แวดวงการตรวจเงินแผ่นดิน

นอกเหนือจาก Real-time Audit แล้ว CNAO มีการตรวจสอบอีกประเภทที่เรียกว่า Economic Accountability Audit ซึ่งเป็นการตรวจสอบผู้บริหารหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ (State-owned Enterprises) ที่เมื่อพ้นจากตำแหน่งไปแล้ว จะต้องแสดงทรัพย์สินเพื่อให้ CNAO ตรวจสอบว่ามีการเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินส่วนตัวอย่างไร สมเหตุสมผลหรือไม่ พุด

ง่าย ๆ คือ CNAO ตรวจสอบการยื่นบัญชีทรัพย์สินของเหล่าสมาชิกพรรคที่ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ด้วย หลังจาก สี จิ้นผิง ขึ้นครองอำนาจ ในปี ค.ศ. ๒๐๑๓ นโยบายการปราบปรามการคอร์รัปชันเป็นนโยบายสำคัญที่ชูขึ้นมา ที่สำคัญสีทำจริง ไม่กลัวใครหน้าไหน โดย สี จิ้นผิง มอบหมายให้หลี่ เค่อเฉียง (Li Keqiang) นายกรัฐมนตรีเป็นผู้กำกับดูแล CNAO ในยุคของสี จิ้นผิง CNAO เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ “ปิดทองหลังพระ” เพราะเรื่องทุจริตข้อหาที่เป็นประเด็นในสังคมนจีน ล้วนแล้วแต่มาจากการตรวจสอบของ CNAO สี จิ้นผิง เคยให้กำลังใจกับเหล่าผู้ตรวจสอบของ CNAO ไว้ว่า การทำหน้าที่ตรวจสอบขององค์กรตรวจเงินแผ่นดินจีนเปรียบเสมือน “ดาบ” ที่ปราบคนโกง

อย่างที่กล่าวไปแล้วตอนต้นว่า สี จิ้นผิง เป็นผู้นำที่ “อ่อนนอกแต่แข็งใน” เขาให้ความสำคัญกับการตรวจสอบอย่างจริงจัง โดยเฉพาะหลังการประชุมสมัชชาพรรคครั้งที่ ๑๙ เมื่อปีที่แล้ว สี จิ้นผิง จัดทัพ ปรับกระบวนการใหม่เพื่อทำให้การบริหารประเทศในสมัยที่ ๒ ของเขาเต็มไปด้วยความราบรื่นหนึ่งในหน่วยงานที่ถูกปฏิรูป ยกเครื่อง คือ CNAO หลังจากที่หลิว เจียอี้ หมดวาระการดำรงตำแหน่ง Auditor General แล้ว สี จิ้นผิง ได้แต่งตั้งนางหู เซจุน (Hu Zejun) ขึ้นมาเป็น Auditor General นางหู หรือมาตามหู นับเป็น Auditor General หญิงคนแรกของจีน ขณะเดียวกัน สี จิ้นผิง ได้ปฏิรูปการตรวจเงินแผ่นดินจีนด้วยการรวมศูนย์อำนาจให้อยู่ในรูปของคณะกรรมการกลางด้านการตรวจเงินแผ่นดิน (The Central Audit Committee) โดยเขานั่งเป็นประธาน มีนายหลี่ เค่อเฉียง และนายจ้าว เล่อจี้ จาก CCDI เป็นรองประธานการปฏิรูปการตรวจเงินแผ่นดินจีนครั้งนี้ ทำโดยการยุบรวมหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแล ตรวจสอบติดตามรัฐวิสาหกิจหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการคลังที่ทำหน้าที่กำกับดูแลเรื่องการเบิกจ่ายเงิน ตลอดจนหน่วยงาน

ที่ทำหน้าที่ติดตามโครงการขนาดใหญ่ของจีน... หน่วยงานที่เวลานี้ถูกยุบรวมเข้ากับ CNAO และมีคณะกรรมการกลางด้านการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้กำกับดูแล ให้นโยบาย และติดตามผลการตรวจสอบที่สำคัญ การปฏิรูปการตรวจเงินแผ่นดินจีนครั้งนี้ นับเป็นก้าวสำคัญของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมจีนที่มี สี จิ้นผิง เป็นแม่ทัพใหญ่

นับตั้งแต่รัฐบาลโดยการนำของนายสี จิ้นผิง (Xi Jinping) ได้ประกาศนโยบายการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันนั้น ทำให้ผลการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันเห็นผลได้อย่างเด่นชัด คือ

๑. มีการปรับพฤติกรรมการทำงานใหม่ ทำให้กระแสนิยมความฟุ่มเฟือยถูกหยุดยั้ง เจ้าหน้าที่รัฐไม่กล้าใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยและไม่กล้ารับหรือให้ของขวัญ สถานบริการเอกสารต่าง ๆ ที่ให้บริการความฟุ่มเฟือยแก่ผู้นำหรือเจ้าหน้าที่รัฐถูกสั่งห้าม หากเจ้าหน้าที่รัฐมีบัตรสมาชิกของสถานบริการเหล่านี้จะต้องถอนชื่อออก โครงการใช้งบประมาณเพื่อหวังท่องเที่ยวถูกปฏิเสธเกือบทั้งหมด ส่งผลให้สภาพ

ตลาดสินค้าของจีนในปี ๒๕๕๗ เกี่ยวกับราคาสุรา ขาวระดับพรีเมียมในจีนปรับลดลง สินค้าฟุ่มเฟือยจากต่างประเทศที่วางขายในประเทศจีนลดจำนวนลง นอกจากนี้สินค้าประเภทของฝากของกำนัลระดับพรีเมียมก็มียอดขายลดลงด้วย

๒. ผู้ถูกลงโทษในคดีทุจริตคอร์รัปชันมีจำนวนมากขึ้น รวมทั้งดำเนินการต่อต้านการรับสินบน และการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบให้มีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น โดยมีการติดตาม “ผู้ลี้ภัยทางเศรษฐกิจ” ที่เดินทางหลบหนีคดีไปต่างประเทศอย่างจริงจัง

๓. การทำให้ข้าราชการไม่กล้าคิดจะทุจริตคอร์รัปชัน จากความสำเร็จที่เกิดขึ้น จึงทำให้ประเทศจีนมีการสร้างระบบที่สามารถป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน ในการทำให้ศาลมีความยุติธรรมและเป็นเอกเทศ มีการเมืองที่โปร่งใส รวมทั้งการให้สื่อและสังคมสามารถวิจารณ์และตรวจสอบรัฐได้

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

เสนาศึกษา

ความดันโลหิตต่ำ ไม่ใช่โรค

พ.อ. นพ.ยรรยงค์ อิ่มสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองแพทย์

สำนักงานสนับสนุนหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา (นทพ.) กองบัญชาการกองทัพไทย

ความดันโลหิต หมายถึง แรงดันของกระแสเลือดที่กระทบต่อผนังหลอดเลือด ซึ่งเกิดจากการสูบฉีดของหัวใจซึ่งสามารถวัดโดยใช้เครื่องวัดความดัน (Sphygmomanometer) วัดที่แขน และมีค่าที่วัดได้ ๒ ค่า คือค่าความดันโลหิตตัวบน (ตัวเลขค่ามาก) หรือความดันซิสโตลิก (Systolic blood pressure) หมายถึง แรงดันเลือดขณะที่หัวใจบีบตัวซึ่งอาจสูงตามอายุ ความดันช่วงบนในคนเดียวกันอาจมีค่าแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย ตามท่าของร่างกาย การเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ และปริมาณของการออกกำลังกาย ค่าความดันโลหิตตัวล่าง (ตัวเลขค่าน้อย) หรือความดันไดแอสโตลิก (Diastolic blood pressure) หมายถึง แรงดันเลือดขณะที่หัวใจคลายตัว ปัจจุบันความดันโลหิตที่เรียกว่า “เหมาะสม” ในผู้ใหญ่ที่อายุมากกว่า ๑๘ ปี คือ ตัวบนไม่เกิน ๑๒๐ มม.ปรอท และตัวล่างไม่เกิน ๘๐ มม.ปรอท เราเรียกร้อยว่า ๑๒๐/๘๐ ความดันโลหิตที่ “อยู่ในเกณฑ์ปกติ” คือ ๑๒๐-๑๒๙/๘๐-๘๙ มม.ปรอท

ความดันโลหิตสูง คือ ความดันโลหิตตัวบนมากกว่า (หรือเท่ากับ) ๑๔๐ และตัวล่างมากกว่า (หรือเท่ากับ) ๙๐ มม.ปรอท อย่างไรก็ตามก่อนที่จะเรียกว่าผู้ป่วยมีความดันโลหิตสูงได้นั้น แพทย์จะต้องวัดซ้ำหลาย ๆ ครั้ง หลังจากให้ผู้ป่วยพักผ่อนเหนื่อยอย่างน้อย ๑๕ นาที แล้ววัดความดันซ้ำจนกว่าจะแน่ใจว่าความดันสูงจริง และที่สำคัญเทคนิคการวัดความดันต้องถูกต้องด้วย ความดันโลหิตสูงเล็กน้อย แต่ยังคงอยู่ในเกณฑ์ปกติ คือ ๑๓๐-๑๓๙/๘๕-๘๙ มม.ปรอท

การวัดความดันโลหิต ควรวัดในท่านั่ง ผ่อนคลายตามสบาย วางแขนลงบนโต๊ะที่จะทำการวัด โดยจัดให้ระดับที่วางแขนนั้นอยู่ในระดับเดียวกับหัวใจ ควรจะทำการวัดหลังจากที่นิ่งพักอย่างน้อย ๑๕ นาที ไม่วัดหลังจากดื่มกาแฟ หรือ สูบบุหรี่ ขนาดของผ้าพันแขนก็ต้องเหมาะสมกับแขนผู้ถูกวัดด้วย

โรคความดันโลหิตต่ำเป็นอย่างไร ความจริงแล้วไม่มี “โรคความดันโลหิตต่ำ” มีแต่ภาวะความดันโลหิตต่ำที่เกิดขึ้นเนื่องจากร่างกายขาดสารน้ำ เช่น ท้องเสีย อาเจียน เสียเลือด อากาศร้อนจัด หรือจากยาบางชนิด ความดันที่วัดได้ ๙๐/๖๐ มม.ปรอท ไม่ได้หมายความว่า เป็นความดันโลหิตที่ต่ำกว่าปกติ คนจำนวนมากมีความดันโลหิตขนาดนี้โดยไม่มีอาการผิดปกติ อาการหน้ามืด เวียนศีรษะบ่อย ๆ ที่คนส่วนใหญ่คิดว่าเป็นจาก “ความดันต่ำ” นั้น อาจเกิดจากหลายสาเหตุ มักจะเกิดจากการขาดการออกกำลังกายมากกว่าที่จะเกิดจากภาวะความดันโลหิตต่ำ การรักษาภาวะความดันโลหิตต่ำต้องรักษาที่สาเหตุไม่ใช่การดื่มเบียร์เพื่อให้ความดันสูงขึ้นปกติได้อย่างที่เข้าใจกัน

ความดันโลหิตต่ำ (Hypotension) คือภาวะที่ความดันโลหิต (เลือด) ซิสโตลิก (Systolic blood pressure) ต่ำกว่า ๙๐ มม.ปรอท และ/หรือ ความดันโลหิตไดแอสโตลิก (Diastolic blood pressure) ต่ำกว่า ๖๐ มิลลิเมตรปรอท ซึ่งความดันโลหิตต่ำอาจต่ำเพียงความดันซิสโตลิก หรือ ไดแอสโตลิกตัวใดตัวหนึ่ง หรือต่ำทั้งสองตัวก็ได้ ซึ่งโดยทั่วไปแพทย์ไม่จัดความดันโลหิตต่ำเป็นโรค แต่จัดเป็นภาวะความดันโลหิตต่ำ พบเกิดได้ทั้งสองเพศใกล้เคียงกัน และพบได้ในทุกอายุ ตั้งแต่เด็กอ่อนไปจนถึงผู้สูงอายุ ความดันโลหิตต่ำมีทั้งชนิดที่ต้องการการรักษาและไม่ต้องการการรักษา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสาเหตุ เช่น ถ้าเกิดจากการใช้ยาบางอย่าง แพทย์อาจจะแนะนำให้หยุดยาหรือลดปริมาณยาลง สำหรับอาการความดันโลหิตต่ำที่ทำให้เกิดอาการเวียนศีรษะและเป็นลม หากเกิดขึ้นกับคนอายุน้อยที่ไม่ได้เป็นโรคหัวใจก็ไม่มีอะไรต้องกังวล แต่อาจจะเป็นอาการที่ค่อนข้างรุนแรงหากเกิดขึ้นกับผู้สูงอายุ เพราะคนกลุ่มนี้อาจจะมีปัญหาเกี่ยวเนื่องอื่นที่ทำให้การรักษาระดับความดันให้คงที่เป็นเรื่องยากสำหรับผู้ที่มีความดันโลหิตต่ำและไม่พบอาการ

ผิดปกติ ในทางการแพทย์ยังถือว่าสุขภาพเป็นปกติ ไม่จำเป็นต้องเข้ารับการรักษา

ส่วนอาการความดันตกจากการเปลี่ยนท่าร่าง (orthostatic hypotension) ซึ่งทำให้เกิดอาการหน้ามืดหากมีการเปลี่ยนจากท่านั่งหรือนอนไปสู่ว่ายืนเร็ว ๆ ก็อาจจะต้องรักษาด้วยการใช้ยา แต่บางครั้งการบำบัดโดยไม่ใช้ยาอาจจะได้ผลดี โดยเฉพาะการพยายามหลีกเลี่ยงเพื่อไม่ทำให้อาการแย่ลง เช่น การลุกขึ้นยืนเร็ว ๆ ภาวะขาดน้ำ การอาบน้ำที่อุ่นจัด หรือการนอนนาน ๆ รวมถึงการพยายามป้องกันไม่ให้อาการเหล่านี้เกิดขึ้นด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การยกศีรษะสูงในขณะที่นอน รับประทานเกลือให้มากขึ้น หรือการใส่ถุงน่องที่ช่วยให้เลือดไหลเวียนได้ดีขึ้น

ความดันต่ำเกิดจากอะไร?
สาเหตุของภาวะความดันโลหิตต่ำ

ระดับความดันโลหิตจะแตกต่างกันไปตามอิริยาบถของร่างกาย จังหวะการหายใจ สภาพร่างกาย ระดับความเครียด อาหารหรือเครื่องดื่มที่บริโภค และช่วงเวลาในแต่ละวัน ซึ่งโดยปกติความดันโลหิตมักลดต่ำลงในเวลากลางคืนและเพิ่มขึ้นเมื่อตื่นนอน ส่วนสาเหตุอื่นที่อาจทำให้ความดันต่ำได้แก่ กรรมพันธุ์ อายุที่เพิ่มมากขึ้น การใช้ยาบางชนิด เช่น ยาเบต้า-บล็อกเกอร์ ยาแอลฟา-บล็อกเกอร์ ยาลดความดันโลหิต และยาขับปัสสาวะ รวมไปถึง

โรคหรือภาวะต่าง ๆ ที่มีผลต่อระดับความดันโลหิต เช่น การตั้งครรภ์ ภาวะขาดน้ำ ภาวะซีดเศร้า การป่วยติดเชื้อรุนแรง อาการแพ้รุนแรง โรคโลหิตจาง โรคหัวใจ โรคพาร์กินสัน

- สาเหตุส่วนใหญ่ของภาวะความดันโลหิตต่ำ คือ ภาวะขาดสารอาหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวก โปรตีน วิตามินซี วิตามินบี ทำให้เนื้อเยื่อรอบผนัง หลอดเลือดแดงไม่แข็งแรงและคลายตัวมากเกินไป

- การสูญเสียโลหิตทั้งแบบกะทันหัน เช่น อุบัติเหตุ หรือการสูญเสียโลหิตแบบเรื้อรัง เช่น บาดแผลในกระเพาะอาหาร ลำไส้หรือที่ไต

- การสูญเสียน้ำ เช่น เหงื่อ ถ่ายเหลวเป็นน้ำ ความดันต่ำ เป็น ภาวะความดันโลหิตใน หลอดเลือดแดงต่ำกว่าปกติ มักทำให้มีอาการป่วย เช่น เวียนศีรษะ มองเห็นไม่ชัด คลื่นไส้ สับสน ใจสั่น ผิวซัด ผิวหงายเย็นหรือขึ้นผิปกติ เสียการทรงตัว ร่างกายอ่อนแอ ซึ่พจรเต้นเร็ว เป็นลม หรือ อาจเกิดอาการช็อกได้หากภาวะความดันต่ำมีความรุนแรงมาก ซึ่งอาการเหล่านี้อาจรบกวนการใช้ชีวิตประจำวัน หรือก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพร่างกาย และชีวิตของผู้ป่วยได้ ดังนั้น ผู้ป่วยควรสังเกตอาการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเอง เพื่อตรวจรักษาได้ทัน่วงที และหาวิธีดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสม

ความผิดปกติของระบบประสาทอัตโนมัติ (Autonomic disorders) สามารถเป็นสาเหตุของความดันโลหิตต่ำได้ ระบบประสาทอัตโนมัติคือส่วนหนึ่งของระบบประสาทในร่างกาย ซึ่งจะควบคุมการทำงานของร่างกายที่คุณไม่สามารถสั่งการได้ เช่น การขับเหงื่อ การย่อยอาหาร และจังหวะการเต้นของหัวใจ ระบบประสาทอัตโนมัติยังควบคุมการขยายและหดตัวของเส้นเลือด หากเกิดปัญหาขึ้นที่ระบบประสาทอัตโนมัติจะทำให้เส้นเลือดขยายโดยไม่ยอมหด เป็นสาเหตุของความดันโลหิตต่ำ ความผิดปกติของระบบประสาทอัตโนมัติมักเป็นสาเหตุของความดันโลหิตต่ำขณะเปลี่ยนท่าทางด้วย

การดูแลร่างกายเมื่อมีภาวะความดันโลหิตต่ำ ป้องกันและดูแลตนเองอย่างไร?

เมื่อพบว่าตนเองมีอาการของภาวะความดันต่ำ ผู้ป่วยควรหยุดกิจกรรมทุกอย่างที่กำลังทำอยู่ให้หนึ่งพักหรือนอนลง ดื่มน้ำหรือน้ำเกลือแร่ หากเวียนศีรษะให้นั่งลงแล้วก้มศีรษะไว้ระหว่างหัวเข่า เพื่อช่วยให้ความดันโลหิตกลับเป็นปกติ โดยอาการมักจะดีขึ้นภายในไม่กี่นาที

คำแนะนำต่อไปนี้เป็น เพื่อป้องกันและดูแลตนเองจากอาการของภาวะความดันต่ำ

- **ค่อย ๆ ลุกขึ้นยืน** ควรลุกจากที่นั่งหรือลุกออกจากเตียงช้า ๆ โดยเฉพาะเวลาตื่นนอนตอนเช้า หากกำลังนอนอยู่อาจขยับเท้าขึ้นลงเพื่อช่วยการไหลเวียนโลหิต จากนั้นจึงค่อย ๆ ลุกขึ้นช้า ๆ อาจนั่งที่ขอบเตียงก่อนแล้วจึงค่อยยืนขึ้น และอาจเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อเพิ่มจังหวะการเต้นของหัวใจ และการไหลเวียนโลหิตของร่างกายได้ เช่น ยืดเหยียดร่างกายบนเตียงก่อนลุกขึ้นยืน หรือหากกำลังนั่งอยู่และจะลุกขึ้นยืน ให้ไขว่ห้างสลับขาไปมาก่อนแล้วค่อยลุกขึ้น

- **หลีกเลี่ยงการยืนเป็นเวลานาน** จะช่วยป้องกันความดันต่ำประเภทที่เกิดจากการยืนเป็นเวลานาน (Neurally Mediated Hypotension) หรือความดันต่ำจากการสื่อสารที่ผิดพลาดระหว่างสมองและหัวใจ

• **รับประทานอาหารปริมาณน้อยแต่บ่อยครั้ง** แทนการรับประทานอาหารปริมาณมากในครั้งเดียว เพื่อป้องกันความดันต่ำชนิดที่เกิดขึ้นหลังจากรับประทานอาหาร (Postprandial Hypotension) หรือเอนตัวนอนหรือนั่งลงสักพักหลังรับประทานอาหารอาจช่วยบรรเทาอาการลงได้

• **ดื่มน้ำมาก ๆ** เพื่อช่วยเพิ่มปริมาณเลือดและป้องกันการเกิดภาวะขาดน้ำ

• **หลีกเลี่ยงการบริโภคเครื่องดื่มหรืออาหารที่มีคาเฟอีน** เช่น กาแฟ ชา ช็อกโกแลต โดยเฉพาะในเวลากลางวัน

• **งดหรือจำกัดปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์** เพื่อป้องกันการเกิดภาวะขาดน้ำซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของความดันโลหิตต่ำ

• **สวมถุงน่องที่กระตุ้นการไหลเวียนโลหิต** เป็นถุงน่องชนิดที่บีบรัดให้เกิดแรงดันบริเวณเท้า ขา และท้อง ซึ่งจะช่วยให้การไหลเวียนโลหิตและเพิ่มระดับความดันโลหิต แต่ถุงน่องชนิดนี้อาจไม่เหมาะกับผู้ป่วยทุกราย จึงควรขอคำแนะนำจากแพทย์ก่อนใช้งานเสมอ

หากดูแลตนเองแล้วอาการไม่ดีขึ้น ผู้ป่วยควรรีบไปพบแพทย์โดยแพทย์มักรักษาตามสาเหตุที่ทำให้ความดันต่ำ เช่น

• ให้ยารักษาความดันโลหิตต่ำ เช่น ยาฟลูโดรคอร์ติโซน ซึ่งจะช่วยเพิ่มปริมาณเลือดในร่างกาย มักใช้รักษาความดันต่ำที่เกิดจากการยืนหรือการเปลี่ยนท่าทาง และยามิโดทริน ซึ่งจะช่วยเพิ่มความดันโลหิต ในกรณีนี้ผู้ป่วยความดันต่ำเรื้อรัง

• รักษาโรคที่เป็นสาเหตุของความดันต่ำ เช่น หากความดันต่ำจากความผิดปกติของฮอร์โมน แพทย์อาจส่งตัวผู้ป่วยให้ผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิทยาศาสตร์ต่อมไร้ท่อ ซึ่งผู้ป่วยอาจได้รับการรักษาด้วยยาทดแทนฮอร์โมน ใช้ยาปฏิชีวนะเพื่อรักษาการติดเชื้อ หรือใช้ยารักษาอาการคลื่นไส้อาเจียนร่วมรักษาด้วย เป็นต้น

• หากแพทย์วินิจฉัยถึงความดันต่ำจากการใช้ยาบางชนิด แพทย์อาจปรับปริมาณยา หรือให้เปลี่ยนไปใช้ยาชนิดอื่น ๆ แทน และหากผู้ป่วยกำลังใช้ยาที่มีผลข้างเคียงทำให้ความดันต่ำ ควรตรวจวัดความดันเป็นระยะ หรือไปพบแพทย์เพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการใช้ยา

• ใช้ยาอย่างระมัดระวัง โดยหากต้องไปพบแพทย์เนื่องจากอาการเจ็บป่วยทุกครั้งควรแจ้งให้แพทย์ทราบล่วงหน้าว่าตนมีอาการความดันโลหิตต่ำ เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ยาที่ส่งผลให้ความดันโลหิตลดต่ำลงไปอีก

นอกจากนี้ แพทย์อาจแนะนำให้ผู้ป่วยเพิ่มระดับความดันโลหิตด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

• **ควบคุมอาหาร** โดยรับประทานอาหารน้อยกว่าปกติ และแบ่งเป็นหลายมื้อ จำกัดอาหารประเภทคาร์โบไฮเดรต ควรนั่งพักหลังรับประทานอาหาร และหลีกเลี่ยงการรับประทานยาลดความดันก่อนมื้ออาหาร

• **รับประทานอาหารที่มีคุณค่าให้ครบทั้ง ๕ หมู่** เพราะหากผู้ที่มีแนวโน้มเกิดภาวะความดันโลหิตต่ำได้รับสารอาหารไม่เพียงพอจะทำให้ความดันโลหิตต่ำลงไปอีกได้

• **รับประทานอาหารที่มีส่วนประกอบของเกลือ** เพราะโซเดียมจะทำให้ความดันโลหิตเพิ่มขึ้น แต่ควรได้รับคำแนะนำจากแพทย์เสมอ เนื่องจากอาหารที่มีเกลือมากเกินไปอาจไม่เหมาะกับผู้ป่วยบางประเภท

• หากอยู่ในสภาพอากาศร้อน หรือป่วยด้วยการติดเชื้อไวรัส เช่น เป็นหวัด หรือไข้หวัด ให้ดื่มน้ำมากขึ้นเพื่อทดแทนน้ำที่เสียไปจากร่างกาย

• ออกกำลังกายอย่างเหมาะสมเป็นประจำสม่ำเสมอ เพื่อช่วยกระตุ้นการไหลเวียนโลหิต ช่วยให้ระบบประสาทเกิดความสมดุล หลอดเลือดหัวใจแข็งแรง และช่วยรักษาความดันโลหิตต่ำให้ดีขึ้น

- ระวังระดับน้ำตาลเมื่อต้องเปลี่ยนอิริยาบถไปทำอื่น โดยเฉพาะขณะลุกขึ้นยืนจากท่านั่งหรือนอน
- หลีกเลี่ยงการยืนเป็นเวลานาน และหลีกเลี่ยงการยกของหนัก
- ขณะขยับถ่าย ไม่ควรเกร็งท้องหรือตึงเครียดมากเกินไป
- ควรยกระดับศีรษะในขณะนอน อาจใช้ก้อนอิฐหรือแท่งไม้วางรองไว้ใต้หมอน เพื่อช่วยให้

ศีรษะอยู่สูงกว่าปกติ

- ไม่ให้ร่างกายสัมผัสกับน้ำร้อนเป็นเวลานาน เช่น ไม่แช่น้ำร้อนหรือทำสปาเป็นเวลานาน หากรู้สึกเวียนศีรษะให้นั่งลง และอาจเตรียมเก้าอี้แบบกันลื่นไว้ในห้องน้ำด้วย

ขอขอบคุณแหล่งข้อมูล เอกสารอ้างอิง และ ภาพในบทความนี้จาก :

<https://www.thaihealth.or.th/Content/41550-ความดันต่ำ.html>

<https://www.pobpad.com/ความดันต่ำ>

<https://www.nhsinform.scot/illnesses-and-conditions/heart-and-blood-vessels/conditions/low-blood-pressure-hypotension#causes>

ไฟรักไฟสงคราม

บัญชา ชวาลศิลป์

สงครามครั้งที่ ๒ : การให้อภัย

บทที่ ๓ ภูบรรทัด

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

ชาวคอมมิวนิสต์จะต้องไม่กลัวความยากลำบาก เพราะชัยชนะของเราล้วนถูกกลั่นกรองมาจากความยากลำบาก ความดีงามของพวกเขาอยู่ตรงที่พวกเขาได้เพียรพยายามต่อสู้เพื่อแก้ปัญหาให้แก่คนยากคนจนในประเทศของเรา ตลอดจนผู้ยากไร้ทั่วโลก

พวกเขาไม่รู้ว่ายัยชนะอันสูงส่งในอันที่จะนำความสุขและคามอยู่ดีกินดีมาให้ประชาชนจะเกิดขึ้นในวันใด แต่ชาวคอมมิวนิสต์ที่ไม่กลัวความยากลำบากจะต้องพยายามอย่างสุดจิตสุดใจ...

นี่คือคอมมิวนิสต์ที่อาทิตยาเพิ่งรู้จักและเชื่อมั่นในทันทีว่า จากนั้นไปความตายของพี่น้อง คำถามของเด็กหญิงริแจ้ ความยากไร้ของพี่น้องประชาชนอันเป็นผลจากการถูกเอารัดเอาเปรียบ รวมทั้งความตายของพี่น้องผองเพื่อนที่ธรรมชาติกำลังจะได้รับการตอบในอีกไม่ช้า

อาทิตยาอยากให้เช้าวันใหม่มาถึงโดยเร็ว

บทที่ ๔ หัวเกยป้อม

ผ่านภพก้าวขึ้นรถยนต์บรรทุกทหารสี่แถวเข้ม หันไปสำรวจความเรียบร้อยของขบวน แล้วให้สัญญาณเริ่มการเคลื่อนที่ เสียงเครื่องยนต์ในขบวนดังกระหึ่มแล้วเริ่มการเดินทางกลับที่ตั้งพักที่นครศรีธรรมราชซึ่งใช้เวลาเดินทางไม่มากนัก จากริมเทือกเขาบรรทัด จังหวัดพัทลุง

จุดอ่อนประการหนึ่งของการเคลื่อนย้ายในสถานการณ์สงครามกองโจรเช่นนี้คือการถูกข่มขู่โจมตีจากฝ่ายตรงข้าม ดังนั้น แม้ทหารทุกคนจะรู้สึกผ่อนคลายและโล่งใจที่ผ่านปฏิบัติการครั้งนี้มาได้ แต่ก็ยังไม่สามารถวางใจได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นอาวุธประจำกายของทุกคนจึงยังต้องพร้อมอยู่ในมือ สายตาสอดสายค้นหาสิ่งผิดปกติสองข้างทาง เบื้องบน เครื่องบินตรวจการณ์บินสำรวจรอบเส้นทางเคลื่อนที่เคียงคู่ไปกับขบวนเดินทางของทหารปืนใหญ่พร้อมเข้าที่ตั้งยิงฉุกเฉินริมทางทันทีที่เกิดความจำเป็นต้องให้การยิงสนับสนุนการปะทะ ผ่านภพตรวจสอบการติดต่อสื่อสารระหว่างภาคพื้นดินกับกำลังคุ้มกันทางอากาศเป็นระยะ ๆ

ตลอดระยะเวลา ๑๕ วันของการเข้าปฏิบัติการตามแผน ไม่ปรากฏว่ามีการปะทะที่รุนแรงแต่

อย่างไรก็ตาม กำลังฝายตรงข้ามซึ่งต้อกว่าทั้งกำลังคนและอาวุธยังคงใช้ยุทธวิธีสงครามจรยุทธ์หลักเลี่ยงการปะทะและหาโอกาสช่วงชิงเป็นฝ่ายเข้ากระทำด้วยการซุ่มโจมตีเพื่อร้งหน่วงการเคลื่อนที่เข้าหาที่หมาย วิธีการหลักในการตั้งรับใช้ทุระเบิดเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความสูญเสียซึ่งก็ได้ผลไม่น้อย มีกำลังพลได้รับบาดเจ็บจากทุระเบิดหลายนาย

ทุระเบิดหรือที่พวกทหารชอบเรียกกันว่า ‘ไอ้เบ้’ นับเป็นเครื่องมือการรบที่ทำลายขวัญของฝ่ายทหารซึ่งมีอำนาจกำลังรบเหนือกว่าได้เป็นอย่างดีภาพของเพื่อนที่ได้รับบาดเจ็บ บางคนถึงกับขาขาด ร้องโอดโอยนอกจากจะทำให้การเคลื่อนที่ตามแผนต้องชะงักลงเพื่อรอส่งผู้ได้รับบาดเจ็บกลับไปรักษาแล้ว ภาพเหล่านั้นยังบั่นทอนขวัญกำลังใจของทหารเป็นส่วนรวมอีกด้วย แม้ถึงที่สุดแล้วจะได้รับการดูแลอย่างดีจากระบบการส่งกลับและการรักษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพโดยมีเฮลิคอปเตอร์เป็นเครื่องมือสำคัญก็ตาม

ทหารส่วนใหญ่ยินดีจะยิงต่อสู้กันมากกว่าต้องเผชิญกับไอ้เบ้ บาดเจ็บมากบ้างน้อยบ้างไม่ถึง ๑๐ ราย ทุกที่หมายซึ่งกำหนดขึ้นตามแผนถูกกำลังทหารเข้าตรวจค้นครบถ้วน แต่กระนั้นก็เป็นเพียงที่พักรั่วครวญเล็ก ๆ เท่านั้น ยังไม่สามารถค้นพบที่หมายขนาดใหญ่โดยเฉพาะค่ายเขาแก้วอันเป็นที่หมายหลักของปฏิบัติการครั้งนี้

“ม้งกร ๑ จากธงชัย ๓...เปลี่ยน” ผ่านภพเรียกขานชายชาญเพื่อนรักผ่านเครื่องรับส่งวิทยุสนามด้วยน้ำเสียงระดับปกติ ไม่ต้องกระซิบกระซาบเหมือนเมื่อคืน

“จากม้งกร ๑ เปลี่ยน” เสียงตอบว่าเรง

“ไซคตินะเพื่อน แล้วคุยกันใหม่ เลิก...”

“โอเค...เลิก”

ทั้งสองแยกกันที่บริเวณสี่แยกท่ามิหรำ จุดต่อระหว่างถนนเพชรเกษมกับถนนสายเอเชียที่ซานเมืองพัทลุง ผ่านภพนำกำลังส่วนบัญชาการ

กลับนครศรีธรรมราช ส่วนชายชาญนำกำลังจากกองพันทหารราบกลับหาดใหญ่

นับเป็นเวลาเกือบเดือนที่เพื่อนรักทั้งสามรวมทั้งเพื่อนนักรบ ทปท. รุ่นใหม่เกือบ ๑๐๐ คนที่ต่อจรรวมตัวกันที่ป่าสวนยางริมหมู่บ้านเขาเจ็ยกและใช้ชีวิตด้วยความระมัดระวัง ฝ้าคอยวันที่จะเดินทางขึ้นค่ายเขาแก้วนักรบรุ่นใหม่ที่เกือบทั้งหมดเป็นนักศึกษาที่หนีตายมาจากการล้อมปราบที่ธรรมศาสตร์ รวมทั้งที่ถูกคุกคามจากเจ้าหน้าที่หลังเหตุการณ์ครั้งนี้ บ่อยครั้งที่เจอะเจอเพื่อนนักศึกษาที่คุ้นหน้ากันระหว่างทำกิจกรรมต่าง ๆ แต่ต่างฝ่ายเพียงส่งยิ้มให้กัน ไม่เข้าไปทักทายถามสารทุกข์สุกดิบเหมือนในสถานการณ์ปกติ อันเป็นส่วนหนึ่งของวินัยเรื่องการรักษาความลับที่ได้รับคำแนะนำจากสหายที่มาให้การต้อนรับ

แล้ววันที่พวกเขารอคอยก็มาถึง เมื่อสหายนำได้แจ้งข่าวสิ้นสุดการล้อมปราบจากเจ้าหน้าที่ และนี่คือจุดอ่อนประการหนึ่ง ทปท. รู้ดีว่าตามปกติแล้วการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่จะกินเวลาไม่นานนักจบภารกิจพวกเขาก็ต้องถอนกำลังกลับ เปิดโอกาสการเคลื่อนไหวให้กับ ทปท. ต่อไปจนกว่าจะมีการล้อมปราบใหม่ ซึ่งบางครั้งก็กินเวลาเป็นปี

ขบวนของเพื่อนนักรบใหม่เริ่มออกเดินทางลัดเลาะไปตามหมู่บ้านผ่านทุ่งนาและสวนยางขึ้นสู่กองทัพเขาแก้ว ตามเส้นทางอันเป็นจุดล่อแหลมสำคัญที่อาจเกิดเหตุร้ายได้ก็จะมีกองกำลังติดอาวุธของทหารปามาซุ่มคอยอารักขาให้ความปลอดภัยแก่ขบวนแถวของผู้มาใหม่อย่างอบอุ้ม บางหมู่บ้านที่แวะพักพลก็จะมีชาวบ้านเอากล้วยน้ำว้าและน้ำเย็นมาให้กินดื่มพร้อมแสดงความเป็นมิตรเข้ามาไถ่ถามข่าวคราวทุกข์สุขด้วยความชื่นชมยินดี

นักรบหน้าใหม่ทั้งหมดยิ่งมีความรู้สึกภาคภูมิใจและมั่นใจในเส้นทางชีวิตที่เลือกเดินครั้งนี้ นักรบปลดแอก-นักรบของประชาชนไม่เคยโดดเดี่ยวจากพี่น้องประชาชนสมคำเล่าลือและบอกกล่าวจริง ๆ

พวกเขาใช้เวลาเดินทางกันหนึ่งวันเต็ม ๆ จึง

มาถึงฐานกองทัพเขาแก้วในเวลาพลบค่ำโดยปราศจากเหตุการณ์ร้ายแรงใด ๆ ก่อนจะเข้าถึงฐานต่างก็ได้ยินเสียงนกหวีดสั้นยาวเป็นจังหวะเฉพาะซึ่งจะทราบต่อมามีภายหลังว่าเป็นสัญญาณระดมพล

พอผ่านพ้นพื้นที่ป่าที่ออกไปก็เหมือนม่านกำบังถูกเปิดออก ภาพค่ายเขาแก้วที่พวกเขาปักใจเดินทางมาสู่ปรากฏอยู่เบื้องหน้า แต่ยังไม่ทันได้สำรวจสภาพรอบกาย ทั้งหมดก็ต้องหันความสนใจไปยังกำลังพลในค่ายที่เข้ามายืนแถวต้อนรับกันอย่างพร้อมเพรียง ทุกคนมีหน้าตายิ้มแย้มพร้อมกล่าวคำทักทายอันแสนจะอบอุ่นใจอย่างยิ่งแล้วยื่นมือให้จับแสดงความยินดีกันและกัน บางคนก็ช่วยปลดเปลื้องสัมภาระให้เพื่อนใหม่ หลายคนก็ถู้อจหาน้ำเย็นมาให้ดื่ม สร้างความอบอุ่นใจให้อย่างประหลาด ความเหน็ดเหนื่อยตลอดการเดินทางทั้งวันที่ผ่านมามลายหายไปสิ้น ทั้งหมดคือมิตรสหายในครอบครัวเดียวกันซึ่งจะร่วมสุขร่วมทุกข์กันตลอดไป

หลายคนร้องไห้สวมกอดกันทั้ง ๆ ที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนราวกับเป็นญาติสนิทที่พลัดหลงกันไปเสียนานแสนนานแล้วรอดตายกลับมาพบกันอีก

เป็นเช่นนั้นจริง ๆ ไม่ว่าสหายผู้อยู่ก่อนซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวนาในหมู่บ้านริมเทือกเขาบรรทัดและสหายผู้มาใหม่จากกรุงเทพฯ ทุกคนล้วนถูกผลักดันมาจากชะตากรรมเดียวกัน ถูกข่มเหงรังแกไล่ล่าจากผู้มีอำนาจมาเหมือนกัน และบัดนี้พวกเขาซึ่งไม่มีทางถอย ไม่มีพื้นที่ปลอดภัยอีกแล้ว ได้มารวมตัวกันสู่ตาย ณ พื้นที่นี้...ค่ายเขาแก้ว

ธรรณินหักห้ามความรู้สึกที่ท่วมท้นอยู่ในใจสุดลมหายใจเข้าปอดเต็มที่ ร่างกายโปร่งเบา จิตใจหนักแน่น จากนั้นไปเขาจะระบจนสุดกำลัง

หลังเสร็จสิ้นพิธีต้อนรับนักรบใหม่และพิธีไว้อาลัยผู้เสียสละในเหตุการณ์ ๖ ตุลาแล้ว นักรบใหม่ทั้งหมดก็ได้รับการจัดตั้งเข้าสังกัดเข้าส่วนต่าง ๆ ของค่ายเขาแก้ว

ค่ายเขาแก้วแบ่งกำลังออกเป็นสามหมวด

ได้แก่ หมวดทหารประจำค่าย หมวดทหารการผลิต และหมวดพลาธิการ

นักรบใหม่จากเมืองถูกจัดเข้ารับหน้าที่ต่าง ๆ ด้วยความเร่งร้อนเอาใจใส่ไม่เกี่ยงงอนหน้าที่ซึ่งได้รับมอบ ทั้งที่ต่างปรารถนาจะเข้าประจำหน่วยรบเพื่อชำระแค้นจากเมืองและทำลายศัตรูของประชาชน แต่ทุกคนต่างรับรู้ร่วมกันว่า นี่คือการเริ่มต้นภารกิจของทหารปลดแอกประชาชน และทุกคนต่างรับรู้ร่วมกันว่านี่คือการเริ่มต้นตระเตรียมตัวเองเพื่อก้าวไปสู่ความเป็นทหารหน่วยรบและทหารปฏิบัติงานมวลชน อันเป็นยอดปรารถนาของทุกคนในขั้นต่อไป ที่นี้เปรียบเสมือนโรงเรียนการเมืองการทหารภาคสนามเพราะทุกคนต้องทั้งฝึกทหารและเรียนการเมืองไปพร้อม ๆ กับการปฏิบัติหน้าที่เฉพาะของแต่ละหมวดไปด้วยในเวลาเดียวกัน เนื่องจากในช่วงนั้นในภาคใต้ยังไม่มีโรงเรียนการเมืองการทหารแบบประจำการเหมือนที่ภาคเหนือและภาคอีสานที่ก้าวหน้าไปถึงขั้นจัดตั้งบ้านที่มั่นถาวรกันแล้ว

อาทิตยาได้รับการบรรจุลงแผนกหมอซึ่งอยู่ในหมวดพลาธิการจากนั้นก็เข้าสู่หลักสูตรอบรมเบื้องต้น ส่วนธรรณินกับธีระได้รับการบรรจุให้อยู่ในหมวดทหารประจำค่ายสมความตั้งใจ ธรรณินได้รับตำแหน่งรองผู้บังคับหมู่ โดยมีสหายรุ่นพี่ชาวนาจากพัทลุงเป็นผู้บังคับหมู่ จากนั้นก็พุ่งเป้าทุ่มเทการเรียนรู้อุปกรณ์วิถีทางชีวิตของทหารปลดแอก-วิถีแห่งนักรบพงไพร พวกเขาได้รับการฝึกสอนให้รู้จักการเป็นนักเรียนน้อย คือปฏิบัติตนให้เป็นผู้ใฝ่การศึกษาอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ถือเอาความคิดตัวเองเป็นใหญ่ให้มีจิตใจรับใช้ประชาชน มุ่งเน้นและเข้าใจความทุกข์ยากของผู้อื่น รู้จักเสียสละ ทุกข์อยู่หน้าสุขอยู่หลัง งานที่หนักก็ขันอาสาเอาเสียเอง งานที่เบา ก็จะไว้ให้ผู้อื่นไป ฯลฯ

ท่ามกลางความแจ่มแจ้งของผู้คนบนบานศาลกลาสถานีรถไฟนครศรีธรรมราชสายวันนั้น ผ่านภพและ

ชายชาวยุโรปอยู่ นาน ๆ ครั้ง ก็ยกนาฬิกา
ข้อมือดูเวลาเสียทีหนึ่ง รถเร็วขบวนกรุงเทพ-
นครศรีธรรมราชเลยเวลาที่กำหนดไปแล้วเกือบ
ชั่วโมงอันเป็นเรื่องปกติของรถไฟไทย จนกระทั่ง
เสียงหวูดดังขึ้นแต่ไกลเป็นสัญญาณว่า การรอคอย
กำลังจะสิ้นสุดลง สักครู่หนึ่งขบวนรถก็ค่อย ๆ ชะลอ
ความเร็วกระทั่งหยุดสนิท นายทหารหนุ่มทั้งสองพา
กันเดินย้อนไปทางท้ายขบวนซึ่งเป็นโบกี้นอน
สายตาสำรวจหาผู้มาเยือน

“นั่นไง...” ชายชาวยุโรปบอกเพื่อนรักแล้วชี้ไป
ยังหน้าต่างต้นนอน นัสดาวโผล่หน้าออกมาโบกมือ
ทักทายพร้อมรอยยิ้มว่าเรียงกับหญิงสาววัยเดียวกัน
อีกคนหนึ่ง นายทหารหนุ่มทั้งสองจึงรีบเดินฝ่าฝูงชน
ไปยังท้ายขบวนแล้วช่วยกันรับกระเป๋าเดินทางที่
หญิงสาวทั้งสองส่งผ่านมาให้ทางหน้าต่างสักครู่ก็พา
กันเดินออกจากชานชาลามายังรถจี๊ปทหารสีเขียว
เข้มซึ่งจอดรออยู่หน้าสถานี

“แนะนำก่อนคะ...นี่ลลิตาเพื่อนดาวที่เขียน
มาเล่าให้ฟัง” หญิงสาวผู้ร่วมเดินทางยกมือไหว้
อย่างสุภาพ “ลลิตาเป็นเพื่อนจากมหาวิทยาลัยคะ เขา
มีญาติอยู่ที่นี้ พอทราบว่าดาวจะมาเยี่ยมพี่ทั้งสองก็
เลยขอมาด้วย”

“มีญาติอยู่ที่นี้หรือครับ ใครเอ่ยเพื่อผมจะ
รู้จัก” ผ่านภพถามขึ้น

“เป็นลูกพี่ลูกน้องกันคะ...” ลลิตาหันไปสบตา
นัสดาวก่อนให้คำตอบ

“พี่ภพคงไม่รู้จักหรอกคะ เห็นว่าบ้านอยู่นอก
เมืองด้วย ไซ้ใหม่ลลิตา” นัสดาวกล่าวเสริมแล้วหันเห
การสนทนาไปเรื่องอื่น “ว่าแต่จะพาเราไปทดลองชิม
อาหารปักษ์ใต้ที่อร่อย ๆ ที่ไหนดีคะ อุตส่าห์อด
ข้าวเข้าบนรถไฟเกือบท้องไว้แล้ว...”

“อ้อ...แน่นอน เดี่ยวจะพาไปร้านขนมจีนหน้า
วัดพระธาตุที่ใคร ๆ มานครฯ ก็ต้องไปทาน ว่ากันถึง
ขนาดว่าใครมาแล้วไม่ได้ทานขนมจีนเจ้านี้ก็เหมือน
ไม่ได้มานครฯ เลยทีเดียว...” ผ่านภพกล่าวตอบ
อย่างอารมณ์ดี “เสร็จแล้วก่อนเข้าที่พัก พี่จะพาไป

ไหว้พระธาตุเสียก่อน เป็นธรรมเนียมของคนใต้ไม่
เฉพาะแต่คนนครฯ เท่านั้น ดีไหมครับ”

“ตกลงว่าให้อิมท้องเสียก่อนแล้วถึงค่อยอิม
บุญซีคะ” นัสดาวกระเซ้า

“นั่นซี...” ชายชาวยุโรปตอบด้วยมือขี้หัวน้อง
สาวเหมือนที่เคยทำตั้งแต่ครั้งยังเป็นเด็กน้อยด้วยกัน
จากนั้นรถจี๊ปคันดังกล่าวก็พาหนุ่มสาวทั้งสองไปยังที่
หมาย

ก่อนการเดินทางครั้งนี้ไม่นานนัก... “นั่งก่อน
ซีจะลิตา ลมอะไรหอบมาถึงที่นี่” นัสดาวทักทาย
เพื่อนหญิงแล้วกุกูกูจ้อเจ้อเชิญให้นั่งในห้องรับแขก
บ้านอภิบาลกุศล จากนั้นต่างก็สอบถามสารทุกข์
สุขดิบกันอยู่ครู่หนึ่งจึงเข้าสู่เรื่องสำคัญที่ลลิตา
เตรียมมาปรึกษา

“ดาวจำได้ไหมว่าฉันมีลูกผู้น้องอยู่คนหนึ่ง
ที่กำลังเรียนอยู่ครูศาสตร์จุฬาฯ นะ...” ลลิตากล่าว
นำ นัสดาวพยายามทบทวนความจำอยู่ครู่หนึ่งจึง
พยักหน้า

“อ้อ...น้องสาวหน้าตาน่ารัก ตาโต ๆ ที่เธอ
เคยแนะนำให้รู้จักเมื่อปีก่อน เดี่ยวชื่ออะไรนะ เก๋ที่
เดียว” พยายามนึก

“อาทิตยาจะ...อาทิตยา”

“นี่ออกแล้ว อาทิตยา...ทำไมเธอ?”

“คือเมื่อเดือนที่แล้ว คุณพ่อคุณแม่ของอาทิตยา
มาบ้านฉันที่กรุงเทพฯ มาปรึกษากับพ่อแม่และฉัน ก็
เรื่องที่ธรรมศาสตร์ เมื่อ ๖ ตุลาคมนั้นแหละ ปรากฏว่า
อาทิตยาเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ด้วยแล้วจากนั้นก็
หายไปพ่อแม่ไม่ได้ข่าวคราวเลย จนกระทั่งหลังจาก
นั้นสักสองอาทิตย์จึงได้รับจดหมายที่ฝากเพื่อนมา
ให้ว่า อยู่กรุงเทพฯ ไม่ได้แล้วเพราะถูกเจ้าหน้าที่ขึ้น
บัญชีดำไว้ อยู่ก็อันตราย เลยต้องหลบหนีไปกับ
เพื่อน ๆ ที่โดนบัญชีดำด้วยกันเหมือนกัน พ่อแม่ก็
เป็นห่วงใจแทบขาด ไม่รู้ว่าจะตามตัวกันได้ยังไง ก็
เลยเข้ามาปรึกษาพ่อแม่ฉันที่กรุงเทพฯ ...” นัสดาว
รับฟังด้วยความสนใจ ยິงนี้ถึงโบหน้าท่าทางใส
บริสุทธิ์ของเด็กสาวที่ถูกกล่าวถึงก็ยิ่งทวีความสนใจ

“ก่อนหน้าจะลงมาปรึกษาไม่นานนัก พ่อแม่ของอาทิตยาก็ได้รับข่าวจากเพื่อนของอาทิตยา คนหนึ่งว่า แกลหลบหนีไปเข้าป่าที่ปักชำใต้ พัทลุง อาทิตยาก็กับเพื่อน ๆ นักศึกษา ๖ ตุลาไปเข้าร่วมกับพวกในป่าที่นั่น” นับดาวรับทราบข่าวทำนองนี้ทั้งจากหน้าหนังสือพิมพ์และเสียงเล่าลือ แต่ก็ยังไม่ถึงว่าจะมีคนที่เขารู้จักรวมอยู่ด้วย

“ฉันมีญาติลูกพี่ลูกน้องอยู่ที่นครศรีธรรมราชไม่ห่างจากพัทลุงนักจึงตั้งใจว่าจะลงไปปรึกษาดูเมื่อมีช่องทางติดต่อกันได้บ้าง” ลลิตาเงยไปครู่หนึ่งคล้ายตัดสินใจบางอย่าง “ก็นึกขึ้นมาได้ว่า พี่ชายของเธอเพิ่งจบโรงเรียน เสธ.แล้วไปรับราชการที่ปักชำใต้ไซ้ไหม” นับดาวพยักหน้ารับ “เลยคิดว่าหากมีหนทางใด ๆ จะฝากให้ช่วยตามดูก็อาจจะได้ทราบข่าวและหาตัวกันได้ง่ายขึ้น ก็เลยมาหาเธอนี้แหละ” เว้นระยะเล็กน้อย “เธอมีความเห็นอย่างไรจ๊ะ”

นับดาวนิ่งใช้ความคิดอยู่ครู่หนึ่ง

“น่าสงสารจริง ๆ เด็กผู้หญิงตัวนิดเดียวไปลำบากลำบนอนอย่างนั้น... เรื่องพี่ชายฉันเขาไปอยู่ที่หาดใหญ่ แต่ทราบว่่าก็รับผิดชอบพื้นที่พัทลุงอยู่เหมือนกัน เห็นเขียนจดหมายมาแล้วให้ฟังว่าเพิ่งเสร็จจากเข้าแผนที่นี่

“แต่ที่อาจเป็นประโยชน์มากขึ้นไปอีกก็คือเพื่อนของพี่ชาย เขาจบจากโรงเรียนนายร้อย จปร. ด้วยกัน และก็เพิ่งจบโรงเรียน เสธ.แล้วก็ลงไปอยู่ปักชำใต้เหมือนกัน ชื่อพันตรี ผ่านภพ เขาไปลงตำแหน่งฝ่ายเสนาธิการที่นครศรีธรรมราช...” เว้นระยะไปนิดหนึ่ง “เอางี้ดีไหม... เสธาร์-อาทิตยี่สิ้นเดือนนี้มีวันหยุดต่อวันจันทร์ ฉันตั้งใจจะลงไปเยี่ยมพี่ชายกับพี่ภพที่นครศรีธรรมราชอยู่พอดี นัดกันไว้แล้ว เธอไปกับฉันพร้อมกันเลยดีไหม” ลลิตาพยักหน้ารับอย่างยินดีโดยไม่ต้องเสียเวลาคิด

“แต่ฉันว่าอย่างนั้นละ...” นับดาวกล่าวอย่างใช้ความคิด “เรื่องทหารกับนักศึกษาในช่วงเวลาอย่างนี้ก็อย่างที่รู้กันอยู่ ฉันว่าเราอย่าเพิ่งเล่าเรื่องของอาทิตยาให้ฟังเลย ลงไปด้วยกันแล้วเราหาโอกาสไปพบญาติเธอที่นั่นเสียก่อน แล้วลองหยั่งท่าทีของพี่ชายดูว่าเขาจะมองพวกนักศึกษาอย่างไรก่อนจะค่อยมาคิดอ่านหาหนทางกัน”

ลลิตาพยักหน้ารับ จากนั้นก็นำไปสู่การนัดหมายการเดินทางที่แน่นอน

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

เสนาศึกษา

ความเข้าใจเรื่องมนุษย

คำป็น อักษรวิไลย เรียบเรียง

เรื่องของกาเนิด เป็นเรื่องของผู้ที่ยังมีกิเลส อยู่อย่างแท้จริง เพราะยังดับอวิชชา ความไม่รู้ และ โลกะความติดข้องต้องการ ไม่ได้ กาเนิดในอบายภูมิ ๔ ซึ่งเป็นภพภูมิที่ปราศจากความเจริญ ได้แก่ แกนรก เปรต อสุรกาย สัตว์ดิรัจฉาน นั้น ล้วนเป็นผลของ อกุศลกรรม ทั้งนั้น เพราะ เหตุย่อมนสมควรแก่ผล อกุศลกรรม จะให้ผลเป็นสิ่งที่ดี ที่น่าปรารถนานั้น ย่อมเป็นไปไม่ได้ ในทางตรงกันข้าม กุศลกรรมจะ ให้ผลเป็นสิ่งที่ไม่ดี นั้น ก็เป็นไปไม่ได้เช่นเดียวกัน เพราะเหตุว่าตามความเป็นจริงแล้ว กุศลกรรม ให้ ผลเป็นสุข ส่วนอกุศลกรรมให้ผลเป็นทุกข์ กรรมใด ที่ได้กระทำแล้ว ก็ย่อมเป็นเหตุให้เกิดผล คือ วิวาภ แก่ผู้กระทำกรรมนั้นตามควรแก่โอกาสของกรรม นั้น ๆ ผู้กระทำกรรมจึงเป็นผู้รับผลของกรรมโดย มีกรรมเป็นกำเนิด คือ เป็นเหตุให้เกิดในสุคติภูมิ หรือ อบายภูมิ ตามสมควรแก่กรรม กล่าวคือ กุศล กรรม ทำให้เกิดในสุคติภูมิ เกิดเป็นมนุษย์หรือ เกิดเป็นเทวดา ส่วนอกุศลกรรม ทำให้เกิดใน อบายภูมิ เมื่อเกิดมาแล้วก็มีกรรมเป็นพวกพ้อง มี กรรมเป็นที่พึ่งอาศัย เพราะเหตุว่า เมื่อถึงโอกาสของ อกุศลกรรมให้ผล ขณะนั้นก็มืออกุศลกรรมเป็นพวก พ้อง ทำให้ได้รับสิ่งที่ไม่น่าปรารถนาประการต่าง ๆ

ประสบกับความวิบัติต่าง ๆ โดยไม่มีใครทำให้เลย ในทางตรงกันข้าม เมื่อถึงโอกาสของกุศลกรรมให้ผล ก็ทำให้ได้รับสิ่งที่ดี น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ

ขอกล่าวถึง เรื่องมนุษย ซึ่งเป็นเรื่องที่น่า สนใจและน่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่าทุกคน ที่เกิดมาในมนุษยภูมิล้วนเป็นมนุษยทั้งหมด แต่ ว่า รู้จักมนุษยดีหรือยัง ทั้ง ๆ ที่เกิดเป็นมนุษย มีชีวิตอยู่ ยังไม่เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น จนกว่าจะจากโลกนี้ไปจึง จะสิ้นสุดความเป็นมนุษย เพราะฉะนั้น ตั้งแต่เกิด มาจนกระทั่งถึงขณะนี้ เป็นมนุษยจริง ๆ หรือเป็น มนุษย์ประเภทไหน? เพราะเหตุว่าทุกคนเกิดเป็น มนุษย์ก็จริง แต่ว่าหลากหลายแตกต่างกันมากไม่มี ใครเหมือนใคร ไม่มีใครซ้ำกับใครเลย แม้แต่ในขณะ นี้ คนหนึ่งคิดอย่างหนึ่ง อีกคนหนึ่งก็คิดอย่างหนึ่ง เป็นความหลากหลายมาก เพราะฉะนั้น มนุษย์น่า สนใจที่สุด ถ้าไม่มีมนุษย โลกนี้ก็คงจะไม่ต้อง เดือดร้อน เพราะเหตุว่าแม้จะมีน้ำท่วมหรือมีภัย พิบัติต่าง ๆ เกิดขึ้น แต่ไม่มีใครไปรู้ไปเห็นไป เป็นทุกข์กับเหตุการณ์นั้น ๆ ก็จะไม่มีความเดือด ร้อนเลย

ตามความเป็นจริงแล้ว ธรรมชาติดีถึงแม้ว่าจะ ก่อความพินาศต่าง ๆ แต่ก็ยังไม่ทำมนุษย ซึ่งมนุษย

นี่เองสามารถทำได้ทั้งสิ่งที่เลวร้ายที่สุด และสามารถที่จะทำได้ทั้งสิ่งที่ดีที่สุด จากการเป็นผู้ที่เลวที่สุด จนถึงความเป็นผู้ที่ประเสริฐที่สุด ถึงความเป็นพระอรหันต์ห่างไกลแสนไกลจากกิเลสโดยประการทั้งปวง ก็ได้ แต่ใครจะเป็นอย่างไร? เพราะเหตุว่ามนุษย์หลากหลายมาก และไม่มีใครสามารถจะไปบังคับบัญชาเปลี่ยนแปลงให้คนนั้น ๆ หรือว่าคนอื่นเป็นไปอย่างที่เราต้องการได้ แม้แต่ตัวเราเอง เพราะฉะนั้น สิ่งที่น่าสนใจที่สุดเหนือวิชาการใด ๆ ทั้งสิ้นคือ ความรู้เรื่องมนุษย์ นั่นเอง

ข้อความในปรมัตถที่ปณี อรรถกถา ขุททกนิกาย วิมานวัตถุ ปฐมปิฎกวิมาน แสดงความเป็นจริงของมนุษย์ประเภทต่าง ๆ ไว้ ดังนี้

“จริงอยู่ ผู้ใดเกิดเป็นมนุษย์ กระทำกรรมที่ไม่ควร มีฆ่าสัตว์เป็นต้น ก็สมควรรับโทษ เมื่อได้รับโทษมีการตัดมือจากพระราชอาเป็นต้น ในที่นั้น ๆ ย่อมเสวยทุกข์เป็นอันมาก ผู้นี้ชื่อว่า มนุษย์นรก

อีกคนหนึ่ง เกิดเป็นมนุษย์ ไม่ได้อาหารและเครื่องนุ่งห่ม เพราะกรรมที่ตนทำไว้แต่ก่อน ต้องกระหาย หิวโหย มากไปด้วยทุกข์ เมื่อไม่ได้หลักแหล่งก็เร่ร่อนไป ผู้นี้ชื่อว่า มนุษย์เปรต

อีกคนหนึ่ง เกิดเป็นมนุษย์ อาศัยผู้อื่นเลี้ยงชีพ ต้องทำงานหนักให้เขา หรือเป็นคนขาดมรรยาท ประพฤติแต่อนาจาร (ประพฤติน่าสมควร) ถูกเขาข่มขู่ กลัวตายก็ไปอาศัยป่ารกมากไปด้วยทุกข์ ต้องชอกชอนไป ไม่รู้ประโยชน์ และมีใช้ประโยชน์ ได้แต่บรรเทาทุกข์ คือ ความหิวโหย ด้วยการนอน เป็นต้นเป็นเบื้องหน้า ผู้นี้ชื่อว่า มนุษย์ดิรัจฉาน

ส่วนผู้ใด รู้จักประโยชน์ มีใช้ประโยชน์ของตน เชื่อผลแห่งกรรม มีหิริ (ละอายบาป) โอตตปปะ (เกรงกลัวบาป) สมบูรณ์พร้อมด้วยความเอ็นดูในสัตว์ทั้งปวง มากไปด้วยความสลัดใจ งดเว้นอกุศลกรรมบถ ประพฤติเอื้อเฟื้อในกุศลกรรมบถ บำเพ็ญบุญกุศลวิญญูวัตถุทั้งหลาย

ผู้นี้ตั้งอยู่ในมนุษยธรรม ชื่อว่ามนุษย์โดยปรมัตถ์ (มนุษย์ที่แท้จริง)”

จะเห็นได้ว่าแบ่งลักษณะของมนุษย์เป็นประเภทต่าง ๆ ก็เป็นไปตามความเป็นจริง กล่าวคือมนุษย์ที่ทำความไม่ดีแล้วได้รับโทษเหมือนอยู่ในนรก จึงเรียกว่า มนุษย์นรก ถ้าเป็นมนุษย์เปรต ก็เป็นมนุษย์ที่หิวโหยเดือดร้อนอันเป็นการอุปมาตามลักษณะการดำรงชีวิตของมนุษย์ผู้นั้นเหมือนเปรตซึ่งหิวโหยเดือดร้อนอยู่ตลอดเวลา สำหรับมนุษย์ดิรัจฉาน ก็เป็นผู้ที่มีการใช้ชีวิตดั่งเช่นสัตว์ดิรัจฉาน แต่ถ้าเป็นมนุษย์ที่แท้จริงที่เป็นมนุษย์ประเสริฐ คือ ผู้ที่มีใจสูง ใจสูงด้วยคุณธรรม สูงด้วยความดี ประการต่าง ๆ สูงด้วยศีล ด้วยความเพียร ด้วยความประพฤติอันประเสริฐ ด้วยความมั่นคงที่จะเจริญซึ่งความดีประการต่าง ๆ และยิ่งหมายถึง ผู้รู้สิ่งที่เป็นประโยชน์ และมีใช้ประโยชน์ด้วย เมื่อรู้สิ่งที่เป็นประโยชน์และสิ่งมิใช่ประโยชน์แล้ว ก็น้อมประพฤติในสิ่งที่เป็นประโยชน์ แล้วละเว้นในสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ นี่คือ มนุษย์ที่ประเสริฐและเป็นมนุษย์ที่แท้จริง

การได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เป็นผลของกุศลกรรม เท่านั้น แต่เพราะมีจิตที่หลากหลายต่างกันออกไป มีการกระทำที่แตกต่างกัน มีการได้รับผลของกรรมที่ต่างกัน มนุษย์จึงมีหลายประเภท ก็เพราะจิต นั่นเอง กล่าวคือ ถ้าจิตดี เป็นกุศลจิต มีความประพฤติที่ดีงามทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ ก็เป็นมนุษย์ที่ดี แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าเป็นอกุศลจิต เป็นจิตที่ไม่ดี มีการกระทำที่ไม่ดีทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ ก็เป็นมนุษย์ที่ไม่ดีเมื่อเหตุ ได้มีแล้ว ผลก็สามารถที่จะเกิดขึ้นเป็นไปได้ตามควรแก่เหตุที่ได้กระทำแล้ว

การได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เป็นสิ่งที่ยากอย่างยิ่ง เพราะจะต้องได้ด้วยผลของกุศลกรรมเท่านั้น ตามข้อความในอัมมปทัฏฐกถา อรรถกถา ขุททกนิกาย คาถาธรรมบท ดังนี้ว่า

“ก็ขึ้นชื่อว่า ความได้อัตภาพเป็นมนุษย์
ชื่อว่า เป็นการยาก คือ หาได้ยาก เพราะความ
เป็นมนุษย์ บุคคลต้องได้ด้วยความพยายาม
มาก ด้วยกุศลมาก”

มีข้อคิดที่น่าพิจารณา คือ การได้เกิดมาเป็น
มนุษย์ นับว่าเป็นโอกาสดีที่จะได้เจริญกุศลทุก
ประการ เนื่องจากว่าภูมิมนุษย์เป็นภูมิที่เอื้ออำนวย
ต่อการเจริญกุศลได้ทุกประการ ทั้งในเรื่องของการ
การให้ การละวางวัตถุสิ่งของเพื่อประโยชน์สุขแก่ผู้อื่น
ในเรื่องของศีล การรักษากาย วาจา ให้เป็นปกติ
เรียบร้อยดีงาม เว้นในสิ่งที่ควรเว้น และกระทำใน
สิ่งที่ควรกระทำ รวมถึงการอ่อนน้อมถ่อมตน และ
การชวนชวายกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น
เป็นต้น ด้วย นอกจากนั้นแล้วในเรื่องของภาวณา ซึ่ง
เป็นการอบรมเจริญปัญญา ก็มีด้วยเช่นเดียวกัน
ด้วยการฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรมจากผู้ที่จะเข้าใจ
พระธรรมตามที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง เพื่อ
ความเข้าใจในสภาพธรรมที่กำลังปรากฏตามความ
เป็นจริงยิ่งขึ้น บุคคลผู้ที่ย่อมประพฤติปฏิบัติตาม
ได้อย่างนี้ ชีวิตย่อมจะมีค่า ไม่สูญเปล่า และไม่เสีย
ชาติเกิดเลยที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์แล้วได้กระทำใน
สิ่งที่ควรทำซึ่งเป็นประโยชน์และจะเป็นที่พึงให้แก่
ตนเองได้อย่างแท้จริง แต่ถ้าหากไม่ได้เป็นอย่างนี้
กลับเป็นตรงกันข้ามจากที่กล่าวมา ย่อมไม่ใช่สิ่งที่ดี
อย่างแน่นอน เพราะเกิดมาเป็นมนุษย์แล้ว แต่ไม่ได้
ประโยชน์จากความเป็นมนุษย์ที่ตนควรได้ เป็นผู้
ประมาท มัวเมา ประกอบแต่อกุศลกรรมสร้างความ
เดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น ขณะนั้นตนเองก็เดือดร้อน
เพราะถูกอกุศลแผดเผาคุมขัง ในขณะที่กระทำ
อกุศลกรรมแต่ละครั้งนั้น เท่ากับว่าสาปแช่งให้
กับตัวเอง ทำให้ตนเองมีความตกต่ำในภพข้างหน้า
ที่ไปของบุคคลที่กระทำอกุศลกรรมบ่อย ๆ
เนื่อง ๆ นั้น มีเพียงอบายภูมิ ซึ่งเป็นภูมิที่มีแต่ความ
ทุกข์ความเดือดร้อน เท่านั้น ที่รออยู่เสมอ บุคคล
ประเภทดังกล่าวนี้ เป็นผู้เสียชาติเกิดจริง ๆ ไม่ควร
อย่างยิ่งเลยที่จะเป็นอย่างบุคคลประเภทนี้ จึงเป็น

เครื่องเตือนใจที่ดีสำหรับทุกคน เพื่อความเป็นผู้ไม่
ประมาทในชีวิตและเพื่อความเจริญมั่นคงในกุศล
ธรรมยิ่ง ๆ ขึ้นไป

เมื่อได้เกิดมาเป็นมนุษย์แล้ว ทุกคนต้องตาย
อย่างแน่นอน แต่ไม่รู้ว่าจะเป็นเมื่อใด เกิดมาแล้ว
ตายไปประโยชน์อยู่ตรงไหน? เพราะเหตุว่า **อีกไม่นาน**
ทุกคนก็จะหายไปจากโลกนี้ ใครจะไปก่อน
ใครจะไปทีหลัง ช้าหรือเร็วนั้น อีกเรื่องหนึ่ง แต่
ที่น่าคิด ก็คือว่าจากไม่เคยเป็นคนนี้ แล้วก็มา
เป็นคนนี้ แล้วก็หมดสิ้นการเป็นบุคคลนี้ ทุก
คนเหมือนกันหมด แต่ระหว่างที่ยังเป็นบุคคลนี้
อยู่ ยังไม่ได้หายไปจากโลกนี้ ทำอะไร ระหว่าง
ความดี กับ ความชั่ว? นี่คือนสิ่งที่ควรจะได้พิจารณา
เป็นอย่างยิ่ง ถ้าจะว่าไปแล้วทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้
มีเวลาไม่มากที่จะได้ฟังพระธรรม และมีเป็นส่วน
น้อยเท่านั้นที่จะได้ฟังได้ศึกษาพระธรรมที่พระสัมมา
สัมพุทธเจ้าทรงแสดง เพราะว่าส่วนใหญ่แล้ว ชีวิต
ก็เข้าไปในเรื่องอื่น เป็นไปกับอกุศลอย่างมาก ซึ่ง
เมื่อเทียบกับการได้ฟังพระธรรม ก็จะต้องรู้ว่าใน
สังสารวัฏฏ์ที่ยาวนานจนถึง ณ บัดนี้และต่อไป เวลา
ที่จะได้มีโอกาสฟังพระธรรม พิจารณาพระธรรม
จริง ๆ และเริ่มเข้าใจพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธ
เจ้าทรงแสดง นั้น ก็ไม่มากเลย เพราะฉะนั้น จึงเป็น
โอกาสสำหรับพุทธบริษัทที่จะได้ ฟังพระธรรม
สนทนาธรรมเพื่อความรู้จักความเข้าใจที่ถูกต้องยิ่งขึ้น
เป็นการรักษาไว้ซึ่งประเพณีที่ควรรักษา คือ
ประเพณีการฟังพระธรรม สนทนาธรรม ซึ่งมีมา
ตั้งแต่สมัยพุทธกาล เพราะเหตุว่าพระพุทธศาสนา
ไม่ได้อยู่ที่อื่น แต่เป็นพระธรรมคำสอนของพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งเป็นบุคคลผู้ทรงตรัสรู้สภาพ
ธรรมตามความเป็นจริง แล้วทรงแสดงให้ผู้อื่นได้รู้
ตาม ซึ่งถ้าไม่ได้ฟังพระธรรมที่พระองค์ทรงแสดง ก็
ย่อมไม่มีทางที่จะเข้าใจธรรมตามความเป็นจริงได้
แม้พระองค์จะเสด็จอุบัติขึ้นในโลก ทรงตรัสรู้สภาพ
ธรรมตามความเป็นจริง ทรงชนะกิเลสทั้งหลาย
ทั้งปวง พร้อมทั้งทรงมีพระมหากรุณาที่จะเกื้อกูล

สัตว์โลกด้วยการแสดงพระธรรม แต่บุคคลผู้ที่ไม่ได้ฟังพระธรรมที่พระองค์ทรงแสดง ก็ย่อมจะไม่ได้ประโยชน์จากการอุบัติขึ้นของพระองค์เลยแม้แต่น้อย

ในอดีตชาติที่ผ่านมา ความไม่รู้ก็มีมากแล้ว ถ้ายังเป็นอย่างนี้ต่อไปเรื่อย ๆ ทุกวัน ๆ คือ ไม่ได้ฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ความไม่รู้ก็ยิ่งจะมีเพิ่มมากยิ่งขึ้น ทำให้จมลึกลงในไปเว คือสังสารวัฏฏ์ จนยากที่จะขึ้นมาได้ และความไม่รู้ก็เป็นต้นเหตุของความไม่ดีทั้งหมดอีกด้วย

พระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ตลอด ๔๕ พรรษา จึงเป็นประโยชน์เกื้อกูลอย่าง

แท้จริง เป็นประโยชน์เกื้อกูลทั้งในชาตินี้ และในชาติต่อ ๆ ไป พร้อมทั้งยังเป็นเหตุปัจจัยให้บรรลุถึงประโยชน์อย่างยิ่ง คือ การรู้แจ้งอริยสัจธรรมดับกิเลสตามลำดับขั้น ที่สำคัญที่สุดต้องเริ่มสะสมปัญญา จากการฟัง การศึกษาพระธรรม เป็นปกติในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับชีวิต เพราะจะเป็นไปเพื่อความเจริญขึ้นแห่งปัญญาอย่างแท้จริง อันเป็นการคุ้มค่าอย่างยิ่งที่สมกับได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ที่ได้ওয়าคอยแสวงหา

ธรรมเตือนใจ

“ดูกรภิกษุทั้งหลาย เทวดา หรือ มนุษย์ ก็หรือว่าสุดดีเหล่าใดเหล่าหนึ่ง
อย่างอื่น ย่อมไม่ปรากฏด้วยกรรมอันเกิดแต่โลภะ เกิดแต่โทสะ
และเกิดแต่โมหะ โดยที่แท้ นรก กำเนิดดิรัจฉาน
เปรตวิสัย (เกิดเป็นเปรต) หรือทุกขีเหล่าใดเหล่าหนึ่งแม้อัน
ย่อมปรากฏด้วยกรรมอันเกิดแต่โลภะ เกิดแต่โทสะ และเกิดแต่โมหะ”

(พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ฉักกนิบาต นิทานสูตร)

ขอเชิญศึกษาพระธรรมเพิ่มเติมได้ที่
มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา

www.dhammadhome.com

[www.dhammadhome.com มีหลากหลายหมวดหมู่ให้ได้ศึกษา เช่น
กระดานสนทนา ถาม-ตอบปัญหาธรรม, ฟังธรรม, หนังสือธรรม เป็นต้น]

▶ YouTube : [dhammadhomelive](https://www.youtube.com/dhammadhomelive) ▶ Facebook : [ธรรมบ้านร่มมะ](https://www.facebook.com/ธรรมบ้านร่มมะ) มศพ.

มุขของดี มาฝาก

นายก เต็มขั้น

ในช่วงนี้ผมได้มีโอกาสไปทำงานที่ จังหวัดลำปาง ได้ไปเที่ยวชมสถานที่สำคัญ แหล่งท่องเที่ยว และวัดต่าง ๆ ในแถบนั้น ได้พบเห็นพระนามของ พระนางจามเทวี อยู่ทั่วไป จึงสนใจค้นคว้าประวัติ เรื่องราวของพระองค์ท่าน เห็นว่ามีความน่าสนใจ และคงจะเป็นประโยชน์ จึงขอนำประวัติความเป็น มาและเรื่องราวของ “พระนางจามเทวี” มาเล่าสู่ กันฟัง พอเป็นสังเขป เรื่องราวของพระองค์เป็น ตำนานเล่าขานสืบต่อกันมาเป็นเวลานับพันปีแล้ว จึงมีความพิสดารจนบางเรื่องก็ยากที่จะเชื่อว่าเป็น เรื่องจริง ก็ขอให้ใช้วิจารณญาณในการอ่าน แต่ก็ พอให้ทราบว่ เหตุใดพระนาง จึงยังเป็นที่เคารพ เลื่อมใสศรัทธา อยู่จนถึงปัจจุบันนี้ จึงขอนำมาเป็น ของดีที่นำมาฝาก แต่เนื้อหามีความยาว และไม่ อยากรัดทอนลงให้มากไปกว่านี้ จึงขอแบ่งมาฝาก เป็น ๒ ตอน เชิญรับของฝากได้ ณ บัดนี้

๒ พระนางจามเทวี (ตอนที่ ๑)

พระนางจามเทวี เป็นสตรีซึ่งปรากฏพระ นามในเอกสารต่าง ๆ ซึ่งระบุว่าทรงเป็นปฐมกษัตริย์ แห่งอาณาจักรหริภุญชัย อันเป็นอาณาจักรโบราณ ในภาคเหนือของประเทศไทยปัจจุบัน ตำนานต่าง ๆ ที่กล่าวถึงพระองค์ระบุดังกล่าวไว้ไม่ตรงกัน ปรากฏ บันทึบและการสอบคัมภีร์โดยบุคคลต่าง ๆ เช่น

- หนังสือชินกาลมาลีปกรณ์ ระบุว่าทรง ครองราชย์เมื่อ พ.ศ. ๑๒๐๕ อยู่ในราชสมบัติ ๗ ปี
- มานิต วัลลิโกดม สอบค้นว่าประสูติเมื่อ พ.ศ. ๑๑๖๖ ครองราชย์ พ.ศ. ๑๒๐๕ ครองราชย์ อยู่ ๑๗ ปี สิ้นพระชนม์ พ.ศ. ๑๒๕๘ รวมพระชันษา ได้ ๙๒ ปี

• ตำนานพระนางจามเทวีฉบับแปลและเรียบเรียงโดย นายสุทธาวารี สุวรรณภาชนร์ ระบุว่าประสูติเมื่อ พ.ศ. ๑๑๗๖ ครองราชย์ พ.ศ. ๑๒๐๒ สละราชสมบัติ พ.ศ. ๑๒๓๑ และสวรรคต พ.ศ. ๑๒๗๔

ชาติภูมิ

ชาติกำเนิดของพระองค์นั้น ในตำนานจามเทวีวงศ์และตำนานมุลศานกาล่าว่าเป็นพระราชธิดาของกษัตริย์แห่งกรุงละโว้ แต่ตำนานมุขปาฐะพื้นบ้านแห่งหนึ่งกล่าวว่า พระองค์เป็นธิดาของคหบดีชาวหริภุญชัยซึ่งมีเชื้อสายชาวเมง (ตำนานเรียกว่า เมงคบุตร) อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ปัจจุบันเป็นหมู่บ้านหนองดู่ อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน พระนางจามเทวีประสูติเมื่อวันพฤหัสบดี ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๕ ปีมะโรง พ.ศ. ๑๑๗๖ เวลาจวนจะค่ำ ขณะเมื่อพระนางมีพระชนมได้ ๓ เดือนนั้น มีนักษัตรตัวหนึ่งโฉบเอาพระนางขึ้นไปบนฟ้า เมื่อนกนั้นบินผ่านหน้าสุทวารฤๅษีซึ่งบำเพ็ญตบะอยู่ ณ เขาอุจจตุตบรรพต (แปลว่าเขาไร่อ้อย เชื่อว่าเป็นอศวนสุเทพในปัจจุบัน) ท่านจึงได้แผเมตตาจิตให้กนกนั้นปล่อยทารกน้อยลงมา แล้วรับเอาเด็กนั้นเป็นบุตรบุญธรรม พร้อมทั้งตั้งชื่อให้ว่า นางวี ด้วยถือเอานิมิตที่พระฤๅษีใช้พัด (ภาษาถิ่นเรียกว่า “วี”) รองรับพระนางเนื่องจากพระฤๅษีอยู่ในสมณเพศ ไม่อาจถูกตัวสตรีได้ ต่อมาพระนางได้ร่ำเรียนสรรพวิชาต่าง ๆ จากสุทวารฤๅษี ท่านสุทวารฤๅษีจึงได้ผูกดวงและตรวจสอบชะตา ทราบว่ากุมารีผู้เป็นบุตรบุญธรรมของท่านจะมีวาสนาเป็นถึงจอมกษัตริย์ ปกครองบ้านเมืองอันใหญ่โตซึ่งจะรุ่งเรืองไปในภายภาคหน้า จึงตกลงใจว่าจะต้องส่งเด็กหญิงไปสู่ราชสำนัก เพื่อรับการอภิเษกขึ้นเป็นเชื้อพระวงศ์ให้สมควรแก่การที่จะได้เป็นใหญ่ต่อไป และที่เหมาะสมในสายตาท่านฤๅษีคือ ราชสำนักแห่งกรุงละโว้ ซึ่งเป็นราชสำนักที่เจริญรุ่งเรืองที่สุดแห่งหนึ่งในสุวรรณภูมิเวลานั้น จนกระทั่งเมื่อพระนางมีพระชนมายุได้ ๑๓ พรรษา ท่านสุทวารฤๅษีจึงได้เนรมิตแพขึ้น ส่งกุมารีน้อยล่อง

ไปตามน้ำจากเมืองเหนือ โดยพญากากะวานรและบริวารจำนวน ๓๕ ตัวโดยสารแพไปด้วย อีกทั้งยังฝากหนังสือไปฉบับหนึ่งเพื่อกราบทูลพระเจ้ากรุงละโว้ (ลวปุระ) ว่ากุมารีน้อยนี้จะไปช่วยละโว้ประหารศัตรู เด็กหญิงและวานรทั้งหลายล่องตามลำน้ำไปเป็นเวลานานหลายเดือนจึงเข้าสู่เขตกรุงละโว้ ประชาชนชาวละโว้สองฝั่งลำน้ำได้โง่ชานถึงแพเล็ก ๆ นี้ด้วยความประหลาดใจครั้งถึงทำน้ำหน้าวัดชัยมงคล แพเนรมิตก็มีได้ล่องตามน้ำต่อไปกลับลอยวนเวียนอยู่บริเวณนั้น ประชาชนพลเมืองได้เห็นต่างโง่ชานกันอึ้งคะเนง บ้างก็เข้าไปพยายามดึงนาวาเข้าฝั่ง แต่ก็ไม่เป็นผลสำเร็จ ชาวบ้านเห็นเหตุเป็นอัศจรรย์และต่างพากันชื่นชมเด็กหญิงซึ่งมีผิวพรรณผุดผ่องน่ารักน่าเอ็นดูอย่างยิ่ง ความทราบถึงบรรดาขุนนาง จึงได้ไปตรวจดูที่ฝั่งน้ำ เห็นความจริงประจักษ์แก่ตาจึงรีบกลับเข้าพระราชวังกราบบังคมทูล พระเจ้าจักรวติ ผู้ครองกรุงละโว้ ให้ทรงทราบทันที เจ้าแผ่นดินกรุงลวปุระได้เสด็จไปยังทำน้ำหน้าวัดชัยมงคลพร้อมด้วยมเหสีในทันทีนั้น เมื่อได้ทอดพระเนตรเห็นความเป็นไปทั้งหมด พระองค์ทรงมีรับสั่งให้ทหารที่ตามเสด็จจะลอบแพเนรมิตเข้าสู่ฝั่ง แต่เหตุการณ์อันไม่มีใครคาดคิดก็บังเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง กำลังของเหล่าทหารแห่งกรุงลวปุระไม่อาจซัดลากแพเข้าสู่ทำน้ำได้ ไม่ว่าจะกษัตริย์จะมีพระบัญชาให้เพิ่มจำนวนทหารมากขึ้นสักเท่าใดก็ตาม การณ์อันเป็นไปโดยอัศจรรย์ดังนี้ ทำให้เจ้าแผ่นดินทรงประจักษ์แจ้งแก่พระปรีชาญาณว่า กุมารีแรกอุ้มในท่ามกลางฝูงวานรบนแพนี้คงจะเป็นผู้มีบุญญาธิการมากมาย และแพนั้นก็คงจะเป็นแพวิเศษที่สามัญชนจะไปแตะต้องมิได้ พระองค์จึงเสด็จจากที่ประทับพร้อมด้วยพระมเหสีและทรงยึดเชือกที่ผูกแพนั้นไว้ด้วยพระหัตถ์ของทั้งสองพระองค์ และแล้วเหตุอัศจรรย์ก็บังเกิดขึ้นอีกเป็นคำรบสาม พระเจ้ากรุงลวปุระและพระมเหสีเพียงแต่ทรงชักเชือกนั้นด้วยแรงเฉพาทั้งสองพระองค์ แพวิเศษก็ลอยเข้าสู่ทำน้ำ

ได้โดยง่าย และดูราวกับเทพยดาฟ้าดินจะทรง
อำนาจพรให้แก่ประพตติเหตุอันอัศจรรย์นี้ เพราะ
เมื่อแพวิเศษลอยเข้าเทียบหน้า ได้มีฝนโปรยปราย
เป็นละอองบางเบา ยังความสดชื่นแก่ทุกคนในที่นั้น
ประชาชนทั้งสองฝั่งลำน้ำได้เห็นต่างก็พากันชื่นชม
พระบารมีของทั้งสองพระองค์ และสรรเสริญ
บุญคุณภาพของกุมารีน้อยไปทั่วทั้งพระนคร

พระเจ้ากรุงละโว้และพระมเหสีได้รับกุมารี
น้อยไว้ด้วยความเสน่หาอย่างยิ่ง พระมเหสีนั้นถึง
กับเสด็จเข้าไปสวมกอดและจุมพิตกุมารีตั้งแต่แรก
ขึ้นสู่ฝั่ง พระเจ้ากรุงละโว้ผู้เต็มไปด้วยความปิติใน
พระหฤทัยได้ทรงนำกุมารีผู้น่ารักขึ้นประทับบน
ราชรถ และต่างพากันเสด็จเข้าสู่ราชสำนักกรุงละโว้
ท่ามกลางประชาชนที่มาเฝ้าชมพระบารมีสองข้าง
ทาง ด้วยความชื่นชมยินดีโดยทั่วหน้าและได้ตั้ง
พระนามให้ใหม่ว่า พระนางจามเทวีพระราชธิดา
แห่งกรุงละโว้

ในราชสำนักกรุงละโว้ กุมารีได้รับการผลัด
เปลี่ยนฉลองพระองค์ให้งดงามสมพระเกียรติ ครั้น
แล้วได้เสด็จสู่ท้องพระโรงอันเป็นที่ประชุมเหล่ามุข
มนตรีเสนาอำมาตย์ทั้งหลาย กษัตริย์และพระมเหสี
ก็เสด็จออกประทับบนพระบัลลังก์ มีพระราชดำรัส
ให้พระราชครูพยากรณ์ดวงชะตาของเด็กหญิง พระ
ราชครูได้คำนวณกาลชะตาโดยละเอียดแล้วถวาย
คำพยากรณ์ว่า

“ขอเดชะ กุมารีน้อยผู้นี้เป็นผู้ทรงไว้ซึ่ง
บุญคุณภาพและพระบารมีอันยิ่งใหญ่ ต่อไปภาย
หน้าจักได้เป็นถึงจักรพรรดินีครองแว่นแคว้น ปรากฏ
พระเกียรติยศเกริกไกรไปทั่ว แม้ว่าพระราชอาและเจ้า
ชายพระองค์ใดได้เสกสมรสด้วยก็จักเป็นผู้ถึงพร้อม
ด้วยรัตนะทั้ง ๗ ประการอย่างแน่นอน”

พระเจ้ากรุงละโว้ทรงทราบดังนั้นก็ทรงเปี่ยม
ด้วยความโสมนัสอย่างยิ่ง เพราะได้ประจักษ์แก่พระ
ปรีชาญาณว่าเทพยดาฟ้าดินได้ประทานกุมารีผู้นี้แด่
พระองค์และกรุงลพบุรี ทั้งพระองค์เองและพระ
มเหสียังมีได้มีพระโอรสธิดา จึงมีพระราชโองการให้

จัดพระราชพิธีอภิเษกกุมาารีขึ้นดำรงพระยศเป็นพระ
ธิดาแห่งกรุงละโว้และได้ทรงเฉลิมพระนามใหม่
ประกาศไว้ในพระสุพรรณบัฏว่า เจ้าหญิงจามเทวี
ศรีสุริยวงศ์บรมราชขัตติยนาารี รัตนกัญญา ลวะบุรี
ราเมศวร

ตำนานว่าวันประกอบพิธีอภิเษกนั้นเป็น
วันที่ ๓ ภายหลังพระนางจามเทวีเสด็จเข้าสู่ราช
สำนักลพบุรี ตรงกับวารดิถีอาทิตยวารขึ้น ๑๕ ค่ำ
เดือน ๓ ปีมะเมีย พุทธศักราช ๑๑๙๐ เวลานั้นมี
พระชนมายุได้ ๑๔ พรรษา เจ้าหญิงพระองค์แรก
แห่งนครลพบุรีทรงถวายสัตย์ปฏิญาณเป็นปฐมว่า

“ข้าฯ ขอกล่าวต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์อันพิทักษ์
รักษากรุงละโว้ว่าข้าฯ จะเป็นมิตรที่ดีต่อท่านทั้ง
หลาย จะขอปกป้องพิทักษ์รักษาอาณาจักรละโว้
ด้วยชีวิต จะปฏิบัติทุกทางที่จะยังความสุขให้ทั่ว
พระราชอาณาจักรแห่งนี้”

สิ้นพระราชดำรัส ปวงเสนาอำมาตย์และ
พลกนิกรทั้งหลายต่างพากันแซ่ซ้องถวายพระพร
พระธิดาพระองค์ใหม่ ทั้งราชสำนักและบ้านเมือง
กระหึ่มด้วยเสียงมโหรีปี่พาทย์ที่บรรเลงเพลง
สรรเสริญ มีการบังเกิดพระพิรุณโปรยปรายเป็น
ละอองชุ่มเย็นไปทั่วเมืองละโว้เป็นกาลอัศจรรย์อีก
ครั้งหนึ่ง

ภายหลังพระราชพิธีอภิเษก พระเจ้ากรุงละโว้
ได้พระราชทานพระธิดาในพระเจ้าศราชแห่งกรุง
รัตนปุระ ๒ พระองค์ คือ เจ้าหญิงปทุมวดีและเจ้า
หญิงเกษวดี ให้เป็นพระพี่เลี้ยงคอยถวายการดูแล
พระธิดาพระองค์ใหม่ รวมทั้งเป็นผู้ถวายการสอน
วิชาศิลปศาสตร์แขนงต่าง ๆ เพิ่มเติมแก่พระธิดา
น้อยด้วย

ศึกชิงพระนางจามเทวี

เจ้าหญิงจามเทวีได้เสด็จประทับในราชสำนัก
กรุงลพบุรี และเจริญพระชันษาขึ้นโดยเป็นที่รักใคร่
เสน่หาของพระราชอา พระมเหสี พระบรมวงศานุวงศ์
ตลอดจนเสนาอำมาตย์และประชาชนชาวละโว้
ทั้งหมด เวลาได้ล่วงเลยจนพระองค์ทรงเจริญ

พระชนมายุได้ ๒๐ พรรษา ปรากฏว่ามีพระสิริโฉมงดงามเป็นที่เลื่องลือไปยังทุกอาณาจักรอันใกล้เคียง พระปรีชาญาณและบุญญาภิบาลแห่งพระองค์นั้นก็แผ่ไพศาล เป็นที่หมายปองของเจ้าครองนครต่างๆ ความงดงามในพระรูปแห่งพระองค์หญิงจามเทวีนั้นเป็นที่เลื่อมลือกันว่าไม่มีหญิงใดจะทัดเทียมทั้งสิ้น ดังมีบรรยายไว้ในตำนานต่าง ๆ ว่า

“ดวงพระพักตร์เป็นรูปไข่ พระเนตรดำซึ่งเป็นแวววาวและต้องผู้ใดแล้วยั้งผู้นั้นให้งงวยไปด้วยพิษเสน่ห์หา พระขนงโค้งเรียวยาวประดุจคันธนูขณะนิ้วส่าย พระนาสิกโด่งคมสันรับกับพระพักตร์ ริมพระโอษฐ์แดงระเรื่อดุจชาดบ้าย พระทนต์เรียบขาวสะอาดเป็นเงางามดุจไข่มุก ขณะยุรยาตรพระวรกายอันอ่อนไหวให้ชวนพิศ เวลาก้าวพระบาทนั้นประดุจพระนางหงส์เมื่อเอื้องอย่างกราย พระวรกายหอมดังกลิ่นดอกบัวหลวง หาสตรีใดเทียบมิได้”

เมื่อพระนางจามเทวีมีพระชนมายุได้ ๒๐ พรรษา พระเจ้ากรุงละโว้จึงได้กระทำพิธีหมั้นหมายพระนางจามเทวีไว้กับเจ้าชายรามราชแห่งเมืองรามบุรีซึ่งเป็นเจ้าชายจากแคว้นแคว้นใกล้เคียง ทว่าด้วยกิตติศัพท์ความงดงามของพระนางจามเทวีนั้นเป็นที่เลื่องลือทั่วไป เจ้าชายแห่งเมืองโกสัมพี (เชื่อว่าเป็นอาณาจักรมอญหรือพม่าในเวลานั้น) จึงได้ส่งบรรณาการมาสู่ขอพระนางจามเทวีกับพระเจ้ากรุงละโว้ แต่พระเจ้ากรุงละโว้ได้ตอบปฏิเสธเพราะเจ้าหญิงมีพระคู่หมั้นอยู่แล้ว เจ้าชายแห่งเมืองโกสัมพีรู้สึกแค้นพระทัย จึงได้ยกทัพเมืองโกสัมพีและทัพจากเมืองต่างเข้าต่อรบกับละโว้เพื่อชิงพระนางจามเทวี

ตามตำนานกล่าวว่กองทัพของฝ่ายโกสัมพีมีจำนวนมากกว่าฝ่ายละโว้มาก กองทัพละโว้จึงประสบความพราชัย ฝ่ายขุนนางเมืองละโว้จึง

ปรึกษากันว่าจำเป็นต้องยอมรับไมตรีจากเมืองโกสัมพีเพราะสู้ไม่ได้ แต่พระนางจามเทวีกลับตัดสินพระทัยที่จะรบโดยพระนางจะเป็นผู้นำทัพเอง เมื่อพระเจ้ากรุงละโว้ผู้เป็นพระราชบิดาทรงอนุญาตแล้วพระนางจึงจัดทัพหน้าเป็นหญิง ๕๐๐ คน ชาย ๑,๐๐๐ คน (บ้างก็ว่า ๒,๐๐๐ คน) และกำลังจากเมืองพันธมิตรอื่น ๆ เข้าทำการรบโดยล้อมกองทัพเข้าศึกให้เข้ามาในที่แคบแล้วจึงตีกระหนาบ กระทั่งเมื่อกองทัพทั้งสองฝ่ายต่างเสียหายอย่างหนักพระนางจึงตัดสินพระทัยให้นายทัพของแต่ละฝ่ายเข้าดวลอาวุธกันตัวต่อตัว ตัวพระนางเองดวลอาวุธกับเจ้าชายแห่งโกสัมพีจนได้รับชัยชนะ เจ้าชายจึงเชือดพระศอพระองค์เองด้วยขัตติยะมานะ กองทัพฝ่ายโกสัมพีที่เสียจอมทัพจึงยอมแพ้ ชัยชนะของพระนางเป็นที่ยกย่องสรรเสริญของชาวละโว้อย่างยิ่ง แต่พระนางเองมิได้ยินดีในชัยชนะนั้น กลับรู้สึกสลดพระทัยที่ต้องมีคนตายในสงครามนี้มากมาย พระนางจึงตรัสสั่งให้สร้างวัดขึ้นในบริเวณสมรภูมิขึ้นวัดหนึ่งเพื่ออุทิศส่วนกุศลแก่ผู้ที่ตายในการรบ พร้อมทั้งทรงจัดการพระศพของบรรดาเจ้านายเมืองต่าง ๆ ทั้งสองฝ่าย ที่สิ้นชีวิตในการรบอย่างสมเกียรติ หลังเหตุการณ์สงบแล้ว งานอภิเษกของพระนางจามเทวีจึงมีขึ้นอย่างยิ่งใหญ่ ตำนานบางฉบับก็ได้กล่าวว่พระเจ้ากรุงละโว้ได้เวนราชสมบัติให้แก่เจ้าชายรามราชในคราวเดียวกัน บางฉบับกล่าวแต่เพียงว่เจ้าชายรามราชได้เข้ามาอยู่ในราชสำนักละโว้เท่านั้น

ตำนานได้ระบุว่า สงครามเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๑๑๙๖ และการอภิเษกนั้นได้มีขึ้นในอีก ๒ ปีถัดมา

(จบตอนที่ ๑ พบกันฉบับหน้า)

ประโยชน์ของเกลือ

รู้หรือไม่ว่าเกลือไม่ได้มีประโยชน์แค่ปรุงรสอาหาร แต่สามารถทำอะไรได้มากกว่าที่คิด

๑. ใช้หมักเนื้อสัตว์ การหมักเกลือ (salt curing) เป็นวิธีการถนอมอาหารอย่างหนึ่ง โดยส่วนใหญ่การหมัก มักหมักด้วยเกลือแคง แต่ในสมัยนี้ก็มีบางส่วนที่นำเกลือบริโภคที่ผ่านการเสริมไอโอดีนมาใช้ในการหมักอาหารบ้างแล้ว ในร้านอาหารบางร้านจะนำเกลือมาหมักกับเนื้อชิ้นใหญ่ ๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้วนำมาตัดเป็นชิ้น ๆ ก่อนนำไปปรุงและเสิร์ฟให้กับลูกค้า และวิธีการหมักด้วยเกลือนี้จะทำให้อาหารมีอายุการเก็บนานมากขึ้นอีกด้วย

๒. เกลือช่วยเพิ่มสีส้มให้กับผักต้ม ในผักนั้นมีโซเดียมอยู่จึงทำให้คลอโรฟิลล์หรือสารสีเขียวที่อยู่ในผักคงสภาพเขียวสดอยู่ ดังนั้นการเติมเกลือลงไปจะช่วยทดแทนโซเดียมที่อยู่ในผักที่หลุดออกไปในขณะที่ลวก เราจึงต้องเติมเกลือลงไป โดยต้องลวกในน้ำเดือดจัด เวลาสั้น ๆ นอกจากสีจะสดและสวยแล้ว ยังคงคุณค่าวิตามินที่อยู่ในผักไว้ได้อีกด้วย ถ้าเราลวกผักได้ความสุกตามที่ต้องการแล้ว ควรนำผักไปแช่ในน้ำเย็นจัดอีกครั้งเพื่อหยุดการสุกของผักจากความร้อนที่ยังคงมีอยู่จากการลวก เท่านั้นเราก็จะได้ผักลวกสีสดใสน่ารับประทานแล้วค่ะ

๓. เกลือช่วยดับกลิ่นคาวในเนื้อสัตว์ เราจะดับคาวเนื้อสัตว์ด้วยวิธีการ ล้างเนื้อสัตว์ก่อนแล้วค่อยเก็บ คือ การล้างเนื้อสัตว์ก่อนเก็บนั้น เราจะนำเนื้อมาล้างด้วยเกลือหรือน้ำเกลือ ประมาณ ๓๐-๔๕ วินาที (ไม่ควรแช่เนื้อสัตว์ไว้นานเพราะจะทำให้เสียคุณค่าทางอาหารและรสชาติ) แล้วล้างน้ำเปล่าให้สะอาด หั่นแบ่งเป็นชิ้น ๆ ซับน้ำให้แห้ง แล้วแบ่งใส่ถุงหรือภาชนะที่นำเข้าไปแช่ช่องแช่แข็งได้ พอเพื่อน ๆ

จะใช้ก็แค่นำมาละลายน้ำแข็งออกแล้วปรุงอาหารต่อได้เลย เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากในร้านอาหารค่ะ

๔. เกลือทำให้ไขต้มปอกเปลือกง่าย เพื่อน ๆ เคยสงสัยกันไหมคะ ว่าทำไมเวลาเราปอกเปลือกไขต้มแล้วมันถึงติดเนื้อไขขาวขึ้นมาด้วย หลาย ๆ คนก็อาจจะบอกว่าเพราะเป็นไขใหม่ไง ตอนนี้ไม่ว่าจะเป็นไขใหม่หรือไขเก่าก็สามารถปอกเปลือกออกได้ง่าย ๆ โดยเราจะใส่เกลือลงไปตอนที่ต้มไขด้วยนั่นเองค่ะ เพราะเกลือคือโซเดียม ซึ่งโซเดียมจะทำให้ปฏิกิริยาทางเคมีกับเปลือกไข่ที่เป็นแคลเซียม ทำให้แรงดึงดูดที่อยู่บนผิวไขนั้นลดลง และส่งผลให้เปลือกไขร่อนออกมาจากเนื้อไข ทำให้เราปอกเปลือกไขได้ง่ายขึ้นนั่นเองค่ะ

๕. เกลือช่วยดึงรสชาติของเนื้อวัวให้ดียิ่งขึ้น มีเชฟหลาย ๆ คนแนะนำว่า ให้โรยเกลือลงที่เนื้อวัวก่อนนำไปย่างประมาณ ๔๐-๖๐ นาที เพราะว่าเกลือที่มีคุณสมบัติในการดูดความชื้น เมื่อเราโรยเกลือไว้บนเนื้อวัวประมาณ ๔๐ นาทีขึ้นไป จะทำให้ความชื้นนั้นย้อนกลับเข้าไปในเนื้อวัว ด้วยกระบวนการออสโมซิสนั่นเองค่ะ แต่วิธีจะต้องใช้เวลาค่อนข้างมากที่จะทำให้เนื้อวัวย้อนกลับเข้าไปในตัวเนื้อวัว นอกจากเนื้อวัวจะนุ่มและฉ่ำขึ้นแล้ว ยังทำให้เนื้อวัวมีรสชาติอีกด้วยค่ะ

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

ที่มา <https://www.wongnai.com/food-tips/10-secrets-of-salt?ref=ct>

ใคร... อะไร... ที่ไหน...

นายทหารย้ายออก

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.ท.หญิง มนทิรา ยิ้มสมบุญ	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.วทบ. (อัตรา พ.อ.)
๒	ร.อ.ธวัชชัย เมลืองวงศ์	ผบ.มว.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.ช.ก่อสร้าง ช.พัน.๑๑๒ ช.๑ ร.อ. (อัตรา พ.ต.)
๓	ร.อ.พัชรพันธุ์ พงศ์พันธ์งาม	ผบ.มว.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	รกก.ผบ.ร้อย.ค.หนัก ม.๕ ร.อ. (อัตรา พ.ต.)
๔	ร.อ.วิษณุภาส สุจริต	ผบ.มว.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	รกก.ผช.นายทหารต่อสู้ป้องกันภัยทางอากาศ ปตอ.๒ พัน.๑ ร.อ. (อัตรา พ.ต.)
๕	ร.อ.ชนพล กล่อมเทศ	ผบ.มว.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.สสภ.พัน.ร.นรต. (อัตรา ร.อ.)
๖	ร.อ.ณัฐพงศ์ ศิริदानนท์	ผบ.มว.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.ม.(ก.) ม.๕ พัน.๑๔ (อัตรา ร.อ.)
๗	ร.อ.ณัฐพล ภูทัศน์	ผบ.มว.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผช.นายทหารยุทธการและการฝึก ช.พัน.๖ พล.ร.๖ (อัตรา ร.อ.)
๘	ร.อ.เทพภินันท์ ธรรมเจริญ	ผบ.มว.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.อวบ.ร.๓ พัน.๒ (อัตรา ร.อ.)
๙	ร.อ.ธีรพงษ์ พิมพ์นนท์	ผบ.มว.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผช.ผย.ร.๑๖ พัน.๒ (อัตรา ร.อ.)
๑๐	ร.อ.เลิศวิทย์ ดีณรงค์	ผบ.มว.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.ม.(ก.) ม.๒ พัน.๑๕ (อัตรา ร.อ.)
๑๑	ร.อ.วณัฐพล พุ่มโพธิ์ทอง	ผบ.มว.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.บก.ป.๑ ร.อ. (อัตรา ร.อ.)
๑๒	ร.อ.ศรัณย์ หินธารี	ผบ.มว.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.ม.(ก.) ม.๔ พัน.๒๕ ร.อ. (อัตรา ร.อ.)
๑๓	ร.อ.อภิรัตน์ ศรีมนตรี	ผบ.มว.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.ป.ป.๒๑ พัน.๓๐ (อัตรา ร.อ.)
๑๔	ร.อ.อัศวพล มณีวัลย์	ผบ.มว.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.บก.ป.๔ (อัตรา ร.อ.)
๑๕	ร.อ.อดิกรณ์ ยากับ	รกก.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	ผบ.ร้อย.ช.สนาม ช.พัน.๔ พล.ร.๔ (อัตรา ร.อ.)

นายทหารย้ายเข้า

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.ท.มนตรี อินทรสุตร	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา สน.ปรมน.ทบ.จว. (อัตรา พ.อ.)	ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๒	พ.ท.ประมวล เรืองพงษ์	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา สน.ปรมน.ทบ.จว. (อัตรา พ.อ.)	ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๓	ร.อ.สุชาติ คล้ายแก้ว	ประจำ ยศ.ทบ.	รกก.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๔	ร.ท.ชนะ จันทอิม	ประจำ ยศ.ทบ.	รกก.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๕	ร.ท.กันตธร พรหมสถิต	รอง ผบ.ร้อย.สายและวิทยุถ่ายทอด ส.พัน.๒๑ ทภ.๑ (อัตรา ร.ท.)	รกก.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๖	ร.ท.ณัฐพัทธ์ สุขสมสถาน	รอง ผบ.มว.ปตอ.อาวุธนำวิถีระดับต่ำ ปตอ.๑ พัน.๗ ร้อย.๑ (อัตรา ร.ท.)	รกก.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)

ปรับตำแหน่ง

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.รัฐสุภรณ์ ไทยสีหราช	อจ.หน.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	ผอ.กอง สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๒	พ.อ.สรศักดิ์ งามขจรกุลกิจ	รอง ผอ.กอง สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	นบก.ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๓	พ.อ.นราเทพ พฤกษ์หิรัญ	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	รต.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๔	พ.ท.หญิง สุวิมล เสนิ่งคิณ อยุธยา	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	รต.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๕	พ.ท.ปิยะ มิตรรักษ์	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๖	พ.ท.หญิง อารีวรรณ สุทธิพงศ์พันธ์	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๗	พ.ท.สุธน สิงห์กลิ่น	อจ.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	หน.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๘	พ.ท.วัชรระ ว่องวิทย์การ	หน.กยช.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)

ผู้ที่ได้รับรางวัล

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
๑	ร.อ.มาโนช บุญประสิทธิ์	รกร.อจ.สวท.รร.จปร.	หลักสูตรชั้นนายร้อย เหล่า ส. รุ่นที่ ๕๕ สอบได้คะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๗๗ เป็นลำดับที่ ๑
๒	ร.อ.หญิง มัทวัน ชุมทอง	รกร.อจ.สกศ.รร.จปร.	หลักสูตรชั้นนายพัน เหล่า สบ. รุ่นที่ ๒๗ สอบได้คะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๘๔๕ เป็นลำดับที่ ๕
๓	ร.อ.โยธิน ทวานชัยสงค์	ประจำกอง สกศ.รร.จปร.	หลักสูตรชั้นนายร้อย เหล่า สบ. รุ่นที่ ๗๐ สอบได้คะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๖๙ เป็นลำดับที่ ๕

นายทหารเปลี่ยนเหล่า

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/เหล่าเดิม	ตำแหน่ง/เหล่าใหม่
๑	ร.อ.โยธิน ทวานชัยสงค์	ประจำกอง สกศ.รร.จปร./เหล่า ร.	ประจำกอง สกศ.รร.จปร./เหล่า สบ.

